

4 2026

Ročník XXXII

Recenzovaný vedecký časopis

Vydáva

Slovenská advokátska komora

Kolárska 4, 813 42 Bratislava

**Žalobný zámer
v konaní o vydanie
nápravného opatrenia**

**Quo vadis
digitalizácia
trestného konania?**

**Odmena
ustanoveného obhajcu
za prvé nahliadnutie do spisu
v trestných veciach**

**Tradičné rokovanie
zástupcov
ČAK a SAK**

**Šachové podujatia
na pôde SAK**

ADVOKÁT **S**LOVENSKÁ
SKA
KOMORA

bulletin slovenskej advokácie

Recenzovaný vedecký časopis

Vychádza šesťkrát do roka (dvojmesačník)

Peer-reviewed law journal

Published six times a year (bimonthly)

reg. č. MK SR: 4161/10

ISSN tlačaná verzia: 1335-1079

ISSN online verzia: 2989-5316

*Názory autorov publikovaných článkov
sa nemusia zhodovať s názormi
Slovenskej advokátskej komory a členov
Redakčnej rady Bulletinu slovenskej advokácie.*

*Opinions of the authors of published articles
do not necessarily reflect the views
of the Slovak Bar Association and members
of the Reviewing Committee
of the Bulletin of Slovak Advocacy.*

Vydáva/Published by

Slovenská advokátska komora

Kolárska 4, 813 42 Bratislava

IČO: 30 795 141

www.sak.sk

Redakcia/Editorial Board

PhDr. Nad'a Ondrišová

(Výkonná redaktorka/Executive Editor)

02 204 227 28

ondrisova@sak.sk

Darina Stračinová

(Administrácia/Administration)

02 204 227 26

darina.stracinova@sak.sk

Objednávky bulletinu a inzercie:

(Administrácia/Administration)

Darina Stračinová

02/204 227 26

darina.stracinova@sak.sk

Vizuálna koncepcia: Ing. Ladislav Blecha

Predtlačová príprava: Helondia, s. r. o.

Tlač: Printhall, s. r. o.

Cena vrátane DPH: 8,80 eur

Ročné predplatné vrátane DPH: 52,50 eur

Uzávierka odbornej časti: 6. 7. 2026

Uzávierka redakčnej časti: 10. 7. 2026

Číslo bolo zverejnené 15. 7. 2026

Redakčná rada / Reviewing Committee

JUDr. Jozef Brázdil (*predseda/Chairman*)

JUDr. Peter Kerecman, PhD. (*podpredseda/Vice-Chairman*)

JUDr. PhDr. Stanislav Balík, PhD.

Mag. Petra Černochová

prof. JUDr. Milan Ďurica, PhD.

prof. JUDr. Svetlana Ficová, CSc.

JUDr. Barbora Grambličková, PhD. LL.M.

doc. Dr. Iur. Mgr. Martin Husovec

prof. JUDr. Martina Jánošíková, Ph.D.

doc. JUDr. Marek Kordík, LL.M., PhD.

doc. JUDr. MUDr. Peter Kováč, PhD. et PhD.

doc. JUDr. Ondrej Laciak, PhD.

Mgr. Richard Macko

Prof. JUDr. Alena Macková, Ph.D.

Mgr. Michal Martinák

JUDr. Soňa Mesiarkinová

JUDr. Jana Mitterpachová, PhD.

JUDr. Ondrej Mularčík

prof. JUDr. Oľga Ovečková, DrSc.

JUDr. František Sedlačko, PhD., LL.M.

JUDr. Eva Sihelníková, PhD.

JUDr. Alexander Škrinár, CSc.

prof. JUDr. Marek Števček, DrSc.

JUDr. Tomáš Surgoš

JUDr. Andrea Tomlainová, PhD., LL.M.

K obálke:

Účastníci právnického šachového turnaja Advokát Chess Open, ktorý sa konal v Bratislave 29. a 30. mája 2026. Viac na s. 58.

Foto –KM–

bulletin slovenskej advokácie 4/2026

Obsah

Content

AKTUÁLNE

ROZHOVOR

- 4 Ohliadnutie za prvým rokom v predsedníctve
JUDr. Katarína Čechová, JUDr. Kvetoslava Živčáková

PRÁVNA TEÓRIA A PRAX

ČLÁNKY

- 8 **Žalobný zámer v konaní
o vydanie nápravného opatrenia**
prof. JUDr. Svetlana Ficová, CSc., doc. JUDr. Martin Križan, PhD.
*Notice of intent to sue in proceedings
for the issuance of a redress measure*
- 20 **Quo vadis digitalizácia trestného konania?**
Mgr. Ing. Matej Biroš, LL.M.
Quo vadis digitization of criminal proceeding?
- 28 **Odmena ustanoveného obhajcu
za prvé nahliadnutie do spisu v trestných veciach**
Mgr. Michal Sokol, PhD.
*Remuneration of Appointed Defence Counsel
for the Initial Review of the Case File
in Criminal Proceedings*

JUDIKATÚRA

- 33 Keď text normy nestačí na určenie jej obsahu
- 36 Náhrada nákladov za použitie vlastného motorového vozidla v rámci
nároku na náhradu škody podľa § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.
- 38 Chronické oneskorenie vyplácania trov ako porušenie práva na ochranu majetku
- 40 Povinnosť advokáta poučiť klienta
a vyžiadať si jeho pokyn ohľadom postupu vo veci
- 42 Povinnosť advokáta zachovávať slušnosť a korektnosť
voči súdom a iným orgánom verejnej moci

ADVOKÁCIA

- 44 Správy a udalosti
- 50 Z júnových zasadnutí Predsedníctva SAK
- 56 Tradičné rokovanie zástupcov ČAK a SAK
- 57 Pýta(j)te sa predsedníctva
- 58 Šachové podujatia na pôde SAK

ZAÚJÍMAVOSTI

DO VAŠEJ KNIŽNICE

- 60 Benefitné rozhodnutia v trestnom konaní
JUDr. PhDr. Rudolf Manik, PhD., MBA, MHA

Vážené kolegyně,
vážení kolegovia,

leto je v plnom prúde a prináša so sebou zaslúžený čas dovoleník a oddychu. V rámci výkonu nášho povolania sa celý rok venujeme starostiam našich klientov, komplikovanej sporovej agende, ale aj náročnej administratívnej agende, a práve letné mesiace nám poskytujú vhodnú príležitosť túto záťaž aspoň na chvíľu odložiť. Aj napriek letnému tempu však život v našej stavovskej organizácii neutícha a rád by som Vás informoval o niektorých zásadných oblastiach a témach, ktorým sa SAK s plným nasadením venuje.

Jednou zo stabilných priorít je rozvoj a podpora regiónov. Veľmi povzbudzujúci je aktuálny rozmach regionálnej činnosti, pretože práve tam sa úplne prirodzene formuje advokátska spolupatričnosť, buduje sa dobré meno našej profesie a vznikajú pevné vzťahy presahujúce bežnú profesijnú komunikáciu. Naším cieľom naďalej zostáva, aby advokát v ktoromkoľvek regióne cítil rovnako silnú podporu komory ako advokát v Bratislave. S radosťou môžeme konštatovať oveľa výraznejšie zapojenie regionálnych zástupcov do všetkých komorových procesov. V jednotlivých regiónoch prebiehajú veľmi čulé vzdelávacie, spoločenské a športové aktivity, ktoré aktuálne ukazujú na správne zvolený smer pri rozvoji regiónov. V danej súvislosti sa realizovali, prípadne pripravujú vzdelávacie podujatia, ktorými chce komora reagovať na zásadné legislatívne zmeny, akými sú predovšetkým nový Občiansky zákonník alebo nový zákon o obchodnom registri. Komora chce smerovať k aktuálnej a efektívnej podpore vzdelávania svojich členov tak, aby legislatívne, ale aj administratívne alebo technické zmeny alebo novinky boli pre členov komory prístupné a umožnili im dôkladne sa pripraviť na ich aplikáciu v praxi.

S uvedeným súvisí aj ďalší mimoriadne dôležitý projekt budovania nového informačného systému a novej webovej stránky SAK, ktoré majú komoru a jej členov posunúť k modernej advokácii. Tento prelomový a finančne náročný krok je priamou reakciou na nutnosť digitalizácie advokátskej praxe a enormný tlak na jej celkovú efektivitu. Už v dohľadnej dobe komora spustí novú webovú stránku a informačný systém, ktorého súčasťou má byť aj nová aplikácia pre zjednodušený prístup k službám komory. Dôležitou úlohou nás všetkých je včasné overenie prístupu k účtu na sak.cloud a riešenie súvisiacich problémov tak, aby mohol byť zabezpečený plynulý prechod na nový informačný systém. Chcem Vás poprosiť, aby ste aj počas prebiehajúcich letných mesiacov pravidelne sledovali newsletter a webovú stránku komory. Výzvy a aktuality zasielané prostredníctvom newslettera SAK považujeme za funkčný a efektívny nástroj, ako Vás pohotovo informovať a vtiahnuť do aktívneho života komory.

V rámci agendy, ktorej sa venujem, si dovoľm využiť tento priestor na upriamanie Vašej pozornosti na tému, ktorá si vyžaduje Vašu obozretnosť. Pri činnosti Škodovej komisie momentálne evidujeme ako častý problém najmä nesprávne použitý elektronický formulár v upomínacom konaní. Ide o často sa opakujúci nedostatok, pripravujeme preto ciele vzdelávanie v oblasti poistenia a zodpovednosti advokátov, aby sme mnohým pochybeniam advokátov v praxi do budúcnosti spoločne predchádzali.

Verím, že pripravované novinky alebo kroky, či už v oblasti modernizácie služieb komory alebo vzdelávania prinesú reálne uľahčenie Vašej každodennej praxe. Prajem všetkým krásny, pokojný a slnečný zvyšok leta, veľa síl do ďalšieho obdobia a predovšetkým pevné zdravie.

JUDr. Tomáš Illeš
člen Predsedníctva SAK

ROZHOVOR

Ohliadnutie za prvým rokom v predsedníctve

Na Konferencii advokátov 2025 boli zvolení noví členovia orgánov komory. Členkami Predsedníctva Slovenskej advokátskej komory, ktoré v tomto orgáne predtým nepôsobili, sú aj JUDr. Katarína Čechová a JUDr. Kvetoslava Živčáková. Po roku vo funkcii sa s nimi rozprávame o tom, čo sa im podarilo v úvode funkčného obdobia a aké plány majú na ďalší rok.

■ Môžete vybrať tri najdôležitejšie veci z prvého roka pôsobenia v P SAK, z ktorých máte radosť?

Katarína Čechová: Najviac ma tešia tri konkrétne posuny. Prvým je schválenie základných princípov reformy vzdelávania advokátskych koncipientov vrátane harmonogramu realizácie reformy a pilotných seminárov koncipientov I. ročníka v novom formáte a v nových priestoroch na jeseň tohto roka. Za veľmi dôležité považujem, že sa posúvame z modelu prednášok s viac ako sto poslucháčmi do formátu skutočných seminárov s polovičným počtom účastníkov s vyššou interaktivitou, zameraných na systematický rozvoj praktických zdatností potrebných na výkon advokácie.

Druhým je vznik platformy Ženy v SAK. Ukázalo sa, že medzi advokátkami a koncipientkami je veľký záujem o aktívne zdieľanie skúseností a tém, ktoré sa nás profesijne aj osobnostne dotýkajú. Mimoriadne ma potešil úspech prvého podujatia – hybridného seminára *Podpora materstva pri výkone advokátskeho povolania*, ktorý mal vysokú účasť, živú diskusiu, príjemnú a inkluzívnu atmosféru a predovšetkým veľmi pozitívnu odozvu medzi kolegyňami a kolegami.

Tretím posunom v poradí je formovanie platformy začínajúcich advokátov a advokátok. Teší ma energia mladých, ich záujem o profesijný rozvoj, sami prichádzajú s konkrétnymi návrhmi tém a činností, ktoré im môžu pomôcť v naštartovaní úspešnej kariéry.

Kvetoslava Živčáková: Osobitnú radosť mi robí pôsobenie v oblasti regionálnej činnosti. Práve v regiónoch sa veľmi prirodzene vytvára advokátska spolupatričnosť, buduje sa dobré meno advokácie a vznikajú vzťahy, ktoré presahujú rámec bežnej profesijnej komunikácie.

Prostredníctvom množstva športových, vzdelávacích, kultúrnych a spoločenských aktivít sa prepájajú vzťahy medzi advokátkami a advokátmi nielen v rámci jednotlivých regiónov, ale aj naprieč Slovenskom. Sledujem, že ľudia majú chuť

stretávať sa, spoznávať, vymieňať si skúsenosti a nadväzovať profesionálne aj osobné vzťahy. Neraz som bola svedkom vzájomnej pomoci, spolupatričnosti a veľkej ochoty podporiť kolegu či kolegyňu, keď to bolo potrebné.

Regionálna činnosť je úzko spätá aj s činnosťou Nadácie slovenskej advokácie. Bez regionálnych zástupcov by sa nepodarilo zrealizovať také množstvo krásnych a zmysluplných podujatí. Práve v regiónoch vidno, že advokáti sa vedia podporiť, spolupracovať a robiť dobré veci aj navonok.

Veľkú radosť mi robí možnosť prednášať v školách o povolani advokáta. Tieto stretnutia sú spravidla spojené aj s besedou na rôzne témy. Musím konštatovať, že diskusie so študentmi bývajú veľmi živé, otvorené a podnetné. Osobitne ma teší, keď po besede študenti prejavia záujem o povolanie advokáta. Vtedy mám pocit, že táto činnosť má skutočný zmysel.

Dôležitou skúsenosťou je pre mňa aj pôsobenie v oblasti matriky Slovenskej advokátskej komory, ako aj v oblasti posudzovania zlučiteľnosti výkonu iných činností s advokátskym povolaním. Na prvý pohľad môže ísť o nudnú administratívnu agendu, no v skutočnosti prináša množstvo situácií, v ktorých človek veľmi intenzívne spoznáva život advokáta, jeho profesijné premýšľanie, hodnoty, rozhodnutia aj dilemy, ktoré sú s výkonom advokácie spojené.

Práve v tejto rôznorodosti je podľa mňa krása advokácie. Každý advokát a každá advokátka má svoj príbeh, svoju cestu, svoje skúsenosti a odborné zameranie. Táto agenda mi umožnila lepšie pochopiť, aká pestrá je advokátska obec a aké dôležité je pristupovať k jednotlivým situáciám nielen odborne, ale aj citlivo, zodpovedne a s rešpektom k podstate advokátskeho povolania.

■ V rámci rozdelenia agendy spolupracujete na rozvoji vzdelávania, odbornospoločenskej oblasti a tiež v kultúrno-spoločenskej oblasti. Aké máte v týchto oblastiach plány a výzvy?

JUDr. Katarína Čechová

JUDr. Kvetoslava Živčáková

Katarína Čechová: Vo vzdelávaní je našou hlavnou výzvou naplniť reformu konkrétnym obsahom. To znamená najmä spolupracovať s lektormi a pracovnými skupinami SAK na príprave a sfunkčnení e-learningového centra, príprave metodiky vedenia hlavných a praktických seminárov a zavedenia ďalších foriem vzdelávania, ktoré budú koncipientov pripravovať na reálny výkon advokácie.

Zároveň by som bola rada, aby sa vzdelávanie advokátov a koncipientov rozšírilo aj o tréningy v soft skills a ďalších praktických zdatnostiach na výkon povolania. V tomto smere vnímam ako užitočné aj kontakty so zahraničnými advokátskymi komorami a stavovskými organizáciami, ktoré nám môžu priniesť dobré príklady a skúseností v tomto smere.

V odborno-spoločenskej oblasti by som chcela podporovať podujatia, ktoré nebudú iba formálnym stretnutím, ale vytvoria prirodzený priestor na networking, odborné aj neformálne zdieľanie a prepájanie advokátov naprieč regiónmi, generáciami a oblasťami praxe.

Ženy v SAK vypracovali metodiku nahlasovania nevhodného správania pri výkone advokátskeho povolania a prípravy naň. Spolu s platformou pre začínajúcich advokátov a advokátky pripravujeme vytvorenie facilitovanej intervíznej skupiny na vytvorenie priestoru na systematické zdieľanie a reflektovanie vlastnej praxe a vlastného prežívania v advokátskej role. Budú pokračovať činnosti na vypracovaní praktickej príručky pre začínajúcich advokátov a tiež na organizácii spoločnej konferencie venovanej témam ako rozvoj klientely a medzinárodných kontaktov, manažment advokátskej kancelárie, selfmarketing, časový manažment, správna komunikácia či rovnováha medzi pracovnými povinnosťami advokáta a jeho rodinným a súkromným životom.

Kvetoslava Živčáková: V oblasti vzdelávania vnímam ako dôležité, aby komora ponúkala advokátom a advokátkam nielen kvalitné odborné vzdelávanie, ale aj prakticky využiteľné

témy, ktoré reagujú na každodenný výkon advokácie. Mojou ambíciou je podporovať formáty, ktoré budú dostupné, zrozumiteľné a prínosné pre rôzne generácie advokátov, či už pôjde o odborné semináre, diskusie, výmenu skúseností alebo prepájanie teórie s praxou.

Rovnako dôležitú úlohu podľa mňa zohráva aj kultúrno-spoločenská oblasť. Advokácia nie je len individuálny výkon povolania, ale aj stavovská spolupatričnosť, vzájomný rešpekt a schopnosť vytvárať priestor na stretávanie sa mimo každodenných pracovných povinností. V tejto oblasti považujem za dôležité podporovať podujatia, ktoré advokátov a advokátky prepájajú nielen odborne, ale aj ľudsky.

Myslím si, že sa nám to darí aj prostredníctvom aktivít v regiónoch, kde sa snažíme vytvárať príležitosti na neformálne stretnutia, spoločenský dialóg, vzájomné spoznávanie, ale zároveň aj na vzdelávanie a výmenu skúseností. Práve spojenie odbornej, kultúrnej a spoločenskej roviny môže významne prispieť k tomu, aby komora nebola vnímaná len ako inštitúcia, ale aj ako živé profesijné spoločenstvo. Už teraz pozorujem, že takéto podujatia prirodzene budujú vzťahy naprieč regiónmi, generáciami aj odbornými zameraniami a posilňujú pocit spolupatričnosti v rámci celého advokátskeho stavu.

■ **Ako už bolo uvedené, v uplynulom období rezonovali na komore témy osobitných platforiem pre ženy v advokácii a pre začínajúcich advokátov/advokátky. Ako vidíte prínos týchto platforiem aj pre posilňovanie celokomorovej súdržnosti?**

Katarína Čechová: Ich prínos vidím ako veľmi veľký. Ak sa správne nastavia témy a formáty, tieto platformy vytvárajú priestor, v ktorom kolegyně a kolegovia zistia, že mnohé otázky a problémy neriešia osamote. Práve zdieľanie skúseností, praktických riešení a kontaktov môže byť veľmi silným nástrojom podpory.

Zároveň to posilňuje dôveru v komoru. Komora potom nie je vnímaná iba ako regulačný a administratívny orgán, ale aj ako profesijná komunita, ktorá nielen pozorne načúva potrebám svojich členov, ale práve vytvára vhodný priestor na komunikáciu, výmenu skúseností, užitočné diskusie a spoločné hľadanie riešení otvorených otázok, ktoré nám prináša každodenná prax a život. Toto vnímam ako jeden z najdôležitejších prvkov celokomorovej súdržnosti.

Kvetoslava Živčáková: Som z generácie, ktorá v čase svojich začiatkov nemala k dispozícii osobitné podporné platformy, mentorské skupiny či formálne vytvorený priestor na zdieľanie skúseností. Mnohé situácie sme si museli odžiť, pochopiť a zvládnuť samy, často metódou pokusu a omylu. Aj to nás nepochybne formovalo, posilnilo a naučilo samostatnosti, odolnosti a zodpovednosti.

Podporné skupiny pre ženy a začínajúcich advokátov už existujú v rámci advokátskych komôr takmer na celom svete. Pokiaľ neoslabujú činnosť komory, nevytvárajú deliace línie, ale naopak, prepájajú ľudí, pomáhajú im rýchlejšie sa zorientovať, cítiť podporu a motiváciu, vnímam ich ako pridanú hodnotu pre celý advokátsky stav.

■ Je niečo, čo by ste spätne robili v prvom roku vo funkcii inak?

Katarína Čechová: Ťažko povedať. Škála tém, ktorými sa komora musí, má a môže zaoberať, je veľmi široká a nedá sa venovať všetkému naraz. Spätne vždy vidíme, že sme niektoré veci mohli posunúť rýchlejšie, mali sa koncentrovať aj na ďalšie záležitosti – je to rovnaké ako v bežnej praxi advokáta. Každý z nás by mal plné ruky práce, i keby mal deň 48 hodín a spätne by riešenie niektorých záležitostí uchopil inak. Takže ide o to stanoviť si priority, časové kapacity a tiež vziať ohľad na to, že pracovné nasadenie a procesy nadstavené u ostatných, s ktorými je potrebné spolupracovať, nemusia byť kompatibilné s tými vašimi.

V prvom roku Predsedníctvo SAK zvolilo podľa môjho názoru správne priority – najmä v oblasti PR, posilňovania prítomnosti a aktivít SAK v jednotlivých regiónoch Slovenska, rozvoja nového IT systému, reformy vzdelávania, podpory začínajúcich advokátov a advokátok a vytvárania platforiem na zdieľanie skúseností.

Kvetoslava Živčáková: Bol to pre mňa prvý rok v novej agende, preto ho prirodzene vnímam aj ako obdobie učenia sa, spoznávania súvislostí a hľadania najlepších spôsobov, ako veci posúvať ďalej. Spätne vidím, že niektoré procesy sa dajú nastaviť efektívnejšie a že veľký význam má priebežná komunikácia, otvorenosť a ochota počúvať aj rozdielne názory.

Zároveň som si potvrdila, že práve z názorovej rôznorodosti môžu vzniknúť dobré a hodnotné veci, ak je sprevádzaná rešpektom a spoločným záujmom o komoru. Preto by som možno od začiatku ešte viac kládla dôraz na komunikáciu, prepájanie ľudí a jasnejšie nastavenie priorít. Beriem

to však ako prirodzenú súčasť prvého roka vo funkcii a ako skúsenosť, ktorá ma posunula ďalej.

■ Ako hodnotíte doterajšiu spoluprácu v rámci celého P SAK? Čo považujete za najväčšie výzvy do ďalších rokov?

Katarína Čechová: Spoluprácu v predsedníctve vnímam podobne ako prácu v každom väčšom kolektíve – je živá, intenzívna a nie vždy jednoduchá. Vyžaduje veľa odhodlanosti a empatie zároveň – čo je veľmi ťažká kombinácia. Komora je komplexný organizmus s množstvom zabehnutých procesov a rôznych očakávaní. Ak ich chceme zefektívniť, vyžaduje si to trpezlivosť, cieľavedomosť, integritu, vecnú diskusiu a schopnosť hľadať riešenia.

Za najväčšie výzvy do ďalších rokov považujem udržanie nezávislosti advokácie a jej stavovskej organizácie a zvýšenie atraktivity advokátskeho povolania pre mladú generáciu právnikov. Ak to rozmením na drobné, ide najmä o to, aby komora reagovala rýchlejšie a rozhodnejšie pri zasahovaní do nezávislosti advokácie a ostatných inštitúcií zriadených na ochranu právneho štátu. A vo svojej činnosti bola prakticky užitočná pre svojich členov a kolegov, ktorí sa na výkon advokácie ešte len pripravujú. A bola im domovom a prvým miestom, na ktoré sa obrátia keď uvažujú o svojom ďalšom profesijnom postupe.

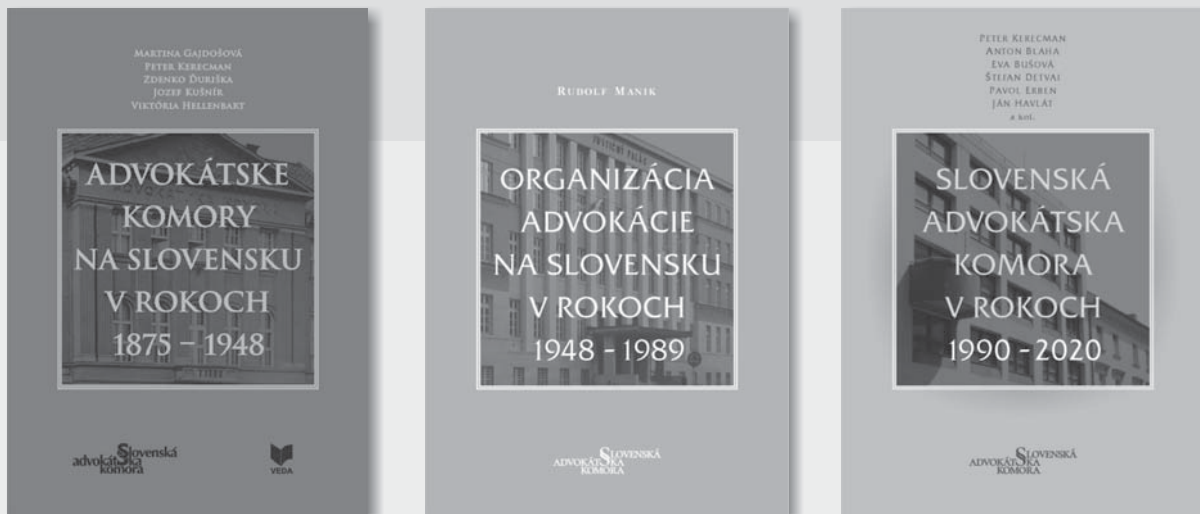
Kvetoslava Živčáková: Doterajšiu spoluprácu v rámci celého predsedníctva komory hodnotím veľmi pozitívne. Myslím si, že sme sa postupne naučili spolupracovať, počúvať sa a vnímať jeden druhého aj pri témach, na ktoré nemusíme mať vždy rovnaký pohľad. Práve táto názorová rôznorodosť je podľa môjho názoru prínosom, pretože na zasadnutiach P SAK je sprevádzaná odbornou debatou, rešpektom a spoločným cieľom. Naše rozhodnutia sú výsledkom diskusie, v ktorej sa snažíme mať na zreteli predovšetkým záujmy komory a všetkých advokátok a advokátov.

Za najväčšie výzvy do ďalších rokov považujem najmä budovanie a ochranu dobrého mena advokácie, dôsledné hájanie záujmov advokátok a advokátov a tiež ich ochranu v situáciách, keď čelia neprimeraným verbálnym či dokonca fyzickým útokom. Za dôležitú preto považujem aj osvetu smerom k verejnosti, najmä k mladým ľuďom.

Som presvedčená, že ak sa chceme ako advokátsky stav posúvať ďalej, musíme si vedieť mnohé veci pomenovať a vyriešiť predovšetkým vo vnútri stavu. Je prirodzené, že pri takom počte osobností a názorov nebudeme vždy vo všetkom zajedno a že niekedy vzniknú aj napätia či spory. Dôležité však je, aby sme ich riešili s rešpektom k profesii, ktorú spoločne reprezentujeme. Navonok by mala advokácia pôsobiť jednotne, dôveryhodne a dôstojne. Mali by sme sa snažiť jeden druhého chrániť a podporovať, aj keď máme na niektoré veci rozdielny pohľad. Dobré meno sa buduje roky, trpezlivo a každodennou prácou, no narušiť ho môže jediná zlá situácia. Považujem preto vnútornú kultúru komunikácie, spolupatričnosť a zodpovednosť za obraz advokácie navonok za jednu z kľúčových výziev do ďalšieho obdobia. ■

Tri zväzky o histórii advokátskych komôr

Slovenská advokátska komora vydala reprezentatívnu sériu troch publikácií v pevnej väzbe, ktoré mapujú históriu advokácie na území Slovenska. Ide o prvé komplexné spracovanie tejto témy u nás doplnené množstvom fotografií, faksimílií a prehľadných tabuliek. Súčasťou je aj biografický slovník osobností advokácie.

24,- vrátane DPH

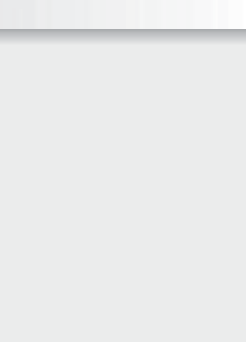
20,- vrátane DPH

25,- vrátane DPH

**Všetky tri
publikácie spolu
ako balík
za zvýhodnenú cenu!**

59,- vrátane DPH

Záujemcovia
o kúpu kontaktujte:
podatelna@sak.sk

[illegible][illegible][illegible][illegible][illegible][illegible]

ВВЕДЕНИЕ

[illegible]

100

100

Žalobný zámer v konaní o vydanie nápravného opatrenia

prof. JUDr. Svetlana Ficová, CSc.

doc. JUDr. Martin Križan, PhD.

ABSTRAKT

Príspevok je pokračovaním príspevku *Žaloby na ochranu kolektívnych záujmov spotrebiteľov*, ktorý bol publikovaný v *Justičnej revue* č. 10/2025. Kým v prvom príspevku bol výklad zameraný na analýzu niektorých pojmov (spotrebiteľ, obchodník, oprávnená osoba) a podmienok konania o vydanie nápravného opatrenia, v tomto príspevku je pozornosť venovaná žalobnému zámeru ako prvej (predprocesnej ale obligatórnej) fáze konania o vydanie nápravného opatrenia, ktoré je jedným z dvoch konaní slúžiacich na ochranu kolektívnych záujmov spotrebiteľov. Autori sa zamerali na podrobnú analýzu jednotlivých náležitostí žalobného zámeru, z ktorých viaceré vyvolávajú interpretačné nejasnosti napriek skutočnosti, že vzor žalobného zámeru spolu s vysvetlivkami je uvedený v prílohe č. 1 vyhlášky č. 289/2023 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona č. 261/2023 Z. z. o žalobách na ochranu kolektívnych záujmov spotrebiteľov. Za pomoci gramatického, teleologického, logického a systematického výkladu autori ponúkajú riešenia, ktoré by mohli pomôcť súdnej praxi alebo vyvolať ďalšiu diskusiu.

Kľúčové slová: zákon č. 261/2023 Z. z. o žalobách na ochranu kolektívnych záujmov spotrebiteľov, kolektívna žaloba, spotrebiteľ, nápravné opatrenie, žalobný zámer

ABSTRACT

Notice of intent to sue in proceedings for the issuance of a redress measure

The article is a continuation of the article *Actions for the Protection of the Collective Interests of Consumers*, which was published in the *Judicial Review* No. 10/2025. While in the first article the explanation was focused on the analysis of certain concepts (consumer, trader, authorized person) and the conditions of the procedure for issuing a remedial measure, in this article attention is paid to the notice of intent to sue as the first (pre-trial but mandatory) phase of the procedure for issuing a remedial measure, which is one of the two procedures serving to protect the collective interests of consumers. The authors focused on a detailed analysis of the individual requirements of the notice of intent to sue, several of which give rise to interpretative ambiguities despite the fact that the model of the notice of intent to sue together with explanatory notes is given in Annex No. 1 of Decree No. 289/2023 Coll., which implements certain provisions of Act No. 261/2023 Coll. on actions for the protection of the collective interests of consumers. Using grammatical, teleological, logical, and systematic interpretation, the authors offer solutions that could help judicial practice or spark further discussion.

Keywords: Act No. 261/2023 Coll. on Representative Actions for the Protection of the Collective Interests of Consumers; representative action; consumer; redress measure, Notice of intent to sue

Úvod

Konanie o vydanie nápravného opatrenia je novým druhom konania, ktoré je upravené v zákone č. 261/2023 Z. z. o žalobách na ochranu kolektívnych záujmov spotrebiteľov (ďalej len zákon alebo zákon o kolektívnych žalobách), ktorým sa prevzala smernica európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2020/1828 z 25. novembra 2020 o žalobách v zastúpení na ochranu kolektívnych záujmov spotrebiteľov a o zrušení smernice 2009/22/ES (Ú. V. EÚ L 409, 4. 12. 2020). Zákon nadobudol účinnosť dňa 25. júla 2023.

Ako už z názvu zákona vyplýva, ide o konanie, ktoré je možné využiť len v prípadoch, keď bolo zo strany obchodníka zasiahnuté do kolektívnych záujmov spotrebiteľov. Cieľom zákona je poskytnúť spotrebiteľom lepší prístup k spravodlivosti, ale súčasne poskytnúť obchodníkom primerané záruky pred zneužívaním sporov, ktoré by im neodôvodnene bránili vykonávať činnosť na vnútornom trhu.

Konanie o vydanie nápravného opatrenia je jeden z dvoch druhov konaní spadajúcich pod spoločný pojem konanie o žalobách na ochranu kolektívnych záujmov spotrebiteľov, ktoré sú v zákone upravené. Druhým je konanie o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach, ktoré bolo súčasne vyňaté z Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z. z.). Tým sa zabránilo duplicitnej právnej úprave.

Konanie o vydanie nápravného opatrenia možno rozdeliť na niekoľko fáz:

1. žalobný zámer
2. prihlásenie sa spotrebiteľov k žalobnému zámeru
3. predbežné prejednanie sporu
4. pojednávanie
5. dokazovanie
6. rozhodnutie súdu, zmier, účinky rozhodnutia (v rámci nej aj odmena oprávnenej osoby a trovy konania)
7. výkon rozhodnutia

Pri podrobnejšej analýze právnej úpravy sme dospeli k záveru, že je pomerne komplikovaná. Pri ďalších výkladoch sa preto sústredíme len na prvú fázu – žalobný zámer, a to podľa jednotlivých náležitostí, ako sú uvedené vo vyhláške č. 289/2023 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona č. 261/2023 Z. z. o žalobách na ochranu kolektívnych záujmov spotrebiteľov.

Žalobný zámer – všeobecne

Zákon zavádza nový pojem žalobný zámer. Ide o inštitút, ktorý nášmu právnemu poriadku zatiaľ nebol známy. V súvislosti s ním zákon stanovuje prísne formálne podmienky na jeho zverejnenie čo sa týka osoby, miesta, času a obsahových náležitostí. Bez ich dodržania nie je možné podať žalobu o vydanie nápravného opatrenia, ktorá by mohla mať vyhliadky na úspech.

1. Osoba

Žalobný zámer musí **zverejniť oprávnená osoba**. Oprávnenou osobou je právnická osoba zastupujúca záujmy spotrebiteľov, ktorá musí byť zapísaná do zoznamu oprávnených osôb, vedeným Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky na jeho webovom sídle.¹ Aktuálne sú ako oprávnené osoby zapísané len tri subjekty – i) european Information Society Institute, o. z. so sídlom v Košiciach, ii) Spoločnosť ochrany spotrebiteľov (S.O.S.) so sídlom v Poprade a iii) Združenie na ochranu práv občana – AVES so sídlom v Bratislave. Ktorákoľvek iná osoba, ako jedna z týchto troch subjektov, nie je oprávnená zverejniť žalobný zámer. Dokonca takéto oprávnenie nemá ani orgán dohľadu alebo samoregulačný orgán podľa osobitného predpisu, ktoré sú podľa zákona oprávnené podať len žalobu o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach.

2. Miesto

Žalobný zámer musí byť **zverejnený v Obchodnom vestníku**. Podmienky, spôsob a podoba uverejňovania v Obchodnom vestníku sú upravené v zákone č. 200/2011 Z. z. o Obchodnom vestníku.

3. Čas

Žalobný zámer musí byť zverejnený v Obchodnom vestníku **najmenej dva mesiace pred podaním žaloby** na vydanie nápravného opatrenia. Zákon tak stanovuje minimálnu dĺžku lehoty, počas ktorej musí byť žalobný zámer zverejnený v Obchodnom vestníku. Jej uplynutie však samo osebe nestačí na to, aby mohla byť žaloba podaná.

Minimálna dĺžka lehoty totiž úzko súvisí s ďalšou podmienkou, a to minimálnym počtom prihlásených spotrebiteľov. Podľa § 17 ods. 2 zákona môže totiž oprávnená osoba podať žalobu na vydanie nápravného opatrenia, ak sa v lehote **do dvoch mesiacov od zverejnenia žalobného zámeru prihlási najmenej dvadsať spotrebiteľov**. Podmienka uplynutia dvoch mesiacov a prihlásenia sa najmenej dvadsiatich spotrebiteľov tak musia byť splnené súčasne.

1 Zoznam oprávnených osôb vedený podľa § 5 zákona č. 261/2023 Z. z., dostupný na: <https://www.mhsr.sk/-obchod/ochrana-spotrebiteľa/zaloby-na-ochranu-kolektívnych-zaujmov-spotrebiteľov/zoznam-oprávnených-osôb?-csrt=43459158914-51017415>

Znenie § 15 ods. 1 zákona, podľa ktorého musí byť žalobný zámer *zverejnený najmenej dva mesiace* a znenie § 17 ods. 2 zákona, podľa ktorého môže oprávnená osoba podať žalobu, ak sa v lehote *do dvoch mesiacov* od zverejnenia žalobného zámeru *prihlási najmenej dvadsať spotrebiteľov*, sa tak dostávajú do zjavného rozporu. Pri použití gramatického výkladu nedávajú jednoznačnú odpoveď na nasledujúcu otázku: Musí sa počas dvoch mesiacov od zverejnenia žalobného zámeru prihlásiť minimálne dvadsať spotrebiteľov? Alebo stačí, ak sa minimálne dvadsať spotrebiteľov prihlási kedykoľvek, teda aj po uplynutí dvojmesačnej lehoty?

Spomenuté znenie § 17 ods. 2 zákona, ktoré upravuje právo oprávnenej osoby podať žalobu na vydanie nápravného opatrenia, ak sa v lehote *do dvoch mesiacov* od zverejnenia žalobného zámeru prihlási najmenej dvadsať spotrebiteľov, by mohlo zvädzať k zužujúcemu výkladu, podľa ktorého ak sa do uplynutia dvoch mesiacov neprihlási najmenej dvadsať spotrebiteľov, tak už oprávnená osoba nemôže podať žalobu na vydanie nápravného opatrenia, ani keby sa neskôr, to znamená až po uplynutí dvojmesačnej lehoty, prihlásil dostatočný počet spotrebiteľov. K rovnakému záveru by mohla zvädzať aj informácia dostupná na stránke Ministerstva spravodlivosti SR, podľa ktorej sa musí v dvojmesačnej lehote od zverejnenia prihlásiť k žalobnému zámeru najmenej 20 poškodených spotrebiteľov.²

Podľa nášho názoru predmetné ustanovenie nie je možné interpretovať doslovne. Vychádzame zo znenia § 16 ods. 2 zákona, ktorý pripúšťa, aby sa spotrebiteľia mohli prihlásiť k žalobnému zámeru dokonca aj po začatí konania, teda až po podaní žaloby, ale najneskôr v lehote do skončenia dokazovania na súde prvej inštancie. Okrem toho s márnym uplynutím dvojmesačnej lehoty zákon nespája žiadne právne následky (napr., že by žalobný zámer stratil účinky).

Z uvedeného vyplýva, že maximálna dĺžka lehoty, počas ktorej môže byť žalobný zámer zverejnený v Obchodnom vestníku a súčasne musí byť podaná žaloba, nie je stanovená. Oprávnená osoba preto nemusí podať žalobu na vydanie nápravného opatrenia hneď po uplynutí dvoch mesiacov, ale môže tak urobiť aj po dlhšom čase, ak bude prihlásených aspoň 20 spotrebiteľov. Ak by sa ale tento počet dosiahol aj skôr, ako uplynie dvojmesačná lehota, nemôže byť žaloba podaná skôr, pretože z § 15 ods. 1 zákona jednoznačne vyplýva, že žalobný zámer musí byť pred podaním žaloby zverejnený v Obchodnom vestníku najmenej dva mesiace.

4. Obsahové náležitosti

§ 15 ods. 3 zákona vymedzuje *obsahové náležitosti* žalobného zámeru. Ich výpočet je len demonštratívny. To znamená, že ide o minimálny výpočet náležitostí, ktoré musí žalobný zámer obsahovať. Nevylučuje to ale, aby boli v žalobnom zámere uvedené aj iné skutočnosti.

Podľa § 15 ods. 1 zákona má oprávnená osoba zverejniť žalobný zámer podľa vzoru ustanoveného všeobecne záväzným právnym predpisom, ktorý vydá Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky. Týmto právnym predpisom je vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 289/2023 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona č. 261/2023 Z. z. o žalobách na ochranu kolektívnych záujmov spotrebiteľov, v ktorej prílohe č. 1 je vzor žalobného zámeru.³ Možno si položiť otázku, či musí byť žalobný zámer zverejnený na formulári, ktorý je uvedený vo vyhláške alebo je možné, aby si oprávnená osoba pripravila aj vlastný vzor.

Ak zákon použil formuláciu „podľa vzoru“, malo by to znamenať, že oprávnená osoba sa môže rozhodnúť, či použije vzor (formulár), ktorý je podľa Ministerstva spravodlivosti SR⁴ priamo dostupný v Obchodnom vestníku v elektronickej forme, alebo si podobný vzor pripraví sama. K takémuto záveru nás vedie komparácia so zákonom č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní, v ktorého § 4 ods. 1 sa výslovne uvádza, že návrh sa podáva prostredníctvom na to určeného elektronického formulára. Z takejto formulácie je zrejmé, že sa musí daný elektronický formulár použiť. Nemôže sa teda použiť iný, napr. vlastný, aj keby bol na prvý pohľad identický. Ak však zákon v súvislosti s podávaním žalobného zámeru na zverejnenie v Obchodnom vestníku použil formuláciu miernejšiu, opakujeme, „podľa vzoru“, tak to nemôže viesť k záveru, že musí byť použitý elektronický formulár. Dá sa však predpokladať, že kvôli zjednodušeniu budú oprávnené osoby používať práve tento dostupný formulár.

Vzor žalobného zámeru obsahuje všetky náležitosti z § 15 ods. 3 zákona spolu s priestorom na ich špecifické vymedzenie a vysvetlivkami, čo sa pri niektorých náležitostiach má uvádzať.

Medzi náležitosti žalobného zámeru patrí:

4.1 Identifikačné údaje žalobného zámeru (vo vzore označené ako „identifikátor žalobného zámeru“), ktoré podľa vysvetliviek pozostávajú z poradového čísla žalobného zámeru, roku a IČO

2 <https://www.justice.gov.sk/agenda-ministerstva/civilne-pravo/zaloby-na-ochranu-kolektivnych-zaujmov-spotrebitehov/> dostupné dňa 10. 6. 2026

3 https://static.slovak-lex.sk/pdf/prilohy/-SK/ZZ/2023/289/-20230725_5563216-2.pdf

4 <https://www.justice.gov.sk/agenda-ministerstva/civilne-pravo/zaloby-na-ochranu-kolektivnych-zaujmov-spotrebitehov/>

oprávnenej osoby, prípadne iného identifikačného údaju oprávnenej osoby, ak nemá IČO pridelené. Všetky údaje sa oddeľujú lomkou. Pod poradovým číslom žalobného zámeru treba rozumieť interné číslo určujúce poradie žalobného zámeru u jednej oprávnenej osoby, (nie teda poradové číslo spo- medzi všetkých žalobných zámerov zverejnených v Obchodnom vestníku).

4.2 Označenie žalobcu (vo vzore označené ako „označenie oprávnenej osoby“) obchodným me- nom alebo názvom, sídlom a IČO, ak má pridelené, (resp. iným identifikačným údajom).

4.3 Označenie žalovaného, ktorým môže byť fyzická alebo právnická osoba – obchodným menom alebo názvom, resp. menom a priezviskom, miestom podnikania, resp. sídlom a IČO, ak má pridelené (resp. iným identifikačným údajom).

4.4 Opis skutkového stavu znamená opis všetkých rozhodujúcich skutočností, z ktorých vyplýva porušenie ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov zo strany obchodníka, v dôsledku ktorého došlo k zásahu do kolektívnych záujmov spotrebiteľov.

Podrobné opísanie skutkového stavu má dva významy.

Po prvé, vymedzuje okruh porušených zákonných alebo zmluvných povinností obchodníkom podľa druhu, miesta a času, ktorý je rozhodujúci pre prípadnú identifikáciu spotrebiteľa s jeho poru- šenými právami, a teda môže viesť k rozhodnutiu spotrebiteľa prihlásiť sa k žalobnému zámeru.

Po druhé, vymedzený okruh porušených povinností spolu s následne vykonanými dôkaznými prostriedkami bude mať rozhodujúci význam pre prípadnú úspešnosť žaloby.

Podľa zákona je obligatórnou náležitosťou žalobného zámeru len opis skutkového stavu, nie aj označenie dôkazných prostriedkov, ktoré by sa mali v následnom konaní vykonať na preukázanie tvrdených skutočností. V tejto fáze postupu preto nie je zatiaľ potrebné uvádzať dôkazné prostriedky.

Hoci v zmysle § 15 ods. 3 písm. d) zákona sa opis skutkového stavu, vrátane označenia poruše- nia, považuje za jednu náležitosť, vo vzore žalobného zámeru sú tieto dve náležitosti oddelené, čo vyvoláva určité pochybnosti o tom, čo kde treba uviesť a či nepôjde o duplicitné uvádzanie.

4.5 Označenie porušenia práv spotrebiteľov – domnievame sa, že pod „označením porušenia“ treba rozumieť uvedenie nezákonného konania obchodníka, ktorým zasiahol do práv spotrebiteľov, teda spôsob, akým bolo porušovanie realizované.

To však odporuje vysvetlivkám, podľa ktorých tu treba uviesť všetky druhy a formy porušených práv spotrebiteľov zo strany obchodníka. Hoci je slovenčina ťažký jazyk, je zrejmé, že *označiť poru- šenie práv a označiť porušené práva* nie je to isté.

Vysvetlivky tak pôsobia mätúco, čo je znásobené aj tým, že nie je bližšie vysvetlené, čo treba ro- zumieť pod druhmi a čo pod formami porušených práv spotrebiteľov.

Podľa nášho názoru zákonodarca nelogicky spojil druhy a formy do jedného celku, pričom by malo ísť o dve rozdielne skutočnosti. Predpokladáme, že pod slovom „druhy“ by sa mali rozumieť jednotlivé práva spotrebiteľov, ktoré boli porušené a pod slovom „formy“ by sa mali rozumieť kona- nia obchodníka, ktorými zasiahol do práv spotrebiteľov.

Inými slovami povedané, malo by sa uviesť, **čo bolo porušené a akým spôsobom bolo porušo- vanie realizované** (samozrejme vo väčšom rozsahu, nie iba v individuálnom prípade). Ako príklad možno uviesť:

- právo spotrebiteľa na vrátenie plnenia ako druh porušeného práva a súčasne neoprávnené inka- sovanie platieb, účtovanie nezákonných poplatkov, nevrátenie plnenia po odstúpení od zmluvy, dodanie zdraviu škodlivého produktu ako forma porušenia práva obchodníkom,
- právo spotrebiteľa na opravu alebo výmenu produktu alebo zľavu z kúpnej ceny ako druh poru- šeného práva a súčasne dodanie vadného produktu alebo produktu v nižšej ako garantovanej kvalite ako forma porušenia práva zo strany obchodníka,
- právo spotrebiteľa na ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami ako druh poruše- ného práva a aplikovanie neprijateľných zmluvných podmienok na jednostrannú zmenu cien obchodníkom, na ukončenie zmluvného záväzku alebo naopak na pokračovanie v plnení zá- väzku ako forma porušenia práva zo strany obchodníka a tak ďalej.

Čo sa týka porušenia práva nezáleží na tom, či bolo spôsobené aktívnym konaním obchodníka (napr. používal klamlivú reklamu, účtoval nezákonné poplatky) alebo opomenutím obchodníka (napr. nepoučil spotrebiteľov o možnosti odstúpiť od zmluvy uzatvorenej na diaľku, neinformoval ich o možnosti reklamácie vady).

Takisto nezáleží na tom, či porušenie zo strany obchodníka bolo iba jednorazové (napr. išlo len o konkrétnu akciu) alebo trvalo určitý čas ako typický model podnikania obchodníka.

Takisto nie je rozhodujúce, či porušenie zo strany obchodníka stále trvá alebo už bolo ukončené, ak jeho dôsledky v podobe porušených práv stále pretrvávajú.

Vzhľadom na výklad podaný pod bodmi 4. a 5. sa dôvodne domnievame, že sa pri popisovaní týchto dvoch náležitostí budú opakovane uvádzať tie isté skutočnosti. Z tohto dôvodu rozdelenie jednej náležitosti podľa zákona na dve náležitosti podľa vzoru žalobného zámeru nepovažujeme za praktické.

4.6 Návrh nápravného opatrenia – podľa tejto náležitosti je potrebné uviesť, teda obsahovo presne vymedziť, aké uloženie povinnosti obchodníkovi sa bude žalobou žiadať.

Zákon ponúka v § 3 písm. i) iba demonštratívny výpočet obsahu nápravných opatrení. Konkrétne môže byť obchodníkovi uložená povinnosť nahradiť spotrebiteľovi škodu, opraviť produkt, vymeniť produkt, poskytnúť zľavu z kúpnej ceny, vrátiť uhradenú kúpnu cenu, vydať bezdôvodné obohatenie, ukončiť zmluvný záväzok a vysporiadať so spotrebiteľmi vzájomné nároky z daného zmluvného záväzku, alebo naopak pokračovať v plnení zmluvného záväzku, ktorý obchodník ukončil.

Okrem toho zákon § 3 písm. i) vymedzuje nápravné opatrenie aj **generálnou klauzulou**, a to ako uloženie **povinnosti** obchodníkovi **poskytnúť** prihláseným spotrebiteľom **nápravu**. Tým sa poskytuje možnosť navrhnúť nápravné opatrenie akéhokoľvek obsahu, ak bude spĺňať podmienku, že ním **nepôjde o sankčný postih** obchodníka v podobe trestania, **ale len o reparáciu v rôznych podobách**. Zákon pripúšťa nápravu tak v podobe uloženia povinnosti na peňažné plnenie, ako aj nepeňažné plnenie, ako aj na zotrvanie v záväzkovom vzťahu alebo na ukončenie záväzkového vzťahu a jeho vysporiadanie.

Podľa vysvetliviek k vzoru sa môže uviesť v žalobnom zámere jeden návrh nápravného opatrenia, ale tak isto sa môžu uviesť aj alternatívne návrhy, ktoré budú podkladom pre petit žaloby.

V tejto súvislosti si možno položiť otázku, čo mal zákonodarcu na mysli pod alternatívnymi návrhmi. Sú to:

- návrhy, z ktorých oprávnená osoba po dohode so spotrebiteľmi bude požadovať len jeden z nich, alebo
- návrhy, z ktorých oprávnená osoba po dohode so spotrebiteľmi bude požadovať viaceré návrhy pre prihlásenú skupinu spotrebiteľov,⁵ alebo
- návrhy, z ktorých oprávnená osoba po dohode so spotrebiteľmi bude požadovať viaceré návrhy, vždy pre každého spotrebiteľa podľa jeho záujmu, alebo
- má ísť o prípad typického alternatívneho petitu, podľa ktorého (za podmienky, že je možné záväzok splniť viacerými spôsobmi) bude oprávnená osoba požadovať, aby bol žalovaný obchodník zaviazaný na jedno z niekoľkých stanovených plnení (spravidla ide o výber medzi plnením peňažným a nepeňažným), pričom splnením ktoréhokoľvek z nich zanikne celý záväzok obchodníka⁶, alebo
- môže ísť aj o *alternativa facultas*, pre ktorú je typické, že aj bez dohody s dlžníkom môže oprávnená osoba požadovať na splnenie dlhu niečo iné ako plnenie, ktoré jej podľa zmluvy alebo podľa zákona prislúcha, pričom dlžník je súdom zaviazaný na plnenie, na ktoré má veriteľ nárok, ale zároveň je vo výroku stanovené, že tejto svojej povinnosti sa zbaví tým, keď poskytne iný predmet plnenia požadovaný žalobcom?⁷

Ak sa prikloníme k záveru, že oprávnená osoba môže v žalobe požadovať viaceré druhy nápravného opatrenia, je nepochybné, že všetky tieto druhy musí uviesť už v žalobnom zámere. Uvedenie rôznych druhov nápravných opatrení môže mať význam aj pre samotných spotrebiteľov, pre ktorých rozhodnutie, či sa prihlásiť k žalobnému zámeru, môže byť významný práve druh nápravy, ktorý sa bude žalobou požadovať.

Ak by chcela oprávnená osoba zmeniť návrh nápravného opatrenia, považuje sa to za podstatnú zmenu žalobného zámeru, ktorú je potrebné opäť zverejniť v Obchodnom vestníku (§ 15 ods. 4 zákona).

4.7 Spôsob a forma rozhodovania o prípadnom poverení oprávnenej osoby na uzavretie zmieru alebo obdobného urovnania ohľadom žalobného zámeru. K tejto náležitosti nie sú vo vysvetlivkách žiadne použiteľné návody.

5 K úvahe o možnom počte nápravných opatrení pozri bližšie in FICO-VÁ, S. – KRIŽAN, M.: Žaloby na ochranu kolektívnych záujmov spotrebiteľov; *Justičná revue*, 77, 2025, č. 10, s. 962 – 963.

6 Švestka, J. – Spáčil, J. – Škárová, M. – Hulmák, M. a kol.: *Občanský zákoník II. § 460 až 880. Komentář*. 2. vydání. Praha : C. H. Beck, 2009, s. 1651.

7 Švestka, J. – Spáčil, J. – Škárová, M. – Hulmák, M. a kol.: *Občanský zákoník II. § 460 až 880. Komentář*. 2. vydání. Praha : C. H. Beck, 2009, s. 1652 – 1653.

So snahou o vysvetlenie obsahu tejto náležitosti sa vynára niekoľko otázok:

- a) čo treba rozumieť pod spôsobom rozhodovania,
- b) čo treba rozumieť pod formou rozhodovania,
- c) či je možná zmena spôsobu a formy rozhodovania, ktoré boli uvedené v žalobnom zámere a za akých podmienok,
- d) či uvedenie spôsobu a formy rozhodovania o prípadnom poverení oprávnenej osoby na uzavretie zmluvy alebo obdobného urovnania je obligatórnou alebo fakultatívnou náležitosťou žalobného zámeru,
- e) ktoré ustanovenia Obchodného zákonníka sa majú použiť na hlasovanie, ak spôsob a forma rozhodovania nie je v žalobnom zámere uvedená,
- f) či môžu prihlásení spotrebiteľia rozhodovať len o prípadnom poverení oprávnenej osoby na uzavretie zmluvy alebo obdobného urovnania alebo môžu rozhodovať aj o iných otázkach.

Ad a) Pod **spôsobom** rozhodovania možno rozumieť mechanizmus, akým sa dospeje k prijatiu rozhodnutia. Inými slovami povedané, či pôjde o individuálne alebo kolektívne rozhodovanie. Ak sa pripúšťa individuálne rozhodovanie, treba určiť, kto má takéto oprávnenie. Ak sa pripúšťa kolektívne rozhodovanie, treba určiť, kto má právo rozhodovať (napr. či len prihlásení spotrebiteľia alebo aj oprávnená osoba), aké podmienky musia byť splnené, (napr. stanovenie dĺžky lehoty na hlasovanie) a aká väčšina hlasov sa na prijatie rozhodnutia vyžaduje (napr. jednomyselné rozhodovanie, nadpolovičná alebo kvalifikovaná napr. dvojtretinová väčšina všetkých prihlásených spotrebiteľov alebo len zúčastnených na hlasovaní). Tiež sem možno zaradiť aj určenie, akým spôsobom možno zmeniť už prijaté rozhodnutie (napr. že sa na jeho zmenu vyžaduje iná väčšina hlasov, spravidla väčšia, resp. že rozhodnutie je možné zmeniť až po uplynutí určitého času).

Ad b) Pod **formou** rozhodovania možno rozumieť proces prijímania rozhodnutia, najmä kde a akým spôsobom sa má prejavíť vôľa. Teda či pôjde o rozhodovanie na zasadnutí alebo mimo neho (napr. elektronicky, per rollam), či sa vôľa prejaví v ústnej alebo písomnej forme, či pôjde o verejné alebo tajné hlasovanie.

Ad c) Ak aj oprávnená osoba uvedie v žalobnom zámere spôsob a formu rozhodovania o jej prípadnom poverení na uzavretie zmluvy alebo obdobného urovnania, možno si položiť otázku, **kto a ako môže** tento spôsob a formu rozhodovania **zmeniť**. Zmena je určite možná, a to vzhľadom na § 15 ods. 4, 3. veta zákona, podľa ktorého by išlo o podstatnú zmenu žalobného zámeru s následnou povinnosťou zverejniť ju v Obchodnom vestníku.

Pri úvahe o možnej zmene spôsobu a formy rozhodovania, ktoré boli uvedené v žalobnom zámere, je, podľa nášho názoru, rozhodujúce slovné spojenie „rozhodovanie o prípadnom poverení oprávnenej osoby na uzavretie zmluvy“. Ak zákon uvažuje o možnosti poverenia oprávnenej osoby na uzavretie zmluvy, potom logicky môžu byť subjektom na udelenie takéhoto poverenia iba spotrebiteľia, ako nositelia hmotnoprávných oprávnení (materiálneho subjektívneho práva). Sama oprávnená osoba určite nie, lebo nikto si sám sebe nemôže vydať poverenie. Súd tak isto nemôže, a to z dôvodu, že rozhoduje vo veci, preto nemôže pred vydaním rozhodnutia vydávať jednej strane sporu poverenie na uzavretie zmluvy. Ak by to mal byť akýkoľvek iný subjekt, musel by mať zákonné splnomocnenie, ktoré sa ale v zákone nenachádza.

Vzhľadom na skutočnosť, že žalobný zámer zverejňuje oprávnená osoba ešte skôr, ako sa k nemu prihlásia jednotliví spotrebiteľia, je zrejmé, že určenie spôsobu a formy rozhodovania je v plnej kompetencii oprávnenej osoby. Samozrejme, že k zverejneniu žalobného zámeru môže pristúpiť oprávnená osoba v niektorých prípadoch až potom, keď komunikovala s niektorými spotrebiteľmi o možnosti zverejniť žalobný zámer a následne podať žalobu. Mohla si s nimi neformálne dohodnúť aj formu a spôsob rozhodovania, ale v konečnom dôsledku je len na rozhodnutí oprávnenej osoby, či a aký spôsob a formu rozhodovania v žalobnom zámere zvolí. Sú preto zverejnený spôsob a forma rozhodovania pre spotrebiteľov záväzné? Čo ak oprávnená osoba v žalobnom zámere uvedie, že o poverení oprávnenej osoby na uzavretie zmluvy rozhoduje spotrebiteľ, ktorý sa prihlási k žalobnému zámernu ako prvý v poradí? Je to možné? Podľa nášho názoru áno, lebo zákon neuvádza nič o povinnosti kolektívneho rozhodovania, ktorého by mali mať možnosť zúčastniť sa všetci prihlásení spotrebiteľia.

Zákon teda pripúšťa zmenu rozhodovania, súčasne ale nedáva odpoveď na otázku, ako môžu spotrebiteľia dosiahnuť zmenu rozhodovania (či už spôsobu, formy alebo obidvoch súčasne), ktoré je uvedené v žalobnom zámere.

Isté je len to, že ak by potenciálni spotrebitelia nesúhlasili so zverejnenou formou a spôsobom prijímania rozhodnutia na vydanie poverenia oprávnenej osobe na uzavretie zmieru, nemusia sa k žalobnému zámeru prihlásiť.

Ad d) Uvedenie spôsobu a formy rozhodovania o prípadnom poverení oprávnenej osoby na uzavretie zmieru alebo obdobného urovnania sa na prvý pohľad javí byť obligatórnou **náležitosťou**. Zváža k tomu výpočet ostatných náležitostí žalobného zámeru, ktorý je síce demonštratívny, ale vzhľadom na ich charakter by pri ich absencii nebol žalobný zámer dostatočne identifikovateľný, (napr. označenie žalobcu a žalovaného, opis skutkového stavu, označenie porušenia, návrh nápravného opatrenia, označenie určeného notára). Napriek tomu sa domnievame, že uvedenie spôsobu a formy rozhodovania je len fakultatívnu náležitosťou. § 15 ods. 4 zákona totiž predpokladá takúto situáciu a rieši ju odkazom na primerané použitie ustanovení Obchodného zákonníka o akciovej spoločnosti.

Ad e) **Ktoré ustanovenia Obchodného zákonníka** sa majú na rozhodovanie použiť, však ostáva nejasné.

Strohé znenie zákona bližšie vysvetľuje dôvodová správa, podľa ktorej by malo ísť o uplatnenie pravidiel z § 125 a nasl. Obchodného zákonníka.⁸ Problémom je, že citovaný paragraf upravuje hlasovanie v spoločnosti s ručením obmedzeným a nie v akciovej spoločnosti, na ktorú odkazuje zákon. Dôvodová správa je preto v tejto časti nepoužiteľná.

Jediné ustanovenie, v ktorom je zmienka o spôsobe hlasovania na valnom zhromaždení akciovej spoločnosti, je § 180 ods. 1 Obchodného zákonníka. Toto ustanovenie však nerieši samotný spôsob hlasovania, iba odkazuje na úpravu hlasovania v stanovách. Takisto nie je aplikovateľná ani úprava o počte hlasov akcionára, ktorý sa určuje pomerom menovitej hodnoty jeho akcií k výške základného imania. V prípade spotrebiteľov prihlásených k žalobnému zámeru by analogické kritérium pre určenie počtu hlasov jednotlivého spotrebiteľa podľa pomeru hodnoty jeho pohľadávky k výške hodnoty všetkých prihlásených pohľadávok bolo pre zistenie uznášaniaschopnosti nerealizovateľné už aj z toho dôvodu, že tvrdená výška nároku toho-ktorého spotrebiteľa nemusí zodpovedať skutočnosti.

Jednoznačné je len to, že hlasovacie oprávnenie by mali mať len spotrebitelia prihlásení k žalobnému zámeru.

Na základe uvedeného možno konštatovať, že ak si oprávnená osoba neupraví v žalobnom zámere presný spôsob a formu hlasovania, spôsobí analogické použitie ustanovení Obchodného zákonníka o hlasovaní v akciovej spoločnosti interpretačné vákuum.

Na druhej strane, ak oprávnená osoba upraví v žalobnom zámere spôsob a formu rozhodovania, neponúka zákonná úprava žiadnu možnosť, ako môžu spotrebitelia tento spôsob a formu rozhodovania zmeniť. Jedinou možnosťou preto ostáva, ak oprávnená osoba v žalobnom zámere súčasne určí aj spôsob a formu na prijatie zmeny rozhodovania.

Ad f) Poslednou z položených otázok ostáva, **či môžu prihlásení spotrebitelia rozhodovať aj o iných otázkach**, alebo môžu rozhodovať len o prípadnom poverení oprávnenej osoby na uzavretie zmieru alebo obdobného urovnania.

Podľa dôvodovej správy⁹ je základným účelom právnej úpravy, aby si oprávnená osoba sama v žalobnom zámere určila spôsob/mechanizmus rozhodovania o zásadných veciach (napr. uzavretie zmieru, zmena petitu žaloby a pod.). Z dôvodovej správy teda vyplýva, že spotrebitelia môžu rozhodovať o rôznych otázkach. Ak by sme sa priklonili k takémuto výkladu, mala by oprávnená osoba uviesť spôsob a formu rozhodovania o iných otázkach, ako je poverenie osoby na uzavretie zmieru, v časti žalobného zámeru, ktorá je vo vzore označená ako „Iné“. Primerané použitie ustanovení Obchodného zákonníka o akciovej spoločnosti by neprichádzalo do úvahy vzhľadom na výklad uvedený pod Ad e).

Ak by sme vychádzali z gramatického výkladu, tak rozhodovanie zákon používa len v súvislosti s poverením oprávnenej osoby na uzavretie zmieru alebo obdobného urovnania.

Ak by sme vychádzali zo systematického výkladu, tak treba uviesť, že v § 15 ods. 4 zákona je súčasne upravené aj analogické použitie ustanovení Obchodného zákonníka o akciovej spoločnosti na rozhodovanie (prvá veta) aj podstatná zmena žalobného zámeru (tretia veta). Domnievame sa však, že ide len o nesystémové zaradenie dvoch rôznych skutočností do toho istého zákonného ustanovenia. Vedú nás k tomu nasledovné argumenty.

Za podstatnú zmenu žalobného zámeru sa považuje **zmena**:

- návrhu nápravného opatrenia,
- označenia určeného notára,

8 Dôvodová správa k zákonu č. 261/2023 Z. z. pri § 15 ods. 4, dostupná dňa 10. mája 2026 na https://www.naj-pravo.sk/dovodove-spravy/rok-2023/-dovodova-sprava-k-zakonu-c-261-2023-z-z.html?utm_source=chatgpt.com

9 Dôvodová správa k zákonu č. 261/2023 Z. z. pri § 15 ods. 4, dostupná dňa 10. mája 2026 na <https://www.naj-pravo.sk/dovodove-spravy/rok-2023/-dovodova-sprava-k-zakonu-c-261-2023-z-z.html>

- spôsobu a formy rozhodovania o prípadnom poverení oprávnenej osoby na uzavretie zmluvy alebo obdobného urovnania ohľadom žalobného zámeru,
- výšky úhrady za podanie prihlášky k žalobnému zámeru a výšky úhrady za odvolanie súhlasu s účasťou na žalobnom zámere a
- výšky a prípadne spôsobu výpočtu odmeny oprávnenej osoby.

Ak je oprávnená osoba stranou sporu, a teda je zodpovedná za výsledok konania, musí byť iba na jej posúdení, aký návrh nápravného opatrenia bude požadovať. Nie je možné, aby jej spotrebiteľia svojím rozhodnutím nanútili iný návrh nápravného opatrenia, ktorý by podľa oprávnenej osoby nevyplynul z porušenia práva, a teda by neviedol k úspešnému ukončeniu sporu.

Ak si oprávnená osoba vyberie notára, s ktorým chce spolupracovať, nemali by mať spotrebiteľia právo nanútiť mu na základe svojho rozhodnutia iného notára (k určenému notárovi pozri aj výklad pod bodom 8.).

Spôsobu a forme rozhodovania o prípadnom poverení oprávnenej osoby na uzavretie zmluvy alebo obdobného urovnania sme sa venovali vo svojom výklade vyššie.

Výška úhrady za podanie prihlášky k žalobnému zámeru a výška úhrady za odvolanie súhlasu s účasťou na žalobnom zámere sú stanovené vo vyhláške č. 289/2023 Z. z. presnou sumou, preto rozhodovanie o nich za súčasného právneho stavu nie je možné (bližšie pozri výklad pod bodmi 9. a 10.).

Výška a prípadne spôsob výpočtu odmeny oprávnenej osoby musia byť v plnej kompetencii oprávnenej osoby. Je to nielen motivačný prvok, ale súčasne aj rozhodujúci ekonomický činiteľ, pre ktoré je oprávnená osoba ochotná podstúpiť finančne náročné súdne konanie s vopred neistým výsledkom. Nie je preto možné, aby mali spotrebiteľia právo rozhodnúť o výške odmeny oprávnenej osoby. I keď sa to zdá málo pravdepodobné, nedá sa vylúčiť situácia, že by spotrebiteľia pred koncom blížiaceho sa úspešného zavŕšenia súdneho konania rozhodli o úplne nízkej, až symbolickej odmene sledujúc svoje vlastné finančné záujmy. To by mohlo viesť k demotivácii aj ostatných zapísaných oprávnených osôb, čím by ochrana spotrebiteľov podľa zákona č. 261/2023 Z. z. ostala len normatívnou proklamáciou bez reálneho uplatnenia v praxi.

4.8 Označenie notára, ktorý je určený na vedenie zoznamu prihlásených spotrebiteľov k žalobnému zámeru a ako uschovávateľ finančných prostriedkov

Zákon, ani vysvetlivky ku vzoru žalobného zámeru neobsahujú žiadne osobitné požiadavky na notára, preto si oprávnená osoba môže vybrať ktoréhokoľvek notára na území Slovenskej republiky bez ohľadu na sídlo oprávnenej osoby, sídlo obchodníka, ktorého bude žalovať alebo príslušnosť súdu. V žalobnom zámere však už musí byť presne identifikovaný notár, s ktorým oprávnená osoba uzavrela zmluvu, v rozsahu meno a priezvisko, sídlo, telefonický a e-mailový kontakt. Zákon pre neho používa výraz „určený notár“ (§ 15 ods. 2 zákona).

Povinnosťou určeného notára je viesť zoznam prihlásených spotrebiteľov (§ 16 ods. 1 zákona). To ale neznamená, že by sa spotrebiteľia mohli prihlasovať k žalobnému zámeru len u tohto určeného notára. Ako je výslovne uvedené v § 16 ods. 2 zákona, spotrebiteľ môže podať prihlášku u ktoréhokoľvek notára, ktorý je povinný ju následne odoslať určenému notárovi.

Súčasne je určený notár miestom plnenia, na ktorom bude obchodník v prípade neúspechu v súdnom spore povinný zložiť sumu peňažného plnenia do notárskej úschovy (§ 17 ods. 5 a 6 zákona).

Následne je určený notár povinný uspokojiť nároky prihlásených spotrebiteľov bezodkladne po doručení právoplatného rozhodnutia a po prijatí peňažného plnenia zo strany obchodníka (§ 17 ods. 11 zákona).

Zákon pripúšťa aj následnú zmenu určeného notára bez vymedzenia kvalifikovaných dôvodov. Zmena notára je preto možná z akéhokoľvek dôvodu, dokonca aj bez uvedenia dôvodu. Otázkou ostáva, či zmena určeného notára je výlučne v právomoci oprávnenej osoby alebo k zmene dochádza na základe rozhodovania spotrebiteľov. Zo zákona totiž riešenie tejto otázky jednoznačne nevyplyva. Isté je len to, že zmena určeného notára sa považuje za podstatnú zmenu žalobného zámeru, ktorú je oprávnená osoba povinná zverejniť v Obchodnom vestníku. K otázke zmeny určeného notára na základe rozhodovania pozri úvahy pod bodom 7.

4.9 Výška úhrady poplatku spotrebiteľa za podanie prihlášky k žalobnému zámeru vyplýva priamo z § 3 ods. 1 vyhlášky č. 289/2023 Z. z., podľa ktorého je 20 eur. V prípade, že je notár plateľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa suma 20 eur o príslušnú sadzbu dane z pridanej hodnoty.

V tejto súvislosti môže vážne interpretačné pochybnosti vyvolávať znenie § 15 ods. 4 zákona, podľa ktorého sa zmena výšky úhrady za podanie prihlášky k žalobnému zámeru považuje za podstatnú zmenu žalobného zámeru s následnou povinnosťou oprávnenej osoby zverejniť túto zmenu v Obchodnom vestníku.¹⁰

Zo znenia § 3 ods. 1 vyhlášky je však hneď na prvý pohľad zrejmé, že ide o kogentnú právnu normu. Stanovenie vyššej úhrady poplatku za podanie prihlášky preto nie je možné ani jednostranne zo strany oprávnenej osoby, ani zo strany notára, ani na základe prípadného rozhodovania. Náležitost' o uvedení výšky úhrady poplatku za podanie prihlášky vo výške 20 eur má preto len informačný charakter pre spotrebiteľa.

V tejto súvislosti by bolo vhodné, keby oprávnená osoba súčasne spotrebiteľa poučila aj o tom, že prihláška k žalobnému zámeru nadobúda účinnosť až zaplatením úhrady za podanie prihlášky.

Súčasne by bolo vhodné, keby oprávnená osoba buď pri tejto náležitosti alebo pri náležitosti uvedenej v bode 14. výslovne uviedla, že ani oprávnená osoba, ani určený notár, ani notár nemôžu od spotrebiteľa požadovať inú platbu ako je úhrada za podanie prihlášky a úhrada za odvolanie súhlasu.

4.10 Výška úhrady poplatku spotrebiteľa za odvolanie súhlasu s účasťou na žalobnom zámere vyplýva priamo z § 3 ods. 2 vyhlášky č. 289/2023 Z. z., podľa ktorého je 10 eur. V prípade, že je notár platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa suma 10 eur o príslušnú sadzbu dane z pridanej hodnoty.

K možnosti interpretačných pochybností vyvolaných znením § 15 ods. 4 zákona a ku kogentnosti právnej normy pozri výklad v bode 9.

4.11 Odmena oprávnenej osoby v prípade úspechu je podľa § 13 zákona rozdielna v závislosti od toho, či išlo o konanie o vydanie nápravného opatrenia, ktorého hodnotu možno určiť alebo o konanie o vydanie nápravného opatrenia, ktorého hodnotu nemožno určiť.

Ak išlo o konanie o vydanie nápravného opatrenia, ktorého hodnotu možno určiť, stanovuje zákon limit výšky odmeny na 20 % z vymoženej sumy (v prípade plného úspechu vo veci).

Ak išlo o konanie o vydanie nápravného opatrenia, ktorého hodnotu nemožno určiť, stanovuje zákon limit výšky odmeny na 100 000 eur v závislosti od rôznych skutočností, na ktoré súd musí prihliadať. V § 13 ods. 4 zákona sú vymenované skutočnosti, ktoré sú relevantné pre stanovenie výšky odmeny oprávnenej osoby, a preto súd na ne musí prihliadať. Ide o rozsah skutočnej alebo potenciálnej ujmy prihlásených spotrebiteľov, výšku prospechu alebo potenciálneho prospechu obchodníka, počet úkonov žalobcu, dĺžku konania a počet prihlásených spotrebiteľov. Tento výpočet je ale len demonštratívny, preto súd musí prihliadať aj na iné skutočnosti, ak ich bude považovať za významné pre určenie výšky odmeny.

Podľa vzoru je odmena rozčlenená na výšku odmeny a spôsob výpočtu odmeny. Vo vzore žalobného zámeru nie sú k tejto náležitosti žiadne vysvetlivky. Jednoznačnej interpretácii nepomôže ani znenie § 15 ods. 3 písm. i) zákona, podľa ktorého sa v žalobnom zámere uvádza **výška a prípadne spôsob výpočtu odmeny** oprávnenej osoby.

Pri výklade obsahu pojmu výška odmeny a spôsob výpočtu odmeny použijeme gramatický a logický výklad.

Pod **výškou odmeny** by sa mala, podľa nášho názoru, rozumieť pevná suma (napr. 10 000 eur).

Pod **spôsobom výpočtu** odmeny zase matematický mechanizmus, podľa ktorého sa vypočíta výška odmeny v prípade úspechu. Môže to byť napr. určité percento z nejakého presne vymedzeného základu (ale maximálne 20 % z vymoženej sumy).

Ak vychádzame z takéhoto obsahu pojmov, potom slová použité v citovanom zákonnom ustanovení „výška a prípadne spôsob výpočtu odmeny“ spôsobujú interpretačnú nejasnosť.

Hneď na úvod našich úvah musíme poznamenať, že vzor žalobného zámeru je univerzálny. Použije sa preto aj pri konaní o vydanie nápravného opatrenia, ktorého hodnotu možno určiť, aj pri konaní o vydanie nápravného opatrenia, ktorého hodnotu nemožno určiť a dokonca aj pri konaní o abstraktnej kontrole.

V druhých dvoch spomenutých konaniach (v konaní o vydanie nápravného opatrenia, ktorého hodnotu nemožno určiť a v konaní o abstraktnej kontrole) zákon určuje odmenu oprávnenej osoby iba konkrétnou maximálnou sumou (§ 13 ods. 2 a 3 zákona). Nie je teda vôbec možné uviesť v žalobnom zámere spôsob výpočtu odmeny. Ten ale zákon ani striktne nepožaduje.

10 Jediná zmena výšky úhrady by mohla byť vykonaná len právnym predpisom, čo by samozrejme znamenalo povinnosť oprávnenej osoby zverejniť túto skutočnosť v Obchodnom vestníku. Vzhľadom na skutočnosť, že retroaktivita sa v práve pripúšťa úplne výnimočne, dá sa predpokladať, že zmenená výška by sa mala vzťahovať už len na spotrebiteľov, ktorí sa ešte len chcú prihlásiť k žalobnému zámere.

Interpretačná nejasnosť sa preto viaže len s uvedením odmeny v konaní o vydanie nápravného opatrenia, ktorého hodnotu možno určiť. Problém vyvoláva, podľa nášho názoru, nevhodné použitie spojky „a“, ktorá vyvoláva dojem kumulatívnosti.

Podľa čisto gramatického výkladu by znenie zákona malo znamenať, že oprávnená osoba v žalobnom zámere vždy musí uviesť výšku svojej odmeny. Ak chce, môže súčasne uviesť aj spôsob výpočtu svojej odmeny, ale nie je to nevyhnutné.

Podľa teleologického výkladu by zase malo stačiť, ak oprávnená osoba uvedie v žalobnom zámere iba jeden z týchto dvoch údajov, a to buď len konkrétnu výšku svojej odmeny alebo uvedie spôsob výpočtu svojej odmeny.

Keď sa na to pozrieme z čisto praktického hľadiska, tak v čase spisovania žalobného zámeru, respektíve jeho zverejnenia v Obchodnom vestníku, oprávnená osoba nemá skompletizovaný zoznam spotrebiteľov, ktorí by mali záujem prihlásiť si svoje pohľadávky na základe žalobného zámeru. Oprávnená osoba preto nemá ani približný odhad hodnoty v budúcnosti prihlásených pohľadávok. Ťažko preto môže určiť svoju odmenu pevnou sumou, i keď sa to samozrejme nedá vylúčiť, najmä v prípade, ak by bola ochotná sa uspokojiť s minimálnou odmenou alebo by svoju odmenu vysoko nadhodnotila dúfajúc, že sa priblíži k maximálnej povolenej odmene 20 % z vymoženej sumy. Keďže zrejme nie je účelom, aby oprávnená osoba naslepo uvádzala pevnú sumu svojej odmeny a súčasne aj percento z vymoženej sumy, je vhodné sa prikloniť k takému výkladu, že stačí ak oprávnená osoba vymedzí iba spôsob výpočtu svojej odmeny.

Či už pôjde o výšku odmeny stanovenú pevnou sumou alebo percentom z presne vymedzeného základu, nemôže výsledná suma prekročiť 20 % z reálne vymoženej sumy.

Ďalším interpretačným problémom je, že ani z textu zákona, ani z vysvetliviek k vzoru nie je zjavné, či uvedenie odmeny v žalobnom zámere je materiálnou podmienkou priznania nároku na odmenu oprávnenej osobe.

Tak isto nie je zjavné, či výška odmeny uvedená v zámere, ktorá je vyššia ako zákonom prípustná, spôsobuje neplatnosť celej odmeny alebo len neplatnosť nad maximálnu sumu povolenú zákonom.

4.12 Jazyk, v ktorom oprávnená osoba podáva žalobu na vydanie nápravného opatrenia. Uvedenie jazyka, v ktorom sa podáva žaloba, súvisí s vymedzením osoby, ktorá je oprávnená takúto žalobu podať. Podľa § 3 písm. d) zákona nie je na podanie žaloby na vydanie nápravného opatrenia oprávnená len právnická osoba, ktorá je zapísaná do zoznamu oprávnených osôb, ktorý vedie Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky, ale aj osoba, ktorá je v inom členskom štáte Európskej únie určená ako osoba oprávnená podávať cezhraničné žaloby a je zapísaná v zozname oprávnených subjektov, ktorý vedie Európska komisia.

Hoci musí konanie na súde prebiehať v slovenskom jazyku (§ 7 ods. 1 zákona č. 270/1995 Z. z. o štátnom jazyku), z § 155 ods. 1 CSP vyplýva právo každého konať pred súdom v materinskom jazyku alebo v jazyku, ktorému rozumie. Toto právo v sebe zahŕňa nielen právo v materinskom jazyku na súde vystupovať, ale aj právo robiť písomné podania v tomto jazyku. Povinnosť zabezpečiť preklad všetkých podaní zostáva na konajúcom súde, ktorý musí konať aj v prípade, že strany preklady nezabezpečia. Súčasne v zmysle § 155 ods. 2 CSP štát znáša náklady spojené s prekladom podaní a nemôže týmito nákladmi zaťažiť stranu sporu.¹¹

4.13 Poučenie a informácie pre spotrebiteľa

Táto náležitosť žalobného návrhu nevyvoláva žiadne interpretačné pochybnosti, pretože vzor žalobného zámeru priamo obsahuje štyri základné informácie, ktoré oprávnená osoba musí spotrebiteľovi ponúknuť. Svojou povahou majú charakter poučenia.

Konkrétne ide o informáciu o tom, že spotrebiteľ:

- a) môže podať prihlášku u ktoréhokoľvek notára na území Slovenskej republiky,
- b) nie je počas trvania prihlášky oprávnený si uplatňovať svoj nárok v iných konaniach o žalobách na vydanie nápravného opatrenia v tejto veci voči tomu istému obchodníkovi,
- c) nie je počas trvania prihlášky oprávnený uzavrieť so žalovaným obchodníkom dohodu o mimosúdnom vyrovnaní týkajúcu sa jeho individuálneho nároku a súčasne je povinný bezodkladne informovať oprávnenú osobu o tom, že ho oslovil žalovaný obchodník so zámerom mimosúdneho vyrovnania jeho nároku,

11 Ďuriš, M. in Števec, M. – Ficová, S. – Baricová, J. – Mesiarčinová, S. – Bajánková, J. – Tomašovič, M. a kol.: Civilný sporový poriadok. 2. vydanie. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2022, s. 631 – 632.

d) nie je počas trvania prihlášky oprávnený uplatňovať individuálne svoj nárok z exekučného titulu pred uplynutím lehoty podľa § 22 ods. 2 zákona (to znamená pred uplynutím lehoty 3 mesiacov od nadobudnutia vykonateľnosti súdneho rozhodnutia vydaného v konaní o vydanie nápravného opatrenia, pretože v tejto lehote je oprávnená osoba nielen oprávnená ale súčasne aj povinná podať sama návrh na vykonanie exekúcie).

4.14 Iné. Jednoznačne ide o fakultatívnu náležitosť, čo znamená, že nemusí byť v žalobnom zámere vyplnená.

Podľa vysvetliviek k žalobnému zámeru sa v tomto bode uvádza napríklad spôsob rozhodovania o bežných organizačných, ale aj o závažných skutočnostiach v rámci konania, napríklad rozhodovanie o uzavretí zmieru a podobne.

S týmito vysvetlivkami sa nedá úplne stotožniť vzhľadom na skutočnosť, že spôsob a forma rozhodovania o prípadnom poverení oprávnenej osoby na uzavretie zmieru alebo obdobného urovnania je samostatnou náležitosťou žalobného zámeru (§ 15 ods. 3 písm. g) zákona, resp. náš výklad v bode 7.).

K úvahe o tom, či spotrebiteľia majú právo rozhodovať o iných skutočnostiach a k následnému spôsobu rozhodovania pozri výklad v bode 7. Ak rozhodovanie pripustíme, môže byť v tejto časti žalobného zámeru uvedený.

V tejto časti žalobného zámeru však môžu byť uvedené akékoľvek iné skutočnosti, ktoré chce oprávnená osoba oznámiť spotrebiteľom, ktorí by mohli mať záujem prihlásiť sa k žalobnému zámeru, pretože výpočet obsahových náležitostí žalobného zámeru je len demonštratívny (§ 15 ods. 3 zákona).

Záver

Zverejnenie žalobného zámeru v Obchodnom vestníku je obligatórnou podmienkou pre následné podanie samotnej žaloby na vydanie nápravného opatrenia.

Hoci vyhláška č. 289/2023 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona č. 261/2023 Z. z. o žalobách na ochranu kolektívnych záujmov spotrebiteľov obsahuje v prílohe č. 1 vzor žalobného zámeru spolu s poučením a informáciami pre spotrebiteľa, nie je úplne zrejmé, či musí byť žalobný zámer podaný na tomto predpísanom vzore alebo si identický vzor môže oprávnená osoba vyhotoviť aj sama. Autori vyslovujú záver, že zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplýva, že by žalobný zámer mohol byť podaný výlučne na tomto predpísanom vzore.

Ako druhú otázku autori riešili výklad splnenia podmienky, podľa ktorej sa v lehote dvoch mesiacov od zverejnenia žalobného zámeru musí prihlásiť najmenej 20 spotrebiteľov. Autori v tomto prípade zvolili voľnejší výklad, na základe ktorého dospeli k záveru, že márnym uplynutím dvojmesačnej lehoty zverejnený žalobný zámer nestráca účinky, a preto ak bude splnená podmienka 20 prihlásených spotrebiteľov neskôr, môže oprávnená osoba podať žalobu o vydanie nápravného opatrenia bez toho, aby musela žalobný zámer opakovane zverejniť v Obchodnom vestníku.

Ťažiskom výkladu sú jednotlivé náležitosti žalobného zámeru z pohľadu ich obsahového naplnenia.

Osobitnú pozornosť venovali výkladu slovného spojenia „označenie porušenia práv spotrebiteľov“, ktoré nekorešponduje s vysvetlivkami v dôvodovej správe.

Ďalej sa venovali úvahe o možnostiach alternatívnych návrhov nápravného opatrenia.

Pri spôsobe a forme rozhodovania autori identifikovali dva závažné interpretačné problémy. Prvý sa týkal otázky, či vôbec môžu spotrebiteľia rozhodovať o všetkých otázkach alebo môžu rozhodovať len o prípadnom poverení oprávnenej osoby na uzavretie zmieru alebo obdobného urovnania ohľadom žalobného zámeru. Druhý problém sa týkal pravdepodobnej obsolétosti blanketovej normy zakotvenej v § 15 ods. 4, 1. veta zákona, pretože všeobecným odkazom na prijímanie rozhodnutí podľa ustanovení Obchodného zákonníka o akciovej spoločnosti nie je zrejmé, ako sa má rozhodovať.

Rozsiahlejšie úvahy sa napokon týkajú aj vymedzenia odmeny oprávnenej osoby, pri ktorej nie je zrejmé, či jej vymedzenie je materiálnou podmienkou pre jej priznanie, tak isto nie sú zrejmé právne dôsledky uvedenia vyššej odmeny, ako povoľuje zákon. Autori sa pri vymedzení výšky odmeny prikláňajú k teleologickému výkladu, pretože gramatickým výkladom slovného spojenia „výška a prípadne spôsob výpočtu odmeny“, by bolo vymedzenie výšky odmeny (nie spôsobu jej výpočtu) v štádiu podávania žalobného zámeru pri požadovaní nápravného opatrenia, ktorého hodnotu možno určiť, nerealizovateľné.

Použitá literatúra:

- ŽURIŠ, M. IN ŠTEVČEK, M. – FICOVÁ, S. – BARICOVÁ, J. – MESIARKINOVÁ, S. – BAJÁNKOVÁ, J. – TOMAŠOVIČ, M. a kol.: Civilný sporový poriadok. 2. vydanie. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2022, 1752 s.
- FICOVÁ, S. – KRIŽAN, M.: Žaloby na ochranu kolektívnych záujmov spotrebiteľov;
Justičná revue, 77, 2025, č. 10, s. 953 – 964.
- ŠVESTKA, J. – SPÁČIL, J. – ŠKÁROVÁ, M. – HULMÁK, M. a kol.: *Občanský zákoník II. § 460 až 880. Komentář*. 2. vydání. Praha : C. H. Beck, 2009, 2471 s.

Právne predpisy:

- Zákon č. 261/2023 Z. z. o žalobách na ochranu kolektívnych záujmov spotrebiteľov
- Vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 289/2023 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona č. 261/2023 Z. z. o žalobách na ochranu kolektívnych záujmov spotrebiteľov
- Zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok
- Zákon č. 200/2011 Z. z. o Obchodnom vestníku
- Zákon č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní
- Zákon č. 513/1991 Z. z. Obchodný zákonník
- Zákon č. 270/1995 Z. z. o štátnom jazyku

Internetové zdroje:

- Dôvodová správa k zákonu č. 261/2023 Z. z. dostupná na <https://www.najpravo.sk/dovodove-spravy/-rok-2023/dovodova-sprava-k-zakonu-c-261-2023-z-z.html?utm_source=chatgpt.com>
- <https://www.justice.gov.sk/agenda-ministerstva/civilne-pravo/zaloby-na-ochranu-kolektivnych-zaujmov-spotrebitelev/>
- <https://www.mhsr.sk/obchod/ochrana-spotrebitelev/zaloby-na-ochranu-kolektivnych-zaujmov-spotrebitelev/zoznam-opravnenej-osob?csrt=4345915891451017415>
- https://static.slov-lex.sk/pdf/prilohy/SK/ZZ/2023/289/20230725_5563216-2.pdf

Prof. JUDr. Svetlana Ficová, CSc. pôsobí na Katedre občianskeho práva Právnickej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave ako hlavná garantka 3. stupňa vysokoškolského štúdia v študijnom odbore právo, v študijnom programe občianske právo a tiež ako hlavná garantka pre habilitačné konanie a konanie na vymenovanie za profesora (inauguračné konanie) v odbore občianske právo. Vo svojej publikačnej činnosti sa venuje aktuálnym otázkam občianskeho práva hmotného a procesného. Je členkou International Association of Procedural Law. Dlhoročne spolupracuje s občianskoprávnym kolégiom Najvyššieho súdu SR pri vypracovávaní stanovísk. V právnej praxi pôsobí ako advokátka.

svetlana.ficova@flaw.uniba.sk

Doc. JUDr. Martin Krížan, PhD. pôsobí ako docent na Katedre občianskeho práva Právnickej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave. V právnej teórii sa zaoberá problematikou súkromnoprávných aspektov moderných technológií, dedičského práva a vybraných otázok záväzkového práva. Je autorom alebo spoluautorom viacerých vedeckých publikácií a článkov. Pravidelne publikuje v domácich a zahraničných odborných a vedeckých periodikách, rovnako sa zúčastňuje na domácich a zahraničných konferenciách a seminároch. V právnej praxi pôsobí aj ako advokát.

martin.krizan@flaw.uniba.sk

Quo vadis digitalizácia trestného konania?

Mgr. Ing. Matej Biroš, LL.M.

ABSTRAKT

Článok analyzuje asymetriu v digitalizácii trestného konania v Slovenskej republike. Kým orgány činné v trestnom konaní a súdy využívajú interné informačné systémy, spolupráca s advokátom zostáva v analógovej dobe. Súčasný stav vývoja je konceptom „digitálneho feudalizmu“ – izolované ostrovy rezortných databáz bez vzájomnej interoperability. Analýzou súčasnej funkcionality sa navrhuje evolučný prechod k zdieľanému digitálnemu ekosystému, ktorý by odstránil duplicitu, znížil administratívu a reálne naplnil princíp rovnosti zbraní a právo na primeranú dĺžku konania.

Kľúčové slová: trestné konanie, informačný systém, digitalizácia, efektívnosť

ABSTRACT

Quo vadis digitization of criminal proceeding?

The article analyzes the asymmetry in the digitization of criminal proceedings in the Slovak Republic. While law enforcement agencies and courts use internal information systems, cooperation with attorneys remains stuck in the analog era. This development is characterized by a concept of “digital feudalism” – isolated islands of departmental databases lacking mutual interoperability. Based on an analysis of current functionality, the article proposes an evolutionary transition to a shared digital ecosystem that would eliminate duplication, reduce the administrative, and effectively fulfill the principle of equality of arms and the right to a reasonable duration of proceedings.

Keywords: criminal proceeding, information system, digitalization, effectivity

Úvod

Skúmanie problematiky využívania informačných systémov zefektívňujúcich spoluprácu subjektov v trestnom konaní odhaľuje výrazný nedostatok, až takmer absenciu odbornej literatúry. Vedecké výstupy v tejto oblasti existujú len vo forme úvah aj kvôli nedostupnosti analýz efektivity a prínosov súčasných informačných systémov zo strany štátnych orgánov. Prístupy k hodnoteniu informačných technológií určených pre kolaboráciu orgánov činných v trestnom konaní sú zvyčajne jednostranne zamerané buď na technický, alebo naopak, výlučne na právny aspekt, pričom komplexná interdisciplinárna analýza potrieb a redukcie plytvania časom (najmä zjednodušením či odstránením administratívnych úkonov) v zásade úplne absentuje. V právnej oblasti skúmania sa publikácie k možnostiam elektronizácii trestného konania sústreďujú najmä na skúmanie otázok súvisiacich s právnou úpravou ochrany a osobných údajov¹ a procesnými garanciami, napr. doručovanie.² Tieto štúdie sa opierajú o tradičné právne intraodvetvové metódy, najmä formou analýzy a interpretácie trestno-procesnej legislatívy a jej aplikáciou na nové technologické nástroje. Medzi (nielen) Trestným poriadkom ustanovené garancie trestného konania nespochybiteľne patrí aj právo na jeho primeranú dĺžku. Bez aspoň elementárnej digitalizácie trestného konania nemožno považovať v roku 2026 plnenie tejto garancie štátom za uspokojivé.

Digitalizácia a modernizácia trestného konania prostredníctvom informačných technológií predstavuje jednu z najvýznamnejších celospoločenských výziev súčasného trestno-právneho systému Slovenskej republiky, ktorej zvládnutie je objektívne oneskorené minimálne o jednu dekádu, navyše,

1 Pozri napr. kapitolu 4 a 5 v POSTÁCH, P. a kol.: *Ochrana právne privilegovaných informácií vo vybraných režimoch verejného práva*. Praha : Wolters Kluwer ČR, s. r. o., 2019. s. 102 – 145.

2 KOTUS, V., KAMENICKÁ, K.: *Elektronické doručovanie*. In: SAGRETOVÁ, M., KRUNKOVÁ, A., DOBROVIČOVÁ, G. (eds.): *Vplyv moderných technológií na právo*. Košice : Vydavateľstvo Šafárik Press, 2019. s. 120 – 130.

3 §2 ods. 7, Zákon
č. 301/2005 Z. z.
Trestný poriadok

4 Exemplifikatívne
§199 ods. 1 posled-
ná veta, alebo § 277
ods. 1 koniec prvej
vety, atď... Zákon
č. 301/2005 Z. z.
Trestný poriadok

5 S názorom autora sa
stotožňuje aj IVOR, J.,
POLÁK, P., ZÁHO-
RA, J.: Trestné právo
procesné 1. Bratisla-
va: Wolters Kluwer SR,
s. r. o., 2017. s. 11., cit.
„Základným cieľom
rekodifikácie bolo
zefektívnenie, zjed-
nodušenie, zrýchlenie
a zhospodárnenie
trestného procesu, čím
sa mala zabezpečiť
tak účinnejšia ochrana
práv a oprávnených
záujmov fyzických osôb
a právnických osôb, ako
aj ochrana celospolo-
čenských záujmov.“

6 Pozn.: Bolo by možné
oponovať pouka-
zom na zavádzanie
informačného systému
Elektronické trestní ří-
zení v trestnom konaní
Českej republiky, kto-
rého počiatky siahajú
práve do roku 2005.

7 Zákon č. 305/2013 Z. z.
o elektronickej podobe
výkonu pôsobnosti
orgánov verejnej moci
a o zmene a doplnení
niektorých zákonov
(zákon o e-Govern-
mente)

aj v súčasnosti bez konkrétnej vízie implementácie funkčného riešenia v dohľadnej budúcnosti. Na nešťastie, súčasný záujem o pseudomodernitu podnecuje skôr akademické fabulácie o čiernych skrinkách generatívnych jazykových modelov, tzv. umelej inteligencii, a s ňou spojeným nahradzovaním úvahových a hodnotiacich činností vyšetrovateľa, prokurátora, obhajcu či sudcu. Akademické skúmanie dopadov technológií veľkých jazykových modelov umelej inteligencie na právo sa síce má zaoberať potenciálom takejto novej technológie, z pohľadu trestného práva procesného však ide len o atraktívny módný trend a táto technológia zďaleka nevypela do roviny akejkoľvek relevantnej aplikability na tak garančne prísne právne odvetvie, akým je trestné právo.

S rastúcim technologickým pokrokom sa oprávnené zvyšujú nároky spoločnosti na efektivitu vyšetrovania a justičného systému. Doterajší evidentný neúspech širšej digitalizácie trestného konania vyvoláva potrebu opätovne preskúmať legislatívne, doktrínálne a praktické aspekty implementácie moderných informačných technológií do trestného konania za účelom jeho objektívneho zefektívnenia, najmä formou odstraňovania zintenzívňujúcej sa repetitívnej administratívnej záťaže podloženej archaickým listinným vedením trestného spisu. Namiesto marketingovo atraktívnych úvah o algoritmickej automatizácii odbornej duševnej činnosti má štát naliehavú povinnosť splatiť úročiaci sa technologický dlh spoločnosti v organizácii trestného konania, najmä čo do spolupráce subjektov a v porovnaní s civilným sporovým procesom.

1 Podklad pre zaradenie trestného e-spisu pod právo na primeranú dĺžku trestného konania

Efektivitu, prípadne niektoré jej teleologické synonymum, kladie zákonodarca osobám zúčastňujúcim sa na trestnom konaní primárne v ústave, procesnom práve, alternatívne je však identifikovateľná aj v predpisoch upravujúcich výkon právnych povolaní.

Trestný poriadok zavádza kritérium temporálnej efektivity prierezovo – úvodom zákonodarca inkorporoval základný rámec efektivity už do elementárnej zásady práva na prejednanie trestnej veci v primeranej lehote.³ Trestný poriadok síce explicitne nestanovuje, aká konkrétna celková lehota je v trestnom konaní považovaná za primeranú, prierezovo však stanovuje dôležité procesné lehoty, ktoré bezpochyby plnia funkciu nástroja na zabezpečenie časovo efektívneho trestného konania. Týchto zefektívňujúcich procesných lehôt je možné prierezovo identifikovať množstvo,⁴ ich plný výpočet však nie je účelný a ani to nie je autorským zámerom – ich existencia však potvrdzuje hypotézu, že zákonodarca v Trestnom poriadku vyjadril explicitný záujem na rýchlosti trestného konania už v roku 2005.⁵ S ohľadom na historické okolnosti procesu rekodifikácie Trestného poriadku, stav vtedajších informačných technológií a ich dostupnosť, či stav spoločenskej adaptácie na technológie v kontexte doby, nemožno rozumne predpokladať, že zákonodarca v podmienkach Slovenskej republiky mohol už v tom čase kvalifikovane zvážiť budúci potenciál informatizácie spoločnosti a systematicky zahrnúť potrebný podklad pre budúcu digitalizáciu do rekodifikačného procesu Trestného poriadku.⁶

Potenciálne prvou elegantnou možnosťou ako inkorporovať moderné informačné technológie do trestného konania bolo schválenie Zákona o e-Governmente,⁷ avšak zákonodarca naopak už v prvom účinnom znení v Čl. VII novelizoval Trestný poriadok doplnením § 66a Trestného poriadku, ktorým pôsobnosť Zákona o e-Governmente na účely trestného konania nanešťastie zmaril. K tomuto vylúčeniu došlo na základe pripomienky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky v Medzirezortnom pripomienkovom konaní k Zákonu o e-Governmente, avšak legislatívno-technické prevedenie nezodpovedalo tejto pripomienke v celosti – ministerstvo požadovalo s ohľadom na procesné garancie vylúčiť z doručovania len fyzické osoby, zákonodarca však hlbokou orbou vylúčil z procesného doručovania aj elektronickú komunikáciu s obhajcom. Osem rokov po rekodifikácii Trestného poriadku nepovažoval zákonodarca (samozrejme, pri zachovaní procesných záruk v trestnom konaní) za akceptovateľné, aby bol inštitút doručovania, s ktorým sa síce spájajú závažné dôsledky, hoc z pohľadu obvineného, resp. obžalovaného čo i len fakultatívne, alebo z pohľadu obhajcu aspoň konsenzuálne, sprostredkovaný modernými informačnými technológiami.

V Trestnom poriadku sa síce zásada na prejednanie veci v primeranej lehote neuprednostňuje pred iné zásady chrániace hierarchicky významnejšie práva, napríklad nie je možné odôvodňovať

efektívnosťou konania porušenie zásady náležitého zistenia skutkového stavu,⁸ pretože záujem na spravodlivom konaní predchádza jeho hospodárnosti.⁹ Konkurencia časovej efektívnosti trestného konania a iných základných trestno-procesných garancií je vždy otázkou komplexného posúdenia okolností individuálneho trestného konania a často nie bez súčasného hodnotenia vlastnej procesnej aktivity jednotlivých subjektov trestného konania. Existujúcim aplikačným problémom je, že nedôvodné prieťahy v trestnom konaní sú v súčasnosti generované systémovo, a to princípom jeho organizácie, t. j. úmerne s narastajúcou kvantitou listín násobenou počtom osôb. Každé opakované vytlačenie listiny, jej skenovanie, vkladanie do obálky, zasielanie, poštové návratky, registratúrny proces a celá listinná administrácia plytvá časom a pozornosťou osoby, u ktorej je mrhané štátom subvencovaným vzdelaním namiesto efektívnejšej využitia do odbornej činnosti.

Trestné konanie by s ohľadom na už samotný dopad jeho faktického vedenia na život osoby, proti ktorej sa vedie, malo byť časovo regulované najprísnejšie. Neprimeraná dĺžka trestného konania môže byť aj poľahčujúcou okolnosťou.¹⁰ Konkurenčne legislatívnemu ukotveniu a praxi trestného konania, ostatné procesné prepisy sú k otázke prieťahov paradoxne často ešte prísnejšie. V oblasti súkromného sporového práva sa zákonodarca ohľadne temporálnej efektívnosti civilného sporového konania vyjadruje v Civilnom sporovom poriadku explicitnejšie, a to kladením na zreteľ tak stranám sporu ako aj súdu.¹¹ V Správnom súdnom poriadku je súdu stanovená povinnosť postupovať hospodárne synonymicky Civilnému sporovému poriadku, navyše, Správny súdny poriadok zintenzívňuje požiadavku efektivity stanovením právomoci súdu sankcionovať zjavne „neefektívne“ kroky účastníkov konania.¹² Analogicky Trestnému poriadku, ustanovenia presadzujúce časovo efektívny priebeh konania sú v ostatných procesných kódexoch prítomné v celom ich rozsahu – v prípade Civilného sporového poriadku a Správneho súdneho poriadku často aj ekvivalentnými formuláciami. Táto definčná ekvivalencia efektivity má korene pravdepodobne v paralelnom vývoji oboch kódexov a je aj s ohľadom na odlišné oblasti práva pravdepodobne dôsledkom úzkej spolupráce legislatívnych autorských tímov zákonodarcu pri rekodifikácii Občianskeho súdneho poriadku.

Legislatívne požiadavky efektívnosti sa nachádzajú aj v osobitných predpisoch, v zmysle ktorých sa vykonávajú právnické povolania. Zákon o advokácii explicitne ukladá povinnosť advokátovi konať hospodárne v § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii. Ekvivalentne zákonodarca ustanovil efektívne konať bez zbytočných prieťahov aj prokurátorom v § 5 písm. d) zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre. Induktívne je možné identifikovať požiadavku efektivity aj v § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch, kde sa zákonodarca zaoberal prieťahmi v konaní dôrazne. Zákonodarca neopomenul zahrnúť požiadavku efektivity ani pre osoby uplatňujúce právny poriadok v exekutive – do Správneho poriadku v § 3 ods. 4 zákona č. 71/1967 Zb. Správny poriadok.

K úplnosti vyhodnotenia podkladu práva na primeranú lehotu v trestnom konaní je nutné doplniť aj ústavný a medzinárodný rozmer tak z normatívneho hľadiska, ako aj z rozhodovacej praxe príslušných autorít. Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach odkazuje na nepripustnosť prieťahov špecificky pre trestné konanie vo viacerých ustanoveniach, napr. Čl. 9 ods. 3 a Čl. 14 ods. 3 písm. c). Európsky dohovor o ľudských právach subsumuje právo na primeranú dĺžku konania pod širšie právo na spravodlivý proces podľa Čl. 6, ods. 1 a rozhodovacia prax Európskeho súdu pre ľudské práva vykreovala štyri obligatórne a jedno fakultatívne kritérium na posudzovanie naplnenia práva na primeranú dĺžku konania. Podstatné z pohľadu systémovej integrácie moderných informačných technológií do trestného konania určených k zefektívneniu spolupráce subjektov je tretie obligatórne kritérium Európskeho súdu pre ľudské práva, teda postup štátnych orgánov, a fakultatívne kritérium počtu úrovní súdnej právomoci. Priznanie porušenia práv sťažovateľa v dôsledku nevyužívania ani len základných informačných technológií ako podkladu pre systémovo vznikajúce prieťahy v trestnom konaní síce v rozhodovacej činnosti Európskeho súdu pre ľudské práva zatiaľ nie je možné evidovať, pri zachovaní súčasného status quo však bude na mieste v blízkej budúcnosti za vhodných skutkových okolností preložiť Európskemu súdu pre ľudské práva na posúdenie aj otázku technologického dlhu Slovenskej republiky pri spolupráci subjektov v trestnom konaní, najmä v komparácii s ostatnými modernejšími vnútroštátnymi konaniami. Ústava Slovenskej republiky priznáva právo na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov v Čl. 48 ods. 2 a Ústavný súd Slovenskej republiky definitívne harmonizoval svoju rozhodovaciu činnosť k prieťahom s kritériami Európskeho súdu pre ľudské práva nálezom I. ÚS 183/2013.

Z uvedených príkladov všeobecných legislatívnych požiadaviek tak na právne konania ako aj na výkon s právom spojených povolaní vyplýva, že kladenie dôrazu na temporálnu efektivitu je

8 §2 ods. 10, Zákon č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok

9 Napríklad autor v ŠTRKOLEC, M.: *Úvod do trestného práva procesného*. Košice : Vydavateľstvo Šafárik Press, 2022. na s. 10 predkladá ekvivalentnú závislosť medzi inými trestno-procesnými zásadami, pričom v spojitosti s výrokom na s. 18, cit. „Jednotlivé základné zásady trestného konania predstavujú homogénny, navzájom sa prelínajúci celok trestno-procesných východísk...“ autor síce nevyjadruje hierarchickosť zásad v Trestnom poriadku ako takú, avšak ak explicitne predpokladá ich prelínanie, implicitne je možné predpokladať (a v praxi aj v špecifických situáciách pozorovať) konkurenciu jednotlivých zásad.

10 Pozri §36 písm. p), Zákon č. 301/2005 Z. z. Trestný zákon

11 Pozri Čl. 8 a Čl. 17, Zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok

12 Druhá veta §28, Zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok

širokospektrálnym a explicitným úmyslom zákonodarcu, ktorý však exekutívna vetva štátnej moci z pohľadu systémovej implementácie moderných informačných technológií do trestného konania dlhodobo a hrubo zanedbáva.

2 Aktuálna prax v kvartete polícia, prokurátora, súdy a advokácia

V kontexte tlaku na zvyšovanie efektivity trestného konania a rešpektovania práva na primeranú dĺžku trestného konania už moderné informačné technológie nepredstavujú len voliteľný doplnok, ale *conditio sine qua non* pre organizáciu spolupráce subjektov. Na účely hodnotenia aktuálnej praxe je potrebné zmapovať funkcionality súčasných primárnych informačných systémov, ktoré už dnes podporujú subjekty v trestnom konaní, avšak bez skúmania technológií s úzkoprofilovaným dôkazným zameraním, kriminologických databáz či medzinárodných platforiem. Informácie k tejto analýze boli získané z verejných zdrojov a štruktúrovanými rozhovormi s expertmi z aplikačnej praxe – vyšetrovateľmi, prokurátormi a zástupcami ministerstva spravodlivosti.¹³ Cieľom bolo predovšetkým získať komparatívne dáta o empirii využívania existujúcich kolaboračných technológií, súčasných možnostiach a plánoch o ich budúcnosti vzájomného prepájania.

Pred deskripciou konkrétnych nástrojov je však nevyhnutná kritická reflexia súčasného stavu. Základným postulátom funkčného informačného systému je jeho užívateľská a systémová bezobštrukčnosť podporujúca efektívnu kontinuitu trestného konania, na ktoré je na účely tejto optiky skúmania nahliadané najmä ako na organický tok informácií od trestného oznámenia až po meritórne rozhodnutie. Digitálna spolupráca by preto mala primárne kopírovať tento informačný tok a odstraňovať bariéry výmeny dát medzi subjektami. Úvodom je nutné konštatovať, že doterajšiu históriu digitálnej spolupráce v trestnom konaní nemožno zhodnotiť inak ako koncepčný neúspech. Namiesto jednotného digitálneho ekosystému trestného konania sme svedkami budovania „rezortných sídiel“ – uzavretých poloizolovaných systémov, ktoré reflektujú len vnútorné potreby ich obstarávateľov. Tento stav v doktríne informačných technológií, označovaný ako „digitálny feudalizmus“, bol v komerčnej sfére väčšinovo prekonaný v prvej dekáde 21. storočia,¹⁴ pretože z logiky jeho vnútorného usporiadania bráni užívateľskej interoperabilite.

Autor má za to, že absenciu elementárneho spoločného dokumentového servera s náležite odstupňovanými prístupovými právami k obsahu elektronického spisu pri súčasnej dostupnosti moderných informačných technológií možno hypoteticky interpretovať ako narušovanie konceptu materiálneho právneho štátu v oblasti práva na spravodlivý proces, resp. jeho komponentu primeranej dĺžky konania. Pokiaľ nenastane paradigmatický obrat od budovania izolovaných databáz k budovaniu spoločných procesných systémov zahŕňajúcich všetky subjekty vrátane obhajoby, zostane idea rýchleho a spravodlivého procesu len nenaplnenou proklamáciou dôvodových správ a žiadostí orgánov verejnej moci o nenávratné finančné príspevky na vývoj informačných systémov. Stojí za zmienku, že Rada ministrov Rady Európy prediktívne odporúčala riešiť tento problém v trestnom konaní rámcovo už v roku 1995, cit. preklad: „*Informačné technológie by mali byť prispôbené práci a požiadavkám príslušných orgánov trestného súdnictva, ako aj konečným používateľom týchto informácií. S poslednými menovanými by sa malo konzultovať ohľadom ich požiadaviek v tejto veci.*“¹⁵ Modernizácia nevyžaduje reštart vývoja, ale integráciu informačných rozhraní medzi existujúcimi primárnymi systémami.

2.1 Prokuratúra – PATRICIA

Digitalizácia úloh prokuratúry Slovenskej republiky je dlhodobý proces zameraný na zefektívnenie trestného konania a zníženie administratívnej záťaže. Ústredným nástrojom je informačný systém PATRICIA (ďalej aj „IS PTCA“), dodávaný spoločnosťou DATALAN, a. s. Tento uzavretý systém, neprístupný tretím stranám, slúži primárne na evidenciu udalostí, správu elektronických spisov a generovanie štatistík.

Jeho genéza siaha do roku 2006, pričom do plnej prevádzky bol zavedením personálnej agendy a ďalších funkcií uvedený v roku 2010. Strategický posun nastal po roku 2018, kedy sa zintenzívnili

13 Autor týmto verejne ďakuje všetkým expertom z aplikačnej praxe, ktoré poskytli osobné konzultácie k realite informačných systémov v trestnom konaní – najmä zamestnancom spravujúcim príslušné informačné technológie na Ministerstve spravodlivosti Slovenskej Republiky, na Prezídii Policajného zboru Slovenskej republiky a na Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky a vyšetrovateľom.

14 Pozn.: Jednoduchým modelom posledného neúspechu konceptu digitálneho feudalizmu sú streamovacie videoslужby – po úvodnom „boome“ pozorujeme návrat užívateľov k neoficiálnym avšak komplexným službám, a to práve z dôvodu veľkého množstva oficiálnych ale izolovaných nekooperujúcich poskytovateľov s obmedzeným rozsahom obsahu s násobným financovaním.

15 Pozri bod V. Maňžment informácií (explicitne hovorí o problematike) v Odporúčaní Rady Európy č. R (95) 12 o riadení trestnej justície [online] Dostupné na internete: <https://rm.coe.int/-/9-rec-95-12e/1680-a6daff>

snahy o integráciu s policajným informačným systémom Manažment vyšetrovacích spisov (ďalej aj „MVS“).¹⁶ Cieľom bolo vytvoriť digitálne rozhranie pre plynulý tok dokumentov medzi vyšetrovateľom a prokurátorom, čím by sa eliminovalo duplicitné skenovanie a fyzické doručovanie. Hoci kľúčová dohoda o integrácii bola podpísaná v januári 2021 a v roku 2022 prebehlo úspešné testovanie na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru a Okresnej prokuratúre v Pezinku, k celoplošnému nasadeniu doteraz nedošlo.

V trestnom konaní plní IS PTCA nezastupiteľnú úlohu ako nosná platforma pre elektronický spis prokuratúry. Prístup k spisom je striktne adresný a viazaný na konkrétne pridelenie veci, pričom každé nahliadnutie aj nadriadeným je riadne monitorované a zaznamenávané. Záznam obsahuje všeobecnú kategóriu prístupov aj detailnú administratívnu vrstvu, čím je zabezpečená plná preskúmateľnosť histórie úkonov a prístupov. Napriek svojej dôležitosti systém vykazuje značný modernizačný dlh. Generálny prokurátor vo verejne dostupných ročných správach opakovane upozorňuje na technologickú zaostalosť podfinancovaním tejto oblasti prokuratúry, v dôsledku čoho sa prevádzkuje hardvér po plánovanej životnosti, často aj na zastaraných operačných systémoch bez funkčnej podpory výrobcu. Rigidita systému navyše komplikuje zavádzanie štatistických kategórií nových foriem kriminality, napríklad kybernetickej.¹⁷

Pozitívnym krokom vo vývoji digitalizácii prokuratúry je vydanie Príkazu generálneho prokurátora č. 5/2025 o registratúrnom poriadku, ktorý zintenzívňuje povinné využívanie elektronických spisov v IS PTCA. Po funkčnej stránke IS PTCA teda postačujúco zvláda funkciu interného systému prokuratúry, jeho budúcnosť pre objektívne zefektívnenie trestného procesu by spočíva v rozšírení funkcionality o nahliadanie elektronického spisu polície a súdu a súčasne v možnosti doručovať a prijímať správy procesným spôsobom.

2.2 Súd – Súdny manažment

Digitalizácia súdnictva predstavuje už viac ako štvrtstoročie trvajúci historický proces, od počiatku primárne zameraný na zefektívnenie konaní znížením administratívnej záťaže. Ústredným nástrojom digitalizácie súdnictva je informačný systém Súdny manažment (Ďalej aj „SM“). Medzi jeho kľúčové úlohy patrí evidencia udalostí, vedenie elektronického spisu a sprístupňovanie častí, generovanie štatistik, náhodné prideľovanie spisov či generovanie advokátov ex offio a pod.

História SM siaha do roku 1999, kedy v spolupráci so Švajčiarskom vznikol projekt zameraný na transparentnosť a dodržanie práva na zákonného sudcu jeho náhodným prideľovaním.¹⁸ Po pilotnom testovaní na Okresnom súde v Bandskej Bystrici v rokoch 1998 – 2000 bol spustený modul „Podateľňa – registre“. Kvôli dobovým technologickým bariéram bol systém budovaný ako distribuovaná aplikácia s lokálnymi databázami fyzicky na každom súde. Postupne sa SM dopĺňal o systém Súdno-trestná agenda (STA) či Corwin pre obchodný register, ktoré najprv vznikli ako samostatné aplikácie a neskôr boli integrované do SM. Architektúra sa vyvíjala od princípu klient-server až po vybudovanie Univerzálneho bezpečného úložiska (UBUS) v roku 2014 – táto centrála dnes umožňuje cyklický prenos dokumentov cez zabezpečené komunikačné rozhranie ESSp a sprístupnenie spisového materiálu účastníkom konania cez portál Slovensko.sk, resp. modul Elektronický súdny spis (ESS). SM je však architektonicky postavený na zastaraných technológiách (Delphi, MS SQL 2008) a jeho potenciál je vyčerpaný. V reakcii na to vzniká projekt nového informačného systému Centralizovaného systému súdneho riadenia (ďalej aj „IS CSSR“). Ten je postavený na filozofii jedinej centrálnej databázy dostupnej cez webové rozhranie (ako napr. sociálne siete), čo má zabezpečiť plnú interoperabilitu a zefektívnenie budúceho vývoja funkcionality a zjednodušenie administratívy a komunikácie v celom životnom cykle súdneho konania. Vývoj a implementácia IS CSSR, financované z Plánu obnovy, v súčasnosti narážajú na náročný proces migrácie a čistenia dát z pôvodných distribuovaných databáz v sídlach súdov.

V kontexte trestného konania ponúka SM najúplnejšiu platformu, hoci nie je plne využívaný. Na rozdiel od prokurátorského systému IS PTCA disponuje SM aj rozhraním pre externú spoluprácu a napojením na Centrálnu úradnú doručovateľnosť (CÚD), ktoré spravuje Národná agentúra pre sieťové a elektronické služby (NASES). Napriek tomu § 66a Trestného poriadku limituje obojsmernú elektronickú komunikáciu s obhajcami v trestnom konaní, aj keď v praxi sme svedkami využívania komunikácie smerujúcej od súdov k obhajcom aj v trestných veciach. Novým rozvojom SM v roku 2026 je zavádzanie modulov Register ochranných liečení a Súhrnné spisy, ktorý umožní podľa rodného čísla evidovať príslušné udalosti u tej istej osoby.

16 Správy Generálneho prokurátora o činnosti prokuratúry za rok 2006 – 2020

17 Správy Generálneho prokurátora o činnosti prokuratúry za roky 2021 – 2023

18 Kap. 1 – Úvod v Podkladový materiál Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky pre Projekt „Súdny manažment“ z roku 2002

Zľahka absurdným sa pri SM javí, že neexistuje technická prekážka, aby sa trestné spisy viedli v systéme ESS rovnako ako civilné. Elektronizácia by mohla byť spustená okamžite a zefektívnila by prípravu obhajoby v časovo senzitívnych procesných situáciách, najmä v konaní o väzbe, najmä by umožnila obhajcovi prístup k elektronickým dokumentom súdu momentom jeho ustanovenia alebo zmeny obhajcu.

3.3 Polícia

Digitalizácia úloh Policajného zboru Slovenskej republiky v trestnom konaní predstavuje z trojice orgánov verejnej moci najkomplexnejší proces. Historickým predchodcom súčasnej vlny digitalizácie bol Denník vyšetrovacích spisov (ďalej aj „DVS“), ktorý vyvinuli príslušníci Policajného zboru interne, v roku 2025 sa jeho vývoj zastavil a k 1. aprílu 2026 bol DVS vyradený z plnej operatívnej prevádzky, aktuálne už len „dožíva“. Ústredným nástrojom je informačný systém Manažment vyšetrovacích spisov (MVS), vyvíjaný spoločnosťou Aliter Technologies, a. s., ktorý sa tak namiesto DVS stal primárnym zdrojom údajov pre štatistickú analýzu kriminality v osobitnom informačnom systéme Evidenčno-štatistický systém kriminality (EŠSK). MVS síce vedie elektronickú evidenciu vybraných častí vyšetrovacích spisov, avšak jeho funkcionality vykazujú nedostatky vo vedení plnohodnotný elektronický spis, aj keď technologicky v tomto smere neexistujú prekážky. MVS patrí k verejne najmenej zdokumentovaným digitálnym entitám nie len v trestnom konaní, ale celkovo v štátnej správe. Absencia verejne prístupnej dokumentácie, technických špecifikácií či štúdií uskutočniteľnosti (bežných pri systémoch IS PTCA, SM či IS CSSR) znemožňuje riadne posúdenie dôvodov jeho technologického dlhu, hoc ide (spolu s IS CSSR) o najmodernejší systém. Informácie o MVS sú v dokumentoch Ministerstva vnútra Slovenskej republiky zhrnuté len pod všeobecné pojmy ako modernizácia infraštruktúry, povaha jeho funkcionality a prepájacích a komunikačných rozhraní na iné informačné systémy zostáva čiernou skrinkou kvôli neverejnému režimu v systéme MetalS.

Najväčším nedostatkom MVS z pohľadu efektivity spolupráce subjektov v trestnom konaní je neschopnosť nahradiť papierový vyšetrovací spis. Hoci pôvodným cieľom rozhodne bolo vytvoriť plnohodnotný dokumentový server prepojený s prokuratúrou a súdmi, súčasná realita je odlišná a systém na túto úlohu zatiaľ nevyspel. Vyšetrovateľ v súčasnosti do systému vkladá len niektoré kľúčové procesné uznesenia a manuálne zadáva základné informácie o trestnom konaní, nemôže však nahrávať bežné súčasti listinného spisu, ako napr. zápisnice o výsluchoch či znalecké posudky. Príčinou nie je technický limit úložiska, ale organizačné nastavenie systému, ktoré zatiaľ Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky podľa dostupných informácií neplánuje rozšíriť. Systém sa tak v rozpore so záujmami na efektívnom vedení trestného konania odstraňovaním administratívnych bariér prioritne zameriava na rezortné štatistické vykazovanie pre potreby Policajného zboru SR a Ministerstva vnútra Slovenskej republiky. Z hľadiska zefektívňovania trestného konania sa tak MVS javí z triády systémov používaných v trestnom konaní ako jediný kontraproduktívny. Prieskumy medzi vyšetrovateľmi potvrdzujú, že systém je užívateľsky zložitejší než pôvodný DVS a neprináša v praxi rozoznateľný pozitívny prínos pre plnenie úloh vyšetrovateľa v trestnom konaní, nakoľko administratívna záťaž vyšetrovateľov používaním MVS len vzrástla o vypĺňanie duplicitných údajov bez reálnej pomoci pri organizácii spisu a komunikácii s ostatnými subjektmi. Nová zmluva o dodávateľskej podpore MVS z roku 2026 navyše skôr zníži tempo rozvoja, predpokladá sa upevňovanie funkcionality len v prospech organizačno-manažérskych úloh rezortu. V dohľadnej dobe preto nemožno očakávať rozšírenie systému na úroveň správy plnohodnotného elektronického spisu v predsúdnej časti trestného konania, čo naďalej podporuje administratívne duplicity a bráni efektívnej digitálnej spolupráci v rámci celého trestného reťazca.

3.4 Osoba, proti ktorej sa vedie trestné stíhanie, resp. jej obhajca

Súčasný stav využívania moderných informačných technológií v trestnom konaní vykazuje hlbokú asymetriu medzi orgánmi činným v trestnom konaní na jednej strane základného trestnoprocesného vzťahu, a (skrátene) obvineným, resp. jeho obhajcom na strane druhej. Kým orgány činné v trestnom konaní a súdy disponujú internými informačnými systémami, advokácia komunikačne zostáva v analógovej dobe. Toto digitálne vylúčenie nie je len otázkou technického komfortu, ale zasahuje do podstaty práva na obhajobu a rovnosti zbraní.

Kritickým problémom je elektronické doručovanie. Advokát síce môže štátu doručovať podania cez Ústredný portál verejnej správy, avšak opačný smer komunikácie je podľa § 66a Trestného

poriadku v zásade vylúčený. Vzniká tak absurdná situácia, kedy štát na elektronickú komunikáciu odpovedá postupmi minulého storočia. Ešte vypuklejšia je bariéra v prístupe k elektronickému súdnemu spisu. Na rozdiel od civilného procesu, kde je nahliadanie z „home office“ obhajcu štandardom, v trestných veciach je z tohto benefitu vylúčený, hoci to v súdnej časti systém SM technicky umožňuje. Obhajca sa musí k vyšetrovateľovi alebo na súd dostaviť fyzicky, vopred sa objednať a manuálne študovať papierovú dokumentáciu, pričom za elektronické podklady na optických nosičoch musí uhrádzať poplatky.

Digitalizácia trestného konania sa tak absurdne zastavila pred bránami advokácie. Táto technologická bariéra zvyšuje náklady na obhajobu a znižuje jej efektivitu, čím popiera ciele hospodárnosti a rýchlosti spravodlivosti výlučne v neprospech obvineného. Napriek tradične konzervatívnemu prístupu zavedených advokátov k technológiám, nastupujúca generačná obmena a rozvoj generatívnych jazykových modelov budú mať na výkon povolania advokáta transformatívny účinok. Bez systémovej integrácie obhajoby do digitálneho ekosystému však zostane digitalizácia slovenskej justície len neúplným projektom, ktorý v trestnom procese neguje princíp rovnosti zbraní.

4 Quo vadis Slovensko?

Policiálny informačný systém teda trpí funkčnou rigiditou so zameraním na kriminologickú štatistiku namiesto efektívnej procesnej podpory vyšetrovateľa. Prokuratúra zas využíva len internú architektúru orientovanú na dozorový spis. Súdnictvo zasa využíva inak plne funkčný zdieľaný elektronický súdny spis výlučne v civilnom konaní, v prípravnom konaní je odkázané na doručenie listinného spisu. Obhajca si môže vybrať len z komerčných riešení pre vlastnú správu dokumentácie bez akejkoľvek možnosti presahu do štátnej správy, celý prínos elektronizácie verejnej správy pre obhajcu v trestnom konaní spočíva v doručovaní písomností cez Ústredný portál verejnej správy, teda maximálne v úspore na poštovnom a optimalizácii plytvania času státi koncipientov v rade na pošte.

Trestné konanie tak z pohľadu interakcie primárnych subjektov zotrúva v analógovom svete, všetci sú odkázaní na manuálne fotokópie a fyzické nazeranie listinných spisov. Okrem využívania osobnej výpočtovej techniky teda organizácia trestného konania, dnes už v druhom „kvartáli“ 21. storočia, zotrúva v druhej polovici toho predchádzajúceho. Žiaden z v súčasnosti aktívne používaných informačných systémov v trestnom konaní nie je softvérovo ani licenčne uzavretý ďalšiemu vývoju a vzájomnému prepájaniu, preto neexistujú objektívne prekážky ich vývoja.

Čo ďalej? Z nadobudnutých skúseností, tak z aktuálnych možností systémov ako aj problematiky rozvoja infraštruktúry orgánmi verejnej moci je zrejmé, že revolučný potenciál v tejto oblasti je nedostupný. Racionálne riešenie zohľadňujúce reálne podmienky teda spočíva v evolučnom vývoji metódou krok za krokom od menšieho k väčšiemu. Súdna časť trestného konania je na plnú elektronizáciu pripravená, prekonať §66a Trestného poriadku aspoň smerom k obhajcovi je triviálna normatívna úprava, navyše stavajúca na viac ako dekádu trvajúcich skúsenostiach s civilným konaním a povinnosti podnikateľov komunikovať so štátom elektronicky. Prípravné konanie je ťažší oriešok, nedostatky sú najmä na strane funkcionality elektronického podpisovania u orgánov činných v trestnom konaní a potrebe rozšíriť položkový výpočet kategórií elektronických dokumentov nahrateľných do MVS. Následne je potrebné zvoliť, či budú ostatné subjekty nahliadať elektronický spis zabezpečeným rozhraním priamo v MVS, alebo bude vyšetrovateľ digitálne dvojča prvopisu trestného spisu priebežne „publikovať“ pre ostatné subjekty do osobitného ostatným subjektom šifrované prístupného úložiska tak, ako to robí SM – v zásade sa z praktických dôvodov javí vhodnejšia druhá možnosť, pretože je v praxi overená a s Ústredným portálom verejnej správy má dnes morálnu povinnosť vedieť pracovať každá osoba vykonávajúca právne povolanie. Navyše, doplnenie funkcionality je možné ekonomicky kompenzovať ušetreným tlačiarenským tonerom, papierom, nákladov na listinné doručovanie a odstránením preplácania úkonu nazretia do vyšetrovacieho spisu.

Zhrnutím uvedených skutočností možno konštatovať, že kým technická infraštruktúra rezortov spravodlivosti a vnútra prešla od konca minulého storočia nepopierateľným vývojom, jej reálny dopad na zefektívnenie trestného procesu brzdí pretrvávajúci rezortizmus a legislatívna strnulosť. Prekonanie súčasného stavu „digitálneho feudalizmu“ si nevyžaduje utopické technologické skoky, ale pragmatickú politickú vôľu k systémovej integrácii. Evolučná cesta, začínajúca sprístupnením

existujúcich funkcionalít elektronického súdneho spisu aj pre trestné veci a následným dobudovaním dokumentovej bázy systému MVS, predstavuje jediný udržateľný model modernizácie. Ak má byť právo na spravodlivý proces v digitálnom veku skutočne materiálne naplnené, musí štát rezignovať na budovanie izolovaných databáz a vytvoriť zdieľaný, bezpečný komunikačný ekosystém, ktorý do svojich procesov plnohodnotne integruje nielen sudcov a prokurátorov, ale aj obhajobu. Len tak sa zefektívnenie trestného konania presunie z roviny deklaratórnych cieľov do roviny každodennej justičnej reality. ■

Zoznam použitej literatúry

1. IVOR, J., POLÁK, P., ZÁHORA, J.: *Trestné právo procesné 1*. Bratislava : Wolters Kluver SR, s. r. o., 2017. 526 s. ISBN 978-80-8168-593-4.
2. KOTUS, V., KAMENICKÁ, K.: *Elektronické doručovanie*. In: SAGRETOVÁ, M., KRUNKOVÁ, A., DOBROVIČOVÁ, G. (eds.): *Vplyv moderných technológií na právo*. Košice : Vydavateľstvo Šafárik Press, 2019. 310 s. ISBN 978-80-8152-728-9.
3. POSTÁCH, P. a kol.: *Ochrana právne privilegovaných informácií vo vybraných režimoch verejného práva*. Praha : Wolters Kluver ČR, s. r. o., 2019. 224 s. ISBN 978-80-7598-866-9.
4. ŠTRKOLEC, M.: *Úvod do trestného práva procesného*. Košice: Vydavateľstvo Šafárik Press, 2022. 88 s. ISBN 978-80-574-0091-2.
5. Zákon č. 71/1967 Zb. Správny poriadok
6. Zákon č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky
7. Zákon č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre
8. Zákon č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon)
9. Zákon č. 757/2004 Z. z. o súdoch
10. Zákon č. 301/2005 Z. z. Trestný zákon
11. Zákon č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok
12. Zákon č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente)
13. Zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok
14. Zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok
15. Európsky dohovor o ľudských právach
16. Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach
17. Podkladový materiál Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky pre Projekt „Súdny manažment“ z roku 2002
18. Správy Generálneho prokurátora o činnosti prokuratúry za roky 2006 – 2023
19. Pripomienky Ministerstva vnútra Slovenskej republiky v Medzirezortnom pripomienkovom konaní k Zákonu o e-Governmente
20. Odporúčanie Rady Európy č. R (95) 12 o riadení trestnej justície [online]
Dostupné na internete: <https://rm.coe.int/9-rec-95-12e/1680a6daff>

Mgr. Ing. Matej Biroš, LL.M., interný doktorand na Katedre trestného práva, Právnická fakulta UPJŠ v Košiciach a advokátsky koncipient. Autor sa venuje akademickému výskumu v téme svojej dizertačnej práce s názvom „Využívanie moderných informačných technológií pre zefektívnenie trestného konania“, v ktorej interpretuje (ne)napĺňanie práva na primeranú dĺžku trestného konania skúmaním súčasného stavu vývoja a implementácie existujúcich informačných technológií v organizácii trestného konania.
matej.biros@protonmail.com

Odmena ustanoveného obhajcu za prvé nahliadnutie do spisu v trestných veciach

Mgr. Michal Sokol, PhD.

ABSTRAKT

Článok sa zaoberá otázkou odmeňovania ustanoveného obhajcu vo vzťahu k úkonu prvého nahliadnutia do spisu v trestných veciach po novelizácii vyhlášky Ministerstva Spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb účinnej od 1. 1. 2024. Autor poukazuje na nejednotnú rozhodovaciu prax všeobecných súdov v tejto otázke a na konkrétnom praktickom príklade prezentuje svoj právny názor.

Kľúčové slová: ustanovený obhajca, odmena, nahliadnutie do spisu

ABSTRACT

Remuneration of Appointed Defence Counsel for the Initial Review of the Case File in Criminal Proceedings

The presented article addresses the issue of remuneration of a court-appointed defense counsel in relation to the act of the initial inspection of the case file in criminal proceedings following the amendment of Decree of the Ministry of Justice of the Slovak Republic No. 655/2004 Coll. on the fees and reimbursements of attorneys for the provision of legal services, effective as of 1. 1. 2024. The author points out the inconsistent decision-making practice of general courts on this issue and presents his legal opinion through a specific practical example.

Key words: court-appointed defense counsel, remuneration, inspection of the case file

Úvod

Otázka odmeňovania ustanovených obhajcov v trestných konaniach je pomerne často diskutovanou témou. V poslednom období sme sa stali svedkami rozličného prístupu súdov pri posudzovaní nároku obhajcu na odmenu za prvé nahliadnutie do spisu v trestných veciach. Rozdielna súdna prax, podľa nášho názoru, vedie k vytvoreniu stavu právnej neistoty, keď v jednom prípade je ustanovenému obhajcovi odmena za prvé nahliadnutie do spisu priznaná, zatiaľ čo v inom prípade ten istý súd odmenu za totožný úkon obhajcovi neprizná.

Cieľom tohto článku nie je poskytnúť jednoznačnú odpoveď, ako by mali súdy v obdobných prípadoch postupovať, ale predovšetkým poukázať na predmetnú problematiku, priblížiť náš právny názor a prispieť k odbornej diskusii o tejto otázke v advokátskej praxi.

Článok zachytáva stav k 20. 3. 2026.

Stručný popis skutkového stavu

V popisovanom prípade bol advokát ustanovený ako *ex officio* obhajca obvinenému v priebehu roka 2025. Po doručení opatrenia obhajca realizoval prvé nahliadnutie do spisu a následne vykonal s obvineným prvú poradu. Po ukončení veci obhajca zaslal súdu výpočet svojej odmeny v súlade s vyhláškou,¹ v ktorom (okrem iného) uviedol aj úkony (i) prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej rady s klientom a (ii) účasť pri nahliadnutí do spisu.²

1 Vyhláška Ministerstva Spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

2 Ustanovenie § 14 ods. 1 písm. a) a b) vyhlášky.

Súd uznesením priznal obhajcovi odmenu poníženú o sumu zodpovedajúcu úkonu prvého nahliadnutia do spisu a súvisiaceho režijného paušálu s nasledujúcim odôvodnením:

„Súd obhajcovi nepriznal odmenu ani režijný paušál za úkon právnej služby „nahliadnutie do spisu dňa XY“, keďže uvedený úkon nasleduje bezprostredne po úkone „prevzatie a príprava právneho zastúpenia“ a v zmysle ust. § 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v platnom znení ide o prvé nahliadnutie do spisu, ktoré je integrálnou súčasťou prevzatia a prípravy obhajoby.“

Obhajca voči predmetnému uzneseniu podal sťažnosť, ktorú súd zamietol. Súd v tomto uznesení v podstate rekapituloval už uvedenú argumentáciu o tom, že prvé nahliadnutie do spisu je súčasťou prevzatia a prípravy obhajoby vrátane prvej porady s klientom, pričom podľa súdu tento úkon nie je len formálnym úkonom spočívajúcim v prevzatí si opatrenia o ustanovení obhajcu, ale jeho obsah je zrozumiteľne daný a má obsiahnuť všetky čiastkové úkony vrátane nahliadnutia do spisu.

Súd svoje zamietavé rozhodnutie odôvodnil uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 565/2024 – 12 z 5. 11. 2024, ktorým odmietol ústavnú sťažnosť obhajcu v skutkovo totožnej veci s odôvodnením, že v postupe okresného súdu, ktorým obhajcovi nepriznal odmenu za prvé nahliadnutie do spisu, neidentifikoval nedostatky, a to aj s poukazom na zjednocujúce stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. Tpj 90/2010 z 30. mája 2011 publikované v zbierke stanovísk pod R 2/2012, podľa ktorého: „Odmena za úkon právnej služby „prevzatie a príprava obhajoby vrátane prvej porady s klientom“ v zmysle § 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. zahŕňa aj štúdium spisu ako neoddeliteľnú súčasť prípravy obhajoby“.

Úvaha o nesprávnom postupe súdu a jej odôvodnenie

Dovoľujeme si prezentovať argumentačnú líniu, podľa ktorej môže byť postup súdu, kedy obhajcovi nepriznal odmenu za prvé nahliadnutie do spisu, ako aj postoj Ústavného súdu Slovenskej republiky prezentovaný vo vyššie citovanom uznesení, považovaný za nesprávny.

K vyhláške a podstate argumentácie súdu

Odmenu ustanoveného obhajcu za úkony právnej služby v trestnom konaní upravuje § 14 vyhlášky, ktorý v odseku 1 uvádza:

„Odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby:

a) prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom,

....

c) účasť pri vyšetrovacích úkonoch, **pri nahliadnutí do spisu**, pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu alebo na konaní pred súdom alebo iným orgánom,....“.

Ako vyplýva už zo samotného znenia predmetného ustanovenia vyhlášky, úkony „prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom“ a „účasť pri vyšetrovacích úkonoch, pri nahliadnutí do spisu“ sú dva samostatné, od seba (aj gramaticky) oddelené úkony.

Uvedený právny stav a relevantné znenie vyhlášky nadobudlo účinnosť 1. 1. 2024 v dôsledku novelizácie vyhláškou Ministerstva spravodlivosti SR č. 391/2023 Z. z.

Zdôrazňujeme, že pred nadobudnutím účinnosti predmetnej novely sa v § 14 vyhlášky ods. 1 písm. c), ani v ďalších odsekoch tohto ustanovenia explicitne nenachádzal úkon „účasť pri nahliadnutí do spisu“, či dokonca ani úkon „účasť pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu alebo na konaní pred súdom alebo iným orgánom“.

Je vhodné zdôrazniť, že z dôvodovej správy a zo sprievodných dokumentov legislatívneho procesu spojeného s dotknutou novelou vyplýva, že táto mala reagovať na infláciu

a všeobecné zvyšovanie cien, ako aj na potreby plynúce z praxe, pričom zároveň mala precizovať ustanovenia vyhlášky, ktoré neposkytovali jednoznačný výklad.³

Z predmetných okolností je zrejmé, že úkon „účast pri nahliadnutí do spisu“ bol do vyhlášky zakomponovaný ako samostatný úkon právnej služby, reagujúci na potreby skutočnej praxe výkonu obhajoby.

Ako sme už uviedli, znenie vyhlášky pred 1. 1. 2024 explicitne neustanovovalo odmenu obhajcu za nahliadnutie do spisu, a to napriek tomu, že tento úkon bol a musel byť obhajcom realizovaný. Domnievame sa, že práve túto skutočnosť novela vyhlášky zohľadnila a pre odstránenie akýchkoľvek rozporov zakotvila nahliadnutie do spisu samostatný úkon právnej služby.

Súd v uznesení, ktorým zamietol sťažnosť obhajcu voči uzneseniu, ktorým mu nebol priznaný nárok na odmenu za prvé nahliadnutie do spisu, uvádza: „Úkon právnej služby „nahliadnutie do spisu“ ako samostatný úkon v zmysle ust. § 14 ods. 1 písm. c/ cit. vyhlášky bol zavedený až novelou citovanej vyhlášky účinnou od 1. 1. 2024, za ktorý obhajcovi patrí samostatná odmena a náhrada hotových výdavkov. Napriek uvedenému súd v tomto smere poukazuje na to, že úkon prevzatie, príprava obhajoby vrátane prvej porady s klientom nie je iba formálnym úkonom spočívajúcim v prevzatí si opatrenia o ustanovení obhajcu, ale jeho obsah je zrozumiteľne daný a má obsiahnuť všetky čiastkové úkony vrátane nahliadnutia do spisu. Pokiaľ by obhajca vykonal ďalšie nahliadnutia do spisu, o ktorých by bol v spise úradný záznam, súd by mu za tieto úkony odmenu a náhradu hotových výdavkov ako za samostatný úkon právnej služby priznal.“

Odôvodnenie súdu v tejto časti považujeme za zmätočné a arbitrárne. V popisovanom prípade totiž obhajca realizoval všetky úkony právnej služby v období po nadobudnutí účinnosti novely vyhlášky, teda po 1. 1. 2024.

Súd v úvode citovanej časti svojho rozhodnutia sám konštatuje, že nahliadnutie do spisu je v zmysle vyhlášky od 1. 1. 2024 samostatným úkonom, za ktorý obhajcovi patrí samostatná odmena a náhrada hotových výdavkov, avšak v nasledujúcej vete toto svoje tvrdenie popiera.

Zároveň zdôrazňujeme, že obhajca vo svojich podaniach (výpočet odmeny a sťažnosť) nestotožňoval úkon „prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom“ iba s čisto formálnym prevzatím si opatrenia tak, ako to uvádza súd. Navyše, žiadne ustanovenie vyhlášky nepodporuje záver súdu o tom, že súčasťou tohto úkonu sú všetky čiastkové úkony (ktoré súd v podstate ani bližšie nešpecifikuje), vrátane nahliadnutia do spisu. V tomto smere ide výlučne iba o názor súdu, ktorý je v priamom rozpore so znením vyhlášky, ktorá tieto dva úkony explicitne rozlišuje ako samostatné úkony.

Domnievame sa, že úkony „príprava a prevzatie zastúpenia“ a „nahliadnutie do spisu“ sú dva odlišné úkony obsahovo a technicky pokrývajúce odlišné činnosti obhajcu, čo vyplýva z gramatického aj teleologického výkladu vyhlášky. Prevzatie a príprava zastúpenia v sebe, podľa nášho názoru, inkorporuje riadne oboznámenie sa s vecou – teda naštudovanie všetkých podkladov, listín, dôkazov a iných dokumentov, právnu analýzu veci, oboznámenie sa so stanoviskom obvineného na prvej porade a prediskutovanie potenciálnych možností obhajoby. Na druhej strane, nahliadnutie do spisu ako úkon právnej služby pokrýva čas, kedy sa obhajca skutočne fyzicky dostaví pred OČTK a vyhotoví si kópie alebo fotografie dokumentov v spise.

Z uvedeného teda vyplýva, že zatiaľ čo prevzatie a príprava v zásade pokrýva „mentálnu“ prácu obhajcu, ktorý na základe získaných informácií vytvára podklad pre ďalší postup vo veci, nahliadnutie do spisu pokrýva „technickú“ prácu a čas obhajcu, spočívajúci v dostavení sa pred OČTK, fotografovaní, zoradení a uchovaní spisu. Tieto úkony preto nemožno podľa nášho názoru stotožňovať nielen z dôvodu, že je to v priamom rozpore so znením vyhlášky, ale ani z dôvodu, že ich zmyslom a účelom je pokrývanie úplne inej a odlišnej práce obhajcu.

Vyhláška v žiadnom ustanovení neprepája prípravu a prevzatie zastúpenia s nahliadnutím do spisu tak, ako to vníma súd. Práve naopak, príprava a prevzatie zastúpenia je ako úkon spojený s iným úkonom obhajcu, a to s prvou poradou s klientom.

Vykonávanie porád obhajcu s klientom je v tomto prípade možné použiť práve na ilustráciu potenciálne nesprávneho vnímania ustanovení vyhlášky súdom z nasledujúcich dôvodov.

Vyhláška explicitne rozlišuje medzi prvou a ďalšími poradami s klientom. Prvá porada s klientom je podľa § 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky súčasťou úkonu „prevzatie a príprava zastúpenia

3 Dôvodová správa k vyhláške Ministerstva spravodlivosti SR č. 391/2023 Z. z. ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

alebo obhajoby“, pričom za každú ďalšiu poradu (ak sú splnené aj ďalšie vyhláškou stanovené podmienky) patrí obhajcovi samostatná odmena.

Ak teda obhajca (i) prevezme právne zastúpenie a (ii) vykoná s klientom prvú poradu, patrí mu za tieto úkony odmena ako za jeden úkon. Ak obhajca vykoná s klientom ďalšie porady, za tieto mu patrí už odmena samostatná, pretože ďalšie porady sú v zmysle § 14 ods. 2 písm. a) vyhlášky samostatnými úkonmi právnej služby. Pri nahliadnutí do spisu však vyhláška takúto diferenciáciu neobsahuje.

Záver súdu, kedy prvé nahliadnutie do spisu spojil s úkonom prevzatia a prípravy zastúpenia bez toho, aby takýto postup akokoľvek vyhláška predpokladala je, podľa nášho názoru, arbitrárny, neudržateľný a v priamom rozpore so znením vyhlášky.

K zjednocujúcemu stanovisku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

Ako sme uviedli, súd svoje rozhodnutie odôvodnil aj poukazom na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 565/2024 – 12 z 5. 11. 2024 a zjednocujúce stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. Tpj 90/2010 z 30. mája 2011 publikované v zbierke stanovísk pod R 2/2012.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v tomto stanovisku uviedol, že prevzatie a príprava obhajoby v sebe inkorporuje aj štúdium spisu obhajcom.

Je však vhodné zdôrazniť, že ako súd pri rozhodovaní o sťažnosti obhajcu, ani Ústavný súd Slovenskej republiky nevzali do úvahy skutočnosť, že predmetné stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bolo prijaté v roku 2011, teda takmer 13 rokov predtým, ako nadobudla účinnosť novela vyhlášky, ktorou sa nahliadnutie do spisu zakotvilo ako samostatný úkon právnej služby.

Z uvedeného vyplýva, že súdy pri svojom rozhodovaní o odmene obhajcu zohľadňovali stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré vychádzalo z odlišného znenia vyhlášky, teda zo znenia, kedy nahliadnutie do spisu nebolo vo vyhláške explicitne uvedené ako samostatný úkon právnej služby.

Domnievame sa, že tieto skutočnosti plne odôvodňujú záver o nemožnosti aplikácie stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na posudzovanie odmeny obhajcu za úkony realizované po 1. 1. 2024. Opačný postup je podľa nášho názoru v priakom rozpore s účelom novely vyhlášky a súvisiacim úmyslom zákonodarcu.

Záver

Cieľom tohto článku, vymedzeným v jeho úvode, nebolo poskytnúť definitívnu odpoveď na otázku, akým spôsobom majú súdy pristupovať k posudzovaniu odmeny ustanoveného obhajcu za prvé nahliadnutie do spisu, ale poukázať na existujúcu aplikačnú nejednotnosť a ponúknuť argumentačnú líniu, podľa ktorej ide o samostatný úkon právnej služby, za ktorý obhajcovi patrí aj samostatná odmena. Domnievame sa, že prezentované argumenty uvedenú argumentačnú líniu podporujú, a preto sa prikláňame k názoru, že postup súdu, ktorým nepriznal obhajcovi odmenu za prvé nahliadnutie do spisu (a súvisiaci režírný paušál), nie je správny.

Rozdielna rozhodovacia prax súdov v posudzovanej otázke navyše vytvára neželaný stav spojený s reálnou nemožnosťou obhajcu predvídať priznanie, resp. nepriznanie zodpovedajúcej odmeny za výkon obhajoby. Súčasne sa týmto otvára otázka potenciálnej nedostatočnosti reflexie legislatívnych zmien a ich účelu zo strany súdov.

Vo svetle uvedeného preto možno zaujať mierne kritický postoj aj k spôsobu, akým sa s predmetnou otázkou vypořiadal Ústavný súd Slovenskej republiky. Vo svojom uznesení sa totiž, žiaľ, obmedzil iba na konštatáciu absencie excesov pri postupe súdu prvej inštancie

a odvolal sa na už spomínané stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Pri akceptácii nami prezentovaných argumentov však možno dospieť k záveru, že výklad súdu prvej inštancie môže byť považovaný za rozporný so znením vyhlášky a možno ho hodnotiť ako arbitrárny, pričom nepriznanie odmeny obhajcovi na takomto základe môže zasahovať do jeho práva vlastníť majetok či do práva na spravodlivé súdne konanie.

Domnievame sa, že nastolená otázka si zaslúži adekvátnu pozornosť nielen z radov advokátov pôsobiacich v oblasti trestného práva, ale aj zo strany súdov, pričom výsledkom prípadnej diskusie by malo byť zjednotenie prístupu k jej riešeniu. ■

Použité pramene

1. Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 565/2024 – 12 zo dňa 5. 11. 2024
2. Zjednocujúce stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. Tpj 90/2010 z 30. mája 2011 publikované v zbierke stanovísk pod R 2/2012
3. Vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov
4. Dôvodová správa k vyhláške Ministerstva spravodlivosti SR č. 391/2023 Z. z. ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov

Mgr. Michal Sokol, PhD. je absolventom Právnickej fakulty Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, kde v súčasnosti pôsobí ako postdoktorand na Katedre obchodného práva a hospodárskeho práva. V praxi sa profiluje primárne na obchodné, občianske a trestné právo. Je autorom a spoluautorom viacerých odborných publikácií z rôznych oblastí práva a je členom autorského kolektívu Komentára k Obchodnému zákonníku publikovaného v roku 2025.
msokol.advokat@gmail.com

Z JUDIKATÚRY SÚDNEHO DVORA EURÓPSKEJ ÚNIE

Ked' text normy nestačí na určenie jej obsahu

Článok 2 ods. 1 písm. a) smernice európskeho parlamentu a Rady 2004/25/ES z 21. apríla 2004 o ponukách na prevzatie sa má vykladať tak, že ponuka adresovaná majiteľom cenných papierov spoločnosti s cieľom nadobudnúť všetky tieto cenné papiere alebo ich časť nepredstavuje dobrovoľnú ponuku, na ktorú sa vzťahuje pojem „ponuka na prevzatie“ v zmysle tohto ustanovenia, ak ju predkladá navrhovateľ, ktorý už má kontrolu nad cieľovou spoločnosťou.

*Rozsudok Súdneho dvora z 13. mája 2026 vo veci C-225/25,
KORFIN a SEMPIOLA INVEST – ECLI:EU:C:2026:401*

1 V tejto súvislosti pozri články 1, 4 a 5 nariadenia č. 1 o používaní jazykov v Európskom hospodárskom spoločenstve (Ú. v. ES 17, 6. 10. 1958).

2 Rozsudok Súdneho dvora z 12. novembra 1969 vo veci 29 – 69, Stauder, ECLI:EU:C:1969:57, bod 3.

3 Bod č. 2 odôvodnenia smernice 2004/25.

Mnohojazyčnosť je jedna z charakteristík, ktorá odlišuje európsku úniu od iných medzinárodných organizácií. Keďže úradné jazyky všetkých členských štátov sú aj úradnými jazykmi európskej únie, má Únia v súčasnosti dvadsaťštyri úradných jazykov. Pre právny systém európskej únie to znamená, že jeho sekundárne právne akty existujú v dvadsiatich štyroch jazykových verziách, ktoré sú si navzájom rovnocenné.¹ Okrem množstva výhod má tento systém koexistencie množstva jazykov aj niekoľko problémov, medzi ktorými je najvýraznejší ten, ktorý je spôsobený možným rozdielnym znením jednotlivých jazykových verzií. Vôbec nejde o výnimočné prípady, keď dochádza k významovému posunom v jednotlivých jazykových verziách toho istého prameňa sekundárneho práva Únie. Návod na riešenie podáva Súdny dvor, ktorý už v novembri 1969 konštatoval, že požiadavka jednotného výkladu a jednotnej aplikácie práva Spoločenstiev vylučuje, aby bol text práva Spoločenstiev vykladaný izolovane v jednej zo svojich verzií, a naopak vyžaduje, aby bol tento text vykladaný v závislosti jednak od skutočnej vôle autora textu, aj od cieľa, ktorý tento autor sleduje.² Nepreferuje sa teda žiadna jazyková verzia, ale výkladom sa hľadá skutočný obsah textu.

Prejudiciálna otázka Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“) tentoraz poukazuje na rozdiel v jednotlivých jazykových verziách článku 2 ods. 1 písm. a) smernice 2004/25/ES o ponukách na prevzatie (ďalej len „smernica 2004/25“). Ide o smernicu, ktorej cieľom je chrániť záujmy majiteľov cenných papierov spoločností, keď sú tieto spoločnosti predmetom ponuky na prevzatie alebo zmien kontroly a aspoň pre niektoré z ich cenných papierov sú prijaté na obchodovanie na regulovanom trhu v členskom štáte.³

V slovenskej verzii je ponuka na prevzatie definovaná v čl. 2 ods. 1 písm. a) smernice 2004/25 ako „povinná alebo dobrovoľná verejná ponuka na nadobudnutie všetkých alebo časti cenných papierov cieľovej spoločnosti adresovaná majiteľom cenných papierov tejto spoločnosti, z ktorej vyplýva alebo ktorej cieľom je získanie kontroly nad cieľovou spoločnosťou v súlade s vnútroštátnym právom.“ Podľa českej verzie je ponuka na prevzatie „veřejná

nabídka učiněná držitelům cenných papírů obchodní společnosti na nabytí všech nebo některých těchto cenných papírů, povinná či dobrovolná, která následuje po ovládnutí cílové společnosti nebo má za cíl ovládnutí cílové společnosti v souladu s vnitrostátním právem.“ Už pri zbežnom porovnaní vidieť, že slovenská verzia neprepája ponuku na prevzatie s okamihom nadobudnutia kontroly nad cieľovou spoločnosťou. Použitá formulácia navodzuje dojem, že subjekt, ktorý prichádza s ponukou na prevzatie, ešte cieľovú spoločnosť neovláda. Naopak, česká verzia popisuje aj situáciu, v ktorej ponuka na prevzatie prichádza po ovládnutí cieľovej spoločnosti. Českej verzii síce zodpovedá aj anglická verzia,⁴ neznamená to však automaticky, že toto je skutočný obsah definície ponuky na prevzatie.

Ako vyplýva z návrhu na začatie prejudiciálneho konania,⁵ na uvedený nesúlad poukazovali spoločnosti KORFIN, s. r. o. a SEMPIOLA INVEST LIMITED (ďalej len „žalobcovia“), ktoré pred slovenským súdom žalovali spoločnosť Slovnaft, a. s. (ďalej len „spoločnosť Slovnaft“) o určenie neplatnosti rozhodnutia mimoriadneho valného zhromaždenia spoločnosti Slovnaft o schválení prechodu akcií tejto spoločnosti zo žalobcov ako menšinových akcionárov na spoločnosť MOL ako väčšinového akcionára vlastniaceho akcie zodpovedajúce 98,56 % podielu na základnom imaní spoločnosti Slovnaft. Žalobcovia tvrdia, že spoločnosť MOL nemohla mať právo výkupu, pretože jej dobrovoľná ponuka na prevzatie nespĺňala požiadavky článku 2 ods. 1 písm. a) smernice 2004/25, keďže spoločnosť MOL mala kontrolný podiel spoločnosti Slovnaft už pred predložením ponuky na prevzatie. Podľa ich názoru je dobrovoľná ponuka na prevzatie možná len vtedy, ak spoločnosť, ktorá s ňou prichádza, ešte nemá kontrolu nad cieľovou spoločnosťou.

Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania rovnako vyplýva, že žalobcovia neboli so svojou žalobou úspešní v prvom stupni a neuspeli ani s odvolaním na druhom stupni. Tak prvostupňový ako aj druhostupňový súd vychádzali pri svojom rozhodovaní z anglickej a českej verzie smernice 2004/25, pričom však pravdepodobne tento postup v rozhodnutí nevysvetlili.⁶ Prejudiciálnu otázku smerujúcu k zisteniu skutočného obsahu článku 2 ods. 1 písm. a) smernice 2004/25 predložil až NS SR v rámci dovolacieho konania.

Aj keď vo veci neboli prednesené návrhy generálneho advokáta, z čoho v zmysle článku 20 Štatútu Súdneho dvora európskej únie vyplýva, že sa Súdny dvor domnieval, že vo veci nevystala žiadna nová právna otázka,⁷ neznižuje sa tým význam tohto rozhodnutia pre slovenské právne prostredie. Ako už bolo vyššie uvedené, ani prvostupňový súd, ani druhostupňový súd nepostupovali úplne správne pri riešení rozporu medzi jednotlivými jazykovými verziami smernice 2004/25 a pri hľadaní skutočného obsahu článku 2 ods. 1 písm. a) smernice 2004/25. Je to dôkaz určitého deficitu v schopnosti slovenských súdov pracovať so špecifikami výkladu práva európskej únie. Rozhodnutie Súdneho dvora preto plní aj významnú výchovnú funkciu, keď vnútroštátnym súdom poskytuje jasné usmernenie pre budúce prípady, v ktorých bude potrebné určiť skutočný obsah normy práva Únie v prípade rozdielnosti jazykových verzií.

Súdny dvor sa najprv vyjadril k otázke prípustnosti návrhu, keďže spoločnosť Slovnaft prezentovala názor, že predložená prejudiciálna otázka nie je relevantná na vyriešenie sporu vo veci samej. Súdny dvor odpovedal s odkazom na prezumpciu relevantnosti prejudiciálnych otázok vnútroštátnych súdov vyplývajúcu z jeho ustálenej judikatúry. Súdny dvor tak môže odmietnuť odpovedať vnútroštátnemu súdu len v troch situáciách. Po prvé, ak požadovaný výklad práva Únie zjavne nemá nijakú súvislosť s existenciou alebo predmetom sporu vo veci samej, po druhé, ak ide o hypotetický problém, a po tretie, ak Súdny dvor nedisponuje skutkovými ani právnymi okolnosťami potrebnými na poskytnutie užitočnej odpovede. Ani jedna z týchto situácií podľa Súdneho dvora v tomto prípade nenastala. Súdny dvor zdôraznil, že jeho odpoveď by mohla byť nevyhnutná na účely posúdenia súladu slovenského práva so smernicou 2004/25, prípadne na účely výkladu slovenského práva v súlade s touto smernicou.

Následne už pristúpil k objasňovaniu obsahu článku 2 ods. 1 písm. a) smernice 2004/25. Znovu pripomenul svoj tradičný postup pri výklade práva Únie, keď vychádza nielen zo znenia dotknutého ustanovenia práva Únie, ale aj z jeho kontextu, cieľov a účelu aktu, ktorého je súčasťou. Tým vlastne vymedzil aj ďalšiu štruktúru odôvodnenia rozsudku.

Ako prvému sa teda Súdny dvor venoval zneniu článku 2 ods. 1 písm. a) smernice 2004/25. Skonštatoval, že z neho vyplýva, že ponuky na prevzatie je možné deliť dvomi spôsobmi.

4 „takeover bid“ or „bid“ shall mean a public offer (other than by the offeree company itself) made to the holders of the securities of a company to acquire all or some of those securities, whether mandatory or voluntary, which follows or has as its objective the acquisition of control of the offeree company in accordance with national law;

5 Návrhom na začatie prejudiciálneho konania je uznesenie NS SR z 19. februára 2025 (ECLI:SK:NSSR:2025:122-0200099.1). Návrh je dostupný v rámci dokumentov súvisiacich s konaním vo veci C-225/25.

6 Tento záver vyplýva z bodu 15 návrhu na začatie prejudiciálneho konania.

7 Posledný odsek článku 20 Štatútu Súdneho dvora európskej únie – Ak sa Súdny dvor domnieva, že vo veci nevystane žiadna nová právna otázka, môže po vypočutí generálneho advokáta rozhodnúť, že o veci sa rozhodne bez návrhov generálneho advokáta.

Prvým je delenie na povinnú a dobrovoľnú ponuku a druhým je delenie na ponuku uskutočnenú po získaní kontroly nad cieľovou spoločnosťou a na ponuku, ktorej cieľom je získanie kontroly. Zo znenia však nie je zrejmé, akým spôsobom sú jednotlivé kategórie ponúk vzájomne prepojené (teda či povinná má byť po získaní kontroly alebo či dobrovoľná môže byť aj po získaní kontroly a aj pred získaním kontroly). Táto nejasnosť v znení je ešte umocnená rozdielmi v jazykových verziách tohto ustanovenia. Okrem rozdielov medzi slovenskou verziou na jednej strane a anglickou a českou verziou na strane druhej Súdny dvor poukázal aj na nemecké znenie, ktoré vykazuje ďalšie rozdiely.

Výsledok skúmania znenia obsahu článku 2 ods. 1 písm. a) smernice 2004/25 teda len potvrdil záver, že je potrebné pristúpiť k hľadaniu skutočného obsahu tohto ustanovenia aj vo svetle jeho kontextu. Súdny dvor spojil predmetný článok smernice 2004/25 s jej článkom 5 a článkom 15.

Článok 5 ods. 1 predstavuje jediné ustanovenie smernice upravujúce povinnú ponuku. Ide o ponuku na prevzatie, ktorá musí nasledovať po nadobudnutí kontroly nad cieľovou spoločnosťou. Ak teda definícia ponuky na prevzatie obsiahnutá v článku 2 ods. 1 spomína povinnú ponuku, tak v spojení s článkom 5 ods. 1 ide o ponuku uskutočnenú po získaní kontroly nad cieľovou spoločnosťou a jej cieľom nemôže byť získanie kontroly nad spoločnosťou. Dobrovoľnú ponuku je možno zasa vyvodíť z článku 5 ods. 2. Dobrovoľnou bude taká ponuka, ktorej cieľom je získanie kontroly nad cieľovou spoločnosťou. To znamená, že neprichádza do úvahy v prípade spoločnosti, ktorá už má kontrolu nad cieľovou spoločnosťou. Podľa Súdneho dvora tento záver potvrdzuje aj článok 15 upravujúci lehotu pre uplatnenie odkupného práva, ktorá by stratila zmysel, ak by bolo možné aj po získaní kontroly nad cieľovou spoločnosťou predkladať dobrovoľné ponuky.

Podľa Súdneho dvora potvrdzuje výklad článku 2 ods. 1 písm. a) smernice 2004/25 získaný jeho zaradením do kontextu ostatných ustanovení tejto smernice aj cieľ predmetnej smernice, ktorým je ochrana akcionárov spoločnosti, ak sú tieto spoločnosti predmetom nadobudnutia kontroly alebo ponuky, ktorej cieľom je nadobudnutie kontroly. Súdny dvor však zdôraznil, že ak v spoločnosti nedochádza k zmene kontroly, ochrana menšinových akcionárov nepatrí medzi ciele sledované smernicou 2004/25 a členský štát môže vo svojom vnútroštátnom práve stanoviť, že akcionár, ktorý už má kontrolu nad spoločnosťou, môže predložiť ponuku s cieľom nadobudnúť zostávajúce akcie tejto spoločnosti a následne uložiť ostatným akcionárom povinnosť previesť na neho svoje akcie v rámci práva výkupu od majiteľov cenných papierov. Je úlohou vnútroštátneho súdu určiť, či ustanovenia slovenského práva umožňujú predloženie takejto ponuky zo strany takéhoto akcionára a následné prijatie rozhodnutia o práve výkupu týchto cenných papierov od ich majiteľov na tohto akcionára.

Rozhodnutie spracovala: **prof. JUDr. Martina Jánošíková, Ph.D.**

*Ústav medzinárodného práva a európskeho práva
UPJŠ v Košiciach, Právnická fakulta*

Z ROZHODNUTÍ NAJvyššieho súdu SR

Náhrada nákladov za použitie vlastného motorového vozidla v rámci nároku na náhradu škody podľa § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.

Účelné trovy obžalovaného vzniknuté počas trestného konania, ktoré bolo skončené jeho oslobodením spod obžaloby sú *expressis verbis* obsahom náhrady škody podľa § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Pokiaľ súd zistí účelnosť použitia vlastného motorového vozidla, prizná náhradu škody v rozsahu podľa zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách.

Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/1/2025 zo dňa 27. februára 2026

Dotknuté ustanovenia:

- § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov
- § 7 ods. 1 zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách

Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej náhrady škody, ktorá mu mala byť spôsobená nezákonnosťou trestného stíhania. Nárok na náhradu škody vo výške 13 600 eur uplatňoval s odôvodnením, že išlo o cestovné náklady za cestu na hlavné pojednávania predstavujúce náklady za pohonné hmoty a amortizáciu vozidla, stratu na zárobku a náhradu mzdy.

Súd prvej inštancie považoval za dôvodnú časť nároku na náhradu škody vo výške 494,41 eur pozostávajúcu z nákladov na pohonné hmoty preukázaných ciest na pojednávania. Súd však nepovažoval za dôvodný nárok za uplatnenú amortizáciu vozidiel. Amortizácia predstavuje podľa súdu postupné znižovanie hodnoty vozidla za určité obdobie vplyvom používania alebo starnutia. Právne predpisy umožňujú v konkrétnych prípadoch paušálne nahradiť použitie vlastného motorového vozidla (pri pracovných cestách podnikateľa, zamestnanca). V prípade žalobcom uplatnenej paušálnej náhrady za amortizáciu však nejde o reálne „znehodnotenie“, resp. zníženie hodnoty vozidla, ktoré by sa dalo chápať ako skutočná škoda. Súd preto žalobcovi náhradu za amortizáciu nepriznal.

Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil. Uviedol, že zákon č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách definuje právne vzťahy, na ktoré sa vzťahuje, pričom žalobca nevykonával služobné cesty, ale súkromné cesty, a preto nebolo možné aplikovať paušálnu náhradu podľa tohto predpisu ako formu skutočnej škody. K ušlému zisku zdôraznil, že žalobca v žiadosti

o predbežné prerokovanie nároku uplatňoval len „náhradu škody 13 600 eur za cesty na súdne pojednávanie“, čo nemožno považovať za uplatnenie nároku na ušlý zisk.

Žalobca v podanom dovolaní namietal, že amortizácia predstavuje postupné znižovanie hodnoty vozidla vplyvom používania, čo je jednoznačne škodou na strane žalobcu, ktorá by nevznikla, keby neprebiehala nezákonné trestné konanie. Zamietnutie nároku na ušlý zisk z dôvodu jeho neuplatnenia v predbežnom prerokovaní považoval za prílišný formalizmus.

Najvyšší súd SR ako súd dovolací dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je sčasti dôvodné.

Z odôvodnenia:

V konaní bolo nesporné, že žalobca vykonal cesty na hlavné pojednávania s použitím motorového vozidla z miesta výkonu zamestnania v Nemecku. Tieto dopravné náklady sa preto stali súčasťou jeho trov vynaložených počas trestného konania. Súd prvej inštancie mu z týchto nákladov priznal náhradu za spotrebované pohonné hmoty s odôvodnením, že ide o skutočný výdavok, ktorého vynaložením dochádza k reálnemu úbytku majetku, pričom príčinná súvislosť je daná, pretože, keby nebolo nezákonného rozhodnutia a následného trestného stíhania, tieto výdavky by vynaložiť nemusel.

Dovolací súd poukazuje na to, že vynaloženie nákladov na pohonné hmoty bez toho, aby boli spotrebované v motorovom vozidle, ktoré bolo použité na prepravu obžalovaného nezakladá príčinnú súvislosť s trovami konania. Až použitie týchto pohonných hmôt v konkrétnom vozidle vedie k tomu, že doprava osoby na pojednávanie bola vykonaná a vznikli trovy konania. Použitie vozidla predstavuje preto nevyhnutný prvok dopravy obžalovaného. Pokiaľ súd uznal, že v danom prípade bolo účelné použitie súkromného vozidla a nie náhrada cestovného za použitie verejného dopravného prostriedku, potom nemôže vylúčiť existenciu základnej náhrady nákladov na toto vozidlo z trov konania.

Účelné trovy obžalovaného vzniknuté počas trestného konania, ktoré bolo skončené jeho oslobodením spod obžaloby, sú *expressis verbis* obsahom náhrady škody podľa § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci.¹ Pokiaľ súd zistí účelnosť použitia vlastného motorového vozidla, prizná náhradu škody v rozsahu podľa zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách.

Podľa článku 4 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

Spôsob určenia náhrady úžitkovej hodnoty za použitie vlastného vozidla je vyjadrený v § 7 zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách ako základná náhrada, ktorý je nevyhnutné analogicky aplikovať pre výpočet náhrady trov cestovného na pojednávania v prípadoch, keď použitie súkromného vozidla bolo súdom vyhodnotené ako účelné vynaloženie trov.²

Pokiaľ ide o zamietnutie nároku žalobcu na ušlý zisk, najvyšší súd poukázal na to, že podmienka predbežného prerokovania nároku podľa § 15 zákona č. 514/2003 Z. z. je hmotnoprávnou podmienkou pre úspešné uplatnenie nároku na súde. Podľa § 16 ods. 4 citovaného zákona sa poškodený môže na súde domáhať len toho nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný. Zo skutkových zistení súdov vyplýva, že žalobca v žiadosti uplatnil len „cestovné náklady“ vo výške 13 600 eur. Právny záver súdov, že pojem „cestovné náklady“ nezahŕňa „ušlý zisk“ (stratu na zárobku), a preto táto časť nároku nebola predbežne prerokovaná, nie je prejavom svojvôle ani extrémneho formalizmu, ktorý by zasiahol do podstaty práva na súdnu ochranu. Ide o výklad zákonnej podmienky, ktorý je v súlade s obsahom zákona.

Najvyšší súd preto v časti zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie. Vo zvyšku dovolanie žalobcu odmietol.

Odôvodnenie je redakčne krátené a upravované.

1 Podľa § 18 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.: „Náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.“

2 Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 283/2002 Z. z.: „Ak sa zamestnanec písomne dohodne so zamestnávateľom, že pri pracovnej ceste použije motorové vozidlo, ktoré je cestným vozidlom alebo traktorom (ďalej len „vozidlo“), okrem vozidla poskytnutého zamestnávateľom, patrí mu a) základná náhrada za každý aj začatý kilometer jazdy a náhrada za spotrebované pohonné látky alebo b) náhrada za použitie vozidla podľa odseku 12.“

Z JUDIKATÚRY EURÓPSKEHO SÚDU PRE ĽUDSKÉ PRÁVA

Chronické oneskorenie vyplácania trov ako porušenie práva na ochranu majetku

Advokáti nadobudli vydaním uznesenia o trovách právo, ktoré predstavuje „majetkový záujem“ s dostatočným základom vo vnútroštátnom práve na to, aby spadalo pod pojem „majetok“ v zmysle článku 1 Protokolu č. 1 a zakladalo „legitímne očakávanie“, ktorého predmetom je nadobudnutie majetkovej hodnoty.

Rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Diaco a Lenchi proti Taliansku z 11. decembra 2025, týkajúci sa sťažností č. 15587/10, 32536/10 a 18531/14

Dotknuté ustanovenie

– článok 1 Protokolu č. 1 k Európskemu dohovoru o ľudských právach¹

Skutkové okolnosti prípadu

Taliansky obhajca Giuseppe Diaco a advokátka Maria Alessandra Lenchi sa obrátili na Európsky súd pre ľudské práva so sťažnosťami týkajúcimi sa oneskoreného vyplácania trov právneho zastupovania v desiatkach prípadov povinnej obhajoby ex offio a v jednom prípade právnej pomoci v civilnom spore.

V zmysle talianskej legislatívy a praxe, po vydaní uznesenia o náhrade trov kancelária súdu najprv doručí všetkým účastníkom konania uznesenie o trovách právneho zastupovania. Po uplynutí 30-dňovej lehoty, ktorá začína plynúť od doručenia oznámenia poslednému z účastníkov a počas ktorej môžu účastníci podať námietky, poverený zamestnanec príslušného súdu potvrdí právoplatnosť rozhodnutia. Kancelária súdu, ktorá rozhodnutie o priznaní trov vydala, postúpi spis kancelárii zodpovednej za správu trov, ktorá následne vyzve advokáta na predloženie faktúry. Vec sa potom postúpi zodpovednému zamestnancovi, ktorý s využitím úverových línií poskytnutých na tento účel zašle banke príkaz na úhradu.

Sťažovatelia obdržali od príslušných súdov 44 uznesení o trovách, ktoré boli predmetom sťažnosti. Vo viacerých prípadoch však uplynulo medzi prijatím rozhodnutia o trovách a dorúčením rozhodnutia stranám šesť až 11 mesiacov. Žiadna zo strán nevzniesla námietky, a tak po uplynutí zákonnej 30-dňovej lehoty tieto uznesenia nadobudli právoplatnosť a advokáti predložili faktúry na ich úhradu kancelárii súdu. Po tom, ako dlžné sumy neboli zaplatené, obrátili sa na príslušné orgány so žiadosťou o ich vyplatenie. Všetky uznesenia o trovách právneho zastúpenia boli následne vymáhané v lehotách od jedného roka a jedného mesiaca do štyroch rokov a dvoch mesiacov.

¹ Čl. 1 Dodatočného protokolu: Každá fyzická alebo právnická osoba má právo pokojne užívať svoj majetok. Nikoho nemožno zbaviť jeho majetku s výnimkou verejného záujmu a za podmienok, ktoré stanovuje zákon a všeobecné zásady medzinárodného práva. Predchádzajúce ustanovenie však nebráni právu štátu prijímať zákony, ktoré považuje za nevyhnutné, aby upravil užívanie majetku v súlade so všeobecným záujmom alebo zabezpečil platenie daní alebo iných poplatkov alebo pokút.

V sťažnosti na ESĽP advokáti poukázali na to, že oneskorené vyplácanie trov za právne zastupovanie je v rozpore s právom na prístup k spravodlivosti a s právom na obhajobu, a má potenciál odradiť advokátov od zápisu do zoznamu ex offo alebo do zoznamu poskytovateľov právnej pomoci.

Rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva

Podľa judikatúry ESĽP sa za majetok považuje aj majetková hodnota, vrátane pohľadávky, o ktorej môže sťažovateľ tvrdiť, že má aspoň legitímnu nádej na jej zhmotnenie (viď *Maurice proti Francúzsku*, 2005, *Viasu proti Rumunsku*, 2008, *Ceni proti Taliansku*, 2014, *Radomilja a ostatní proti Chorvátsku*, 2018).

Európsky súd pre ľudské práva bol prvýkrát vyzvaný, aby rozhodol o otázke omeškania s platením trov za právnu pomoc priznaných advokátom súdnym rozhodnutím. Vo vzťahu k predloženej veci ESĽP uviedol, že nevykonanie rozhodnutia o priznaní trov právneho zastúpenia predstavuje zásah do práva na ochranu majetku v zmysle prvej vety prvého odseku článku 1 Dodatkového protokolu. Predmetný zásah do práva spočíval v tom, že príslušné vnútroštátne orgány nezabezpečili účinnosť práva, ktoré priznali sťažovateľom vydaním uznesením o trovách.

Toto právo, samozrejme, nie je absolútne. S cieľom určiť, či bola dosiahnutá spravodlivá rovnováha medzi požiadavkami verejného záujmu a nevyhnutnosťou ochrany práva sťažovateľov na pokojné užívanie ich majetku, ESĽP skúmal, či omeškanie s úhradou trov predstavovalo pre sťažovateľov neprimeranú a nadmernú záťaž.

Pokiaľ ide o primeranosť lehoty potrebnej na vyplatenie súm stanovených v rozhodnutiach o priznaní trov, lehoty uvedené v jednotlivých prípadoch sa na prvý pohľad ESĽP javili ako neprimerané.

Pokiaľ ide o kritérium založené na zložitosti konania, kroky, ktoré mali vnútroštátne orgány podniknúť, neboli obzvlášť zložité, keďže zahŕňali zaslanie rozhodnutí stranám, povolenie advokátom predložiť faktúry a vyplatenie predmetných súm.

Pokiaľ ide o kritérium závažnosti, pri platení trov právneho zastupovania v prípade povinnej obhajoby je potrebné vynaložiť osobitnú starostlivosť, a to nielen kvôli zásadnej úlohe, ktorú advokáti plnia v demokratickej spoločnosti, ale aj vzhľadom na zásadnú úlohu právnej pomoci pri zabezpečovaní prístupu k spravodlivosti a účinnosti práv zaručených Dohovorom. V tejto súvislosti ESĽP pripomína povinnosť štátov zaručiť právo na právnu pomoc konkrétnym a účinným spôsobom v trestných veciach (článok 6 § 3 c) Dohovoru) a v občianskoprávných veciach účinné právo na právnu pomoc pred súdom, najmä ak zákon predpisuje zastúpenie advokátom.

ESĽP sa priklonil k názoru sťažovateľov, že začiatkom plynutia lehoty na úhradu by mal byť dátum vydania uznesenia o trovách, ktorý predstavuje okamih, keď súdne orgány uznali existenciu pohľadávok v prospech sťažovateľov.

Hoci na vykonanie rozhodnutí o priznaní trov môže byť potrebný určitý čas, táto lehota by nemala, s výnimkou osobitných okolností, presiahnuť celkovo jeden rok (nepočítajúc lehotu na podanie námietok) – t. j. šesť mesiacov medzi dátumom uznesenia o trovách a dňom, kedy je advokát oprávnený predložiť faktúru, a šesť mesiacov medzi dňom odoslania faktúry a dňom úhrady fakturovanej sumy.

V prejednávacom prípade sa čas, ktorý uplynul medzi rozhodnutím o náhrade trov a zaplatením dlžných súm po odpočítaní lehoty na podanie námietok, pohyboval od niečo vyše jedného roka do štyroch rokov a jedného mesiaca. Vnútroštátne orgány pritom nepredložili žiadne relevantné vysvetlenie týchto prieťahov.

Vo svetle uvedených úvah ESĽP dospel jednomyseľne k záveru, že neschopnosť vnútroštátnych orgánov spracovať uplatnené nároky sťažovateľov a vyplatiť priznané trovy v primeranej lehote predstavovala pre sťažovateľov neprimeranú a nadmernú záťaž, čím došlo k porušeniu práva na ochranu majetku v zmysle čl. 1 Dodatkového protokolu.

Odôvodnenie je redakčne krátené a upravované.

Rozhodnutie spracovala: **Mgr. Michaela Chládeková, PhD.**

Odbor medzinárodných vzťahov SAK

Z DISCIPLINÁRNYCH ROZHODNUTÍ SAK

Povinnosť advokáta poučiť klienta a vyžiadať si jeho pokyn ohľadom postupu vo veci

Advokát, ktorý nepodá v zákonnej lehote návrh na pokračovanie v súdnom konaní, ktoré bolo prerušené, bez vyžiadania si pokynu klientov ohľadom ďalšieho postupu vo veci a bez ich poučenia o následkoch márneho uplynutia tejto zákonnej lehoty, v dôsledku čoho dôjde k zastaveniu súdneho konania, pričom po ukončení zastupovanie zo strany advokáta vec s klientmi bezodkladne finančne nevyporiada ani im nevráti prevzaté doklady, a následne pri prešetrovaní sťažnosti klientov sa bezodkladne nevyjadrí k zaslanej výzve orgánu komory, dopúšťa sa disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 zákona o advokácii, pretože takýmto konaním porušuje povinnosti mu uložené § 18 ods. 1 a 2, § 28 ods. 4 zákona o advokácii, § 2 ods. 1 a § 13 Advokátskeho poriadku SAK.

*Rozhodnutie IV. disciplinárneho senátu SAK z 19. októbra 2023,
sp. zn. DS IV.-54/2022:681/2022*

Dotknuté ustanovenia

- § 18 ods. 1 a 2, 28 ods. 4 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v platnom znení (ďalej len „ZoA“),
- § 2 ods. 1, § 13 Advokátskeho poriadku SAK schváleného Konferenciou advokátov 10. júna 2021 (ďalej len „AP SAK“)

Rozhodnutím IV. disciplinárneho senátu SAK z 19. októbra 2023, sp. zn. DS IV.-54/2022:681/2022 bol disciplinárne obvinený advokát (ďalej len „DO advokát“)

uznaný za vinného

z disciplinárneho previnenia podľa § 56 ods. 1 ZoA, pretože zavinene závažným spôsobom porušil povinnosti advokáta podľa § 18 ods. 1 a 2 ZoA (skutok č. 1), § 18 ods. 1 a 2 ZoA, § 2 ods. 1 AP SAK (skutok č. 2 a skutok č. 3), § 13 AP SAK (skutok č. 4) a § 28 ods. 4 ZoA (skutok č. 5),

tým, že

- 1.) ako právny zástupca sťažovateľov A. B. a B. B. (ďalej len „klienti“) na základe plnej moci z 25. 2. 2020 vo veci vedenej pred okresným súdom (ďalej len „súdne konanie“)

- a.) nezisťoval pokyn o ďalšom postupe v konaní od svojich klientov pred uplynutím lehoty na podanie návrhu na pokračovanie v konaní, vedenom okresným súdom, ktoré bolo prerušené uznesením okresného súdu zo 14. 1. 2021 (skutok č. 1),
 - b.) neupozornil klientov na následky márneho uplynutia lehoty na nepodanie návrhu na pokračovanie v konaní, vedenom pred okresným súdom, ktoré bolo prerušené uznesením okresného súdu zo 14. 1. 2021 (skutok č. 2),
 - c.) nepodal v zákonnej lehote návrh na pokračovanie v konaní vedenom pred okresným súdom, ktoré bolo prerušené uznesením okresného súdu zo 14. 1. 2021, právoplatným 14. 2. 2021, v dôsledku čoho bolo súdne konanie uznesením okresného súdu z 22. 2. 2022 zastavené, hoci na nepodanie návrhu na pokračovanie v konaní od klientov nemal pokyn (skutok č. 3),
 - d.) po skončení zastupovania, ku ktorému došlo výpoveďou z jeho strany 14. 2. 2022, vec bez zbytočného odkladu finančne nevyporiadal a nevrátil klientom všetky doklady, ktoré mu boli zverené, resp. ktoré v ich mene počas zastupovania v súdnom konaní prevzal (skutok č. 4),
- 2.) na výzvu predsedníčky Revízejnej komisie Slovenskej advokátskej komory (ďalej len „RK SAK“) z 5. 4. 2022, aby sa v sťažnostnej veci vedenej RK SAK vyjadril k obsahu sťažnosti sťažovateľov z 1. 4. 2022, ktorú prevzal 19. 4. 2022, sa nevyjadril a neposkytol potrebné vysvetlenie (skutok č. 5),

za čo mu bolo uložené

podľa § 56 ods. 2 písm. c) ZoA disciplinárne opatrenie – **peňažná pokuta** vo výške **350 eur**.

Podľa § 57 ods. 5 ZoA bola DO advokátovi uložená povinnosť zaplatiť na účet SAK paušálne náklady disciplinárneho konania vo výške **700 eur** v lehote do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Z odôvodnenia

Disciplinárny senát dospel pri posudzovaní skutku č. 1 a 2 k tomu, že sa oba tieto skutky stali. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že medzi DO a klientmi nebola žiadna písomná komunikácia, na základe ktorej by sa dalo usúdiť, že DO zisťoval ich pokyn vo vzťahu k tomu, či má byť z jeho strany podaný návrh na pokračovanie v konaní a rovnako tak nebola zistená písomná komunikácia, z ktorej by vyplývalo, že DO poučil klientov o právnych dôsledkoch márneho uplynutia lehoty na podanie návrhu na pokračovanie v konaní. Je potrebné pripomenúť, že povinnosť preukázať existenciu takejto komunikácie v disciplinárnom konaní zaťažuje DO.

Vo vzťahu ku skutku č. 3 má disciplinárny senát za preukázané, že sa skutok stal. Za ťažiskový dôkaz považuje disciplinárny senát predovšetkým vyjadrenie okresného súdu, z ktorého vyplynulo, že okresnému súdu nebolo z e-mailovej adresy DO 21. 4. 2021 o 11:42 doručené žiadne podanie.

Vo vzťahu ku skutku č. 4 disciplinárny senát má za preukázané, že sa skutok stal. Disciplinárny senát dokazovaním ustálil, že medzi ukončením právneho zastupovania klientov DO a vrátením spisového materiálu zo strany DO klientom uplynulo obdobie 67 dní. Zaslanie vyúčtovania právnych služieb nebolo zo strany DO klientom preukázané vôbec. Disciplinárny senát zdôrazňuje, že povinnosť vyúčtovať právne služby má advokát vždy, a to aj v prípade, ak nepožaduje pri ukončení právneho zastupovania doplatenie odmeny za poskytovanie právnych služieb. V takomto prípade je povinnosťou advokáta písomne informovať klienta o tom, že sú všetky ich finančné záväzky v súvislosti s poskytovaním právnych služieb vyporiadné, čo však DO v prípade sťažovateľov nepreukázal. Z rozhodovacej praxe disciplinárnych senátov SAK vyplýva, že lehotu uvedenú v § 13 AP SAK „bez zbytočného odkladu“ je nutné interpretovať ako lehotu približne tridsiatich dní.

Pokiaľ ide o skutok č. 5, tak disciplinárny senát mal za preukázané, že sa skutok stal, pretože DO sa k obsahu sťažnosti sťažovateľov nevyjadril na výzvu RK SAK doručenej mu 19. 4. 2022, ale až po doručení návrhu na začatie disciplinárneho konania z 2. 8. 2022 podaním z 30. 8. 2022. Odôvodnil to tým, že bol dlhodobo práceneschopný od 16. 9. 2021 do 19. 4. 2022.

*Rozhodnutie je redakčne krátené, upravované a doplnené
o odkazy na citované ustanovenia pod textom.*

Právnu vetu a rozhodnutie spracovala: **Mgr. Tatiana Frištiková**
advokátka

Z DISCIPLINÁRNYCH ROZHODNUTÍ ČAK

Povinnosť advokáta zachovávať slušnosť a korektnosť voči súdom a iným orgánom verejnej moci

Je disciplinárnym previnením advokáta, ak advokát pri nahliadaní do súdneho spisu v študovni súdu odmietne študovňu opustiť a odovzdať súdny spis, napriek výzve pracovníčky súdu na opustenie študovne a prerušenie nahliadania do spisu z dôvodu obedňajšej prestávky, pričom na tomto postoji zotrvá aj po privolaní príslušníka justičnej stráže.

Rozhodnutie disciplinárneho senátu disciplinárnej komisie Českej advokátskej komory z 28. januára 2026, sp. zn. K 104/2025¹

Dotknuté ustanovenia

- § 16 ods. 2, § 17 zákona č. 85/1996 Sb., o advokácii
- čl. 4 ods. 1 uznesenia predstavenstva Českej advokátskej komory č. 1/1997 Vestníka z 31. 10. 1996, ktorým sa stanovujú pravidlá profesionálnej etiky a pravidiel súťaže advokátov Českej republiky (etický kódex) v platnom znení (ďalej len „Etický kódex“)
- **obdobné ustanovenia slovenských právnych predpisov:**
 - § 18 ods. 3 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii v platnom znení;
 - § 38 Advokátskeho poriadku SAK zo 6. júna 2025

Disciplinárny senát uznal disciplinárne obvineného advokáta za vinného z disciplinárneho previnenia, ktorého sa dopustil

tým, že

dňa 22. 10. 2024, najskôr v čase 11.30 hod. v budove okresného súdu pre P., konkrétne v študovni spisov tohto súdu, pri nahliadaní do trestného spisu, potom, čo ho zamestnankyňa súdu pani A. S. vyzvala na opustenie študovne a odovzdanie ním študovaného trestného spisu z dôvodu obedňajšej prestávky v čase od 11.30 do 13.00 hod. s tým, že pokračovať v nahliadaní do spisu môže po skončení obedňajšej prestávky, odmietol študovňu opustiť a trestný spis vydať, v dôsledku čoho A. S. do študovne privolala justičnú stráž, za ktorú sa do študovne

¹ Preložené a spracované podľa Skácel, J.: Z kárné praxe. In: Bulletin advokacie, č. 4/2026, s. 54 – 55

dostavil nstrm. D. B., ktorý disciplinárne obvineného vyzval, aby bezodkladne odovzdal trestný spis a opustil miestnosť z dôvodu obedňajšej prestávky,

čím porušil

§ 16 ods. 2, § 17 zákona o advokácii, čl. 4 ods. 1 Etického kódexu.

Uložené disciplinárne opatrenie – pokuta vo výške 5 000 Kč.

Z odôvodnenia

Na základe vykonaných dôkazov aj na základe vyjadrenia disciplinárne obvineného (ďalej len „DO“) na pojednávaní konanom 28. 1. 2026 mal disciplinárny senát za preukázané, že skutok tvrdený disciplinárnou žalobou sa stal, hoci niektoré okolnosti zahrnuté žalobou do slovného opisu skutku neboli vykonaným dokazovaním preukázané, avšak pre zachovanie povahy, a teda aj totožnosti skutku, postačí, ak je aj po vykonanom dokazovaní zachovaná aspoň čiastočná totožnosť konania alebo jeho následku, čo mal senát po vykonanom dokazovaní za preukázané.

Za právne významnú skutočnosť senát považoval predovšetkým zistenie, že DO podľa svojho vyjadrenia na pojednávaní 28. 1. 2026 poznal dobu trvania obedňajšej prestávky súdu, avšak napriek tejto svojej vedomosti, aj po výzve pracovníčky súdu, miestnosť určenú na nahliadanie do spisov bez ďalšieho neopustil, hoci doba trvania obedňajšej prestávky už plynula, pričom toto jeho konanie viedlo až k privolaniu príslušníka justičnej stráže pracovníčkou súdu.

Tieto skutočnosti senát zistil predovšetkým z obrazových záznamov z kamier budovy daného súdu, a to vo vzťahu k interakcii DO s pracovníčkou súdu a príslušníkom justičnej stráže, ako aj vo vzťahu k časovým súvislostiam. Všetky obrazové záznamy, ktoré boli v konaní vykonané dôkazom ich prehraním, sú označené časovým údajom o dobe ich obstarania, ktorý je zistiteľný po spustení prehrávania obrazových záznamov. Tento časový údaj korešponduje aj s časovým údajom vyplývajúcim z hodín umiestnených na chodbe budovy súdu, zachyteným na jednom z obrazových záznamov. K tomu treba uviesť, že DO ani disciplinárny žalobca nemali k obrazovým záznamom v rámci svojich pripomienok k dokazovaniu žiadne výhrady. Všetky tieto obrazové záznamy pritom začínajú v čase po 11.30 hod. Predovšetkým z obrazového záznamu označeného ako „Scena153“ je zjavné, že DO pokračuje v študovaní spisu ešte v čase 11.33 hod., keď aj po príchode príslušníka justičnej stráže v čase 11:33:30 hod. túto činnosť neukončuje a nepristúpi k opusteniu študovne, a to ani na základe rozhovoru s príslušníkom justičnej stráže. Také jeho konanie trvá najmenej do 11. 35. 47 hod.

Na základe vyššie uvedeného skutkového a právneho stavu senát vyvodil, že sa DO týmto skutkom dopustil porušenia vyššie uvedených právnych predpisov, a to tým, že voči pracovníčke súdu nezachoval náležitú úctu a zdvorilosť, keď aj napriek vedomosti, že obedňajšia prestávka súdu sa začína o 11.30 hod., a napriek výzve pracovníčky súdu neprerušil nahliadanie do spisu a neopustil študovňu. Zistené konanie DO dosiahlo takú intenzitu, že pracovníčka súdu musela za účelom zjednania nápravy dokonca privolať príslušníka justičnej stráže, pričom ani po výzve tohto príslušníka justičnej stráže DO študovňu stále neopúšťal. S ohľadom na predchádzajúcu vedomosť DO o dobe trvania obedňajšej prestávky súdu a ďalej s ohľadom na to, že na to, aby po začatí tejto prestávky dobrovoľne opustil študovňu, nepostačovala ani výzva pracovníčky súdu a následne ani privolanie príslušníka justičnej stráže a jeho výzva, dospel senát k názoru, že porušenie týchto noriem DO dosiahlo takej závažnosti, že je disciplinárnym previnením.

Pokiaľ ide o druh uloženého disciplinárneho opatrenia, disciplinárny senát uvádza, že uloženie pokuty je úplne primerané. Ignorovaním výziev osôb v súčasnosti vykonávajúcich úlohy verejnej moci DO porušil základy procesnej disciplíny, ktoré je potrebné v prípade advokáta posudzovať prísnejšie ako v prípade laickej verejnosti.

*Rozhodnutie je redakčne krátené, upravované a doplnené
o odkazy na citované ustanovenia pod textom.*

Právnu vetu a rozhodnutie preložila a spracovala: **Mgr. Tatiana Frištiková**
advokátka

Správy a udalosti

Vonkajšie vzťahy

SAK odsúdila útoky na verejného ochrancu práv

Slovenská advokátska komora publikovala 25. mája 2026 stanovisko, ktorým dôrazne odsúdila útoky politikov a verejné spochybňovanie legitimacy výkonu funkcie verejného ochrancu práv, ako aj vyhrážky adresované verejnému ochrancovi práv Róbertovi Dobrovodskému v súvislosti s výkonom jeho ústavných právomocí.

Verejný ochranca práv je ústavný orgán ochrany základných práv a slobôd. Využitie jeho právomoci podať návrh na začatie konania o súlade právnych predpisov je legitímym a zákonným výkonom ústavnej kompetencie. V demokratickom a právnom štáte je neprijateľné, aby politici verejne útočili na ústavného činiteľa za výkon jeho zákonných a ústavných právomocí. Rovnako je neprijateľné, aby verejný ochranca práv čelil za výkon svojej funkcie nenávisťným prejavom alebo vyhrážkam.

Rešpektujeme, že na konkrétne rozhodnutia či návrhy verejného ochrancu práv môžu existovať rozdielne právne názory. Za absolútne nepripustné však považujeme akúkoľvek formu nátlaku alebo zastrašovania voči orgánom ochrany práva pri výkone ich zákonných právomocí.

Nezávislé inštitúcie ochrany práva sú nevyhnutnou súčasťou demokratického a právneho štátu. Rešpekt k ich právomociam a ochrana ich nezávislosti sú kľúčové pre zachovanie dôvery verejnosti v právny štát a fungovanie demokracie.

Košické dni trestného práva 2026

V dňoch 17. a 18. júna 2026 sa na Univerzite Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach uskutočnila významná vedecká konferencia venovaná aktuálnym otázkam trestného práva. Hlavná téma podujatia **Trestné právo v dobe algoritmov – východiská, limity a interdisciplinárne súvislosti** bola doplnená podsekciami **Smerovanie a trendy trestnej politiky**.

Cieľom konferencie bola výmena skúseností a poznatkov, prezentácia výsledkov vedeckej činnosti a otvorená odborná diskusia k aktuálnym výzvam trestného práva.

Slovenskú advokátsku komoru na tomto podujatí zastúpil emeritný predseda SAK **Martin Puchalla**, (fotografia vľavo), ktorý svojou účasťou podporil prepojenie právnej teórie s aplikačnou praxou.

Foto archív SAK

Projekt Právo blízko teba – advokáti pre školy

Slovenská advokátska komora uplynulé dva roky usiluje o zastrešenie pro bono aktivít advokátov určených pre základné a stredné školy. Predsedníctvo komory v máji schválilo rozšírenie tohto projektu, ktorý dostal nový názov *Právo blízko teba – advokáti pre školy* a pracuje na jeho rozvoji.

Zároveň sa priebežne pokračovalo početnými diskusiami na školách v rôznych regiónoch. Tešíme sa, že stále viac advokátov prejavuje záujem o túto aktivitu.

Slovenská advokátska komora bola zaradená do celoslovenskej databázy preventívnych a osvetových aktivít a projekt bol prezentovaný aj na celoslovenskom zasadnutí koordinátorov na ochranu detí pred násilím, ako aj na regionálnych multidisciplinárnych podujatiach koordinátorov pre

školy a ďalšie subjekty s osvetovými aktivitami v Banskej Bystrici, Považskej Bystrici a v Trnave.

Regionálna zástupkyňa SAK Hana Sopko sa tiež zúčastnila na podujatí **Baničov patent 2026**, ktoré bolo venované oceneniu najinovatívnejších učiteľov stredných škôl v Trnavskom samosprávnom kraji. Viaceré ocenené projekty mali presah aj do oblastí, ktoré sú dôležité z pohľadu občianskej spoločnosti, právneho vedomia a zodpovednosti mladých ľudí, k čomu chce prispieť svojím projektom aj Slovenská advokátska komora.

Ak máte záujem sa do projektu zapojiť, neváhajte nám o sebe dať vedieť!

Legislatíva

Pripomienkovanie legislatívnych návrhov

Slovenská advokátska komora sa venovala viacerým legislatívnym procesom.

Ko mora naďalej sledovala vývoj nového Občianskeho zákonníka, voči ktorému si v medzirezortnom pripomienkovom konaní uplatnila početné pripomienky zásadného aj odporúčacieho charakteru.

Členovia pracovnej skupiny pre verejné právo pripravili pripomienky k návrhu ústavného zákona (LP/2026/224), ktorými sa navrhuje nový ústavný inštitút ľudového hlasovania o odvolaní Národnej rady Slovenskej republiky.

Pracovná skupina pre verejné právo spracovala aj pripomienky SAK k návrhu novely zákona o oficiálnej štatistike (LP/2026/304), v ktorých vyjadrila nesúhlas s navrhovaným ustanovením, podľa ktorého je súkromný držiteľ údajov povinný poskytnúť členovi národného štatistického systému aj údaje, ktoré sú predmetom zákonom ustanovenej povinnosti mlčanlivosti alebo iného druhu zákonom chránenej dôverylosti, a to bez potreby udelenia súhlasu dotknutej osoby.

Zástupcovia Slovenskej advokátskej komory sa zúčastnili na rozporovom konaní k návrhu novely zákona o obecnom zriadení (LP/2026/232).

Komora sa vyjadrila v predbežnom pripomienkovom konaní (PI/2026/150) k zámeru vyhlášky o používaní strojových prekladov na účely medzinárodnej justičnej spolupráce. Podľa SAK je strojový preklad vo všeobecnosti nástroj na orientačný a nezáväzný preklad, ktorý si však vždy vyžaduje supervíziu prekladateľa na korekciu faktických a sémantických nepresností. Zastávame názor, že zapojenie úradného prekladateľa je stále nevyhnutným aspektom práva na spravodlivé konania a práva na prístup k obhajobe.

Ďalším procesom, ku ktorému komora spracovala podnety bol návrh zákona o nových psychoaktívnych látkach (LP/2026/202). SAK rešpektuje legitímny cieľ návrhu zákona, súčasnú koncepciu návrhu zákona však uvedený cieľ dosahuje nástrojmi, ktoré sú nevyvážené.

Slovenská advokátska komora v pripomienkach k návrhu zákona o kybernetickej bezpečnosti produktov s digitálnymi prvkami (LP/2026/316) upozornila na problematiku ochrany dôverných informácií klientov, prenos inšpekčných právomocí na súkromné osoby a vylúčenie aplikácie správneho poriadku na určité typy administratívno-právnych rozhodnutí.

SAK upozornila na riziko zníženia transparentnosti návrhom novely zákona o RPVS

Vláda SR v rámci balíka určeného pre prorastové opatrenia schválila rozsahom malú, avšak významom dôležitú zmenu v zákone o registri partnerov verejného sektora. Podstatou návrhu je zrušenie povinnosti tzv. každoročnej verifikácie údajov v registri partnerov verejného sektora. Slovenská advokátska komora upozorňuje, že týmto krokom dôjde k oslabeniu podstaty a funkčnosti registra partnerov verejného sektora, čo môže mať negatívne dôsledky na podnikateľské prostredie.

Komora 4. júna 2026 upozornila na riziko zníženia transparentnosti vo vzťahu ku konečným užívateľom výhod.

Argumentom predkladateľa za zrušenie tejto povinnosti je snaha znížiť náklady pre podnikateľov. Slovenská advokátska komora podporuje vhodné iniciatívy na premyslené zníženie administratívnej a byrokratickej záťaže. V tomto prípade však podľa SAK navrhované ušetrenie marginálnych ná-

Clerk.

VYUŽITE LETO S CLERKOM A ZJEDNODUŠTE SI PRÁCU

Vyskúšajte na 30 dní zdarma.
Už od 23€ mesačne pre 2 užívateľov.

www.clerk.sk

kladov povedie k omnoho vážnejším škodám. Obmedzenie povinnosti partnerov verejného sektora transparentne vykazovať svojich konečných užívateľov výhod jednoducho nie je prorastovým opatrením, ktoré by mohlo pozitívne ovplyvniť ekonomickú aktivitu.

„Sme presvedčení o tom, že v záujme podpory ekonomického rastu je lepšie posilňovať transparentnosť v podnikateľskom prostredí, zamerať sa na efektívne a transparentné vynakladanie verejných zdrojov a prijímať také opatrenia, ktoré prehlbia dôveru v obchodných vzťahoch,“ povedal predseda SAK Tomáš Kamenec.

Slovenská advokátska komora preto navrhuje, aby bol návrh v tomto bode v ďalšom legislatívnom procese prehodený a pripomína, že obdobné opatrenie bolo už navrhované aj v minulosti (v minulom volebnom období), avšak nakoniec z dobrých dôvodov nebolo realizované.

Vnútorne vzťahy

Rozhodcovský súd Slovenskej advokátskej komory má nového predsedu

Predseda RS SAK zvolilo nového predsedu Rozhodcovského súdu SAK. S účinnosťou od 1. júla 2026 sa tejto funkcie ujíma skúsený advokát a dlhoročný rozhodca tohto súdu **Vladimír Kordoš**. Rozhodcovský súd SAK je dôveryhodným miestom pre efektívne a spravodlivé riešenie obchodných sporov podľa moderných pravidiel. K obnoveniu jeho činnosti prišlo presne pred desiatimi rokmi, keď boli publikované nové pravidlá prijaté po vzore renomovaných európskych arbitrážnych inštitúcií.

Rozhodcovský súd SAK je nezávislou organizačnou zložkou Slovenskej advokátskej komory, ktorú vedie trojčlenné predsedníctvo. Zvolenie V. Kordoša reaguje na skončenie

mandátu predchádzajúceho predsedu RS SAK Ľudovíta Mičinského.

Vladimír Kordoš študoval právo v Bratislave a v Tilburgu (Holandsko) a špecializuje sa na obchodné právo. Je zakladajúcim partnerom advokátskej kancelárie Stentors Bratislava a v roku 2025 bol zvolený za náhradného člena Predsedníctva SAK. Na Rozhodcovskom súde SAK pôsobil ako rozhodca od roku 2016.

Rozhodcovský súd SAK poskytuje podnikateľom overenú a dôveryhodnú alternatívu voči všeobecným súdom. Priemerná dĺžka konania na Rozhodcovskom súde SAK od podania žaloby po vydanie konečného rozsudku trvá do piatich mesiacov, a to pri porovnateľných súdnych poplatkoch.

Rozhodovanie sporov pred RS SAK sa riadi jasne formulovanými pravidlami. Vychádzajú z dlhodobého overených najlepších praktík medzinárodne uznávaných arbitrážnych inštitúcií. RS SAK pri výbere a ustanovovaní rozhodcov dôsledne presadzuje princípy nezávislosti, nestrannosti a odbornosti. Dôkazom vysokej miery profesionality a kvality rozhodovacej činnosti RS SAK je aj skutočnosť, že od obnovenia jeho činnosti nebol doposiaľ ani jeden z rozsudkov RS SAK úspešne napadnutý v konaní o jeho zrušení.

Podakovanie kolegom s dlhoročnou praxou

V Košiciach sa 17. júna 2026 uskutočnilo stretnutie miestnych advokátov s dlhoročnou praxou a významným prínosom pre slovenskú advokáciu (advokáti 75- a viacroční).

Stretnutie malo slávnostný charakter, v rámci ktorého bol účastníkom vyjadrený rešpekt a poďakovanie za ich celoživotnú odbornú činnosť a prínos pre rozvoj advokácie a posilňovanie právnej istoty a ochrane práv občanov. Zároveň to bol priestor na výmenu skúseností a odborných poznatkov z výkonu advokácie v praxi. Veľká vďaka patrí účastníkom za ich dlhoročnú prácu a oddanosť výkonu advokátskeho povolania s prianím pevného zdravia a osobnej spokojnosti.

Zľava:
predseda RS SAK
Vladimír Kordoš,
podpredsedníčka RS SAK
Miriam Galandová,
člen predsedníctva RS SAK
Miroslav Németh,
bývalý predseda RS SAK
Ľudovít Mičinský
a bývalý člen predsedníctva RS SAK Roman Prekop.
Foto archív SAK

Spájanie advokátov prostredníctvom športu a spoločne tráveného času

Dňa 19. júna 2026 sa v golfovom areáli Golf Trnava uskutočnil **1. ročník SAK Footgolfového turnaja**. Turnaj bol určený príslušníkom právnických profesií a ich deti. Na podujatí sa zúčastnilo 27 hráčov. Súťažilo sa v dvoch kategóriách – hráči nad 12 rokov a dospelí s deťmi do 12 rokov (texas scramble dvojíc). Podujatie malo okrem športového aj výrazný spoločenský rozmer. Na turnaji sa zúčastnili aj nehrajúci rodinní príslušníci a viacerí kolegovia prišli povzbudiť súťažiacich, hoci sa sami nemohli zapojiť z časových alebo zdravotných dôvodov. Po vyhodnotení výsledkov pokračovalo stretnutie v príjemnej a priateľskej atmosfére pri občerstvení, dobrom víne a spoločných rozhovoroch. Účastníci ocenili najmä spojenie športového zážitku, neformálnych stretnutí a možnosti prežiť spoločný čas s najbližšími.

Mimoriadne úspešný štart platformy Ženy v SAK

Na úvodnom podujatí platformy Ženy v SAK – hybridnom seminári na tému **Podpora matiek pri výkone advokátskeho povolania** sa 3. júna 2026 zúčastnilo 20 účastníkov prezenčne a 48 online. Tešili sme sa aj z účasti niekoľkých kolegov – mužov, ktorí prispeli k otvorenej a obohacujúcej diskusii.

Na stretnutí štyri skúsené advokátky zdieľali svoje konkrétne praktické skúsenosti – od flexibilného rozvrhu práce, zmeny špecializácie, delegovania až po budovanie kancelárie počas materstva. Srdečne ďakujeme Andree Čupelovej, Eve Schin, Petre Štrbovej a Zuzane Vlkovej. Hovorili sme o rovnováhe medzi kariérou a rodinným životom, podpore zo strany okolia, ale aj o tom, ako zostať odborne aktívna a udržiavať si sieť kontaktov a lojálnych klientov. Diskusia zahŕnula aj otázky flexibilného nastavenia pracovného času, ekonomickej podpory rodičov (nielen matiek) v advokátskych kanceláriách a dlhodobej kariérnej udržateľnosti.

Ďakujeme všetkým účastníkom za aktívnu účasť a skvelú atmosféru. Tento seminár je len začiatkom – tešíme sa na ďalšie podujatia, ktoré budú podporovať kariérny rozvoj a rodinný život advokátok a advokátov a zároveň posilnia komunitu v profesii (fotografia dole).

Webinár si môžete bezplatne pozrieť vo videoarchíve online platformy SAK.

Foto archív SAK

Séria praktických prednášok o umelej inteligencii v advokátskej praxi

Slovenská advokátska komora usporiadala sériu prednášok o využití umelej inteligencie v praxi. Počas jarných mesiacov a v júni sa uskutočnili prednášky a diskusie v Prešove, Lučenci, Trnave, Bratislave, Žiline, Banskej Bystrici, Nitre, Trenčíne a v Košiciach pod organizačnou taktovkou regionálnych zástupcov. Lektormi boli členovia pracovnej skupiny SAK pre elektronizáciu advokácie **Igor Ribár, Martin Friedrich, Marián Čuprík a Ján Kutan**. Podujatia sa tešili vysokej účasti a záujmu zo strany členov.

Prehliadky zrenovovaného sídla SAK

Predsedsníctvo SAK pozýva advokátov na prehliadky priestorov Slovenskej advokátskej komory po ukončení ich renovácie. Dlhodobým cieľom je, aby každá advokátka a advokát vnímali komoru ako spoločný profesijný domov, kde má dvere otvorené každý z členov. Okrem štandardných úradných hodín je preto každý štvrtok o 14.00 možnosť sprevádzanej prehliadky priestorov komory. Je to ďalšia z príležitostí vidieť zblízka činnosť komory a zapojiť sa viac do jej života. S prehliadkami sa začalo 11. júna 2026. Na každý termín je možné prihlásenie pre 15 hostí, aby boli prehliadky komfortné a aby sa zároveň vytvoril primeraný priestor na neformálne diskusie vo veľkej zasadačke s členmi P SAK a zamestnancami kancelárie komory.

Medzinárodné vzťahy

Výročná medzinárodná konferencia pre vedúcich predstaviteľov advokátskych komôr

Členka predsedníctva SAK **Katarína Čechová** reprezentovala v dňoch 20. a 21. mája 2026 Slovenskú advokátsku komoru na podujatí **Annual Bar Leaders Conference** organizovanom Medzinárodnou advokátskou komorou (IBA) v spolupráci s Českou advokátskou komorou v Prahe.

Diskusie medzi zástupcami advokátskych komôr z celého sveta ukázali, že advokátska profesia dnes čelí zásadným výzvam – od ochrany právneho štátu, cez rodovú rovnosť až po boj proti korupcii a posilňovanie dôvery verejnosti v advokáciu.

Jednou z najsilnejších tém bola otázka ochrany právneho štátu a nezávislosti justície. Advokátske komory nesmú zostať ticho, keď dochádza k oslabovaniu demokratických inštitúcií, zásahom do nezávislosti súdov či ohrozovaniu ľudských práv. Rovnako dôležité je hovoriť o právnom štáte zrozumiteľne – cez jeho konkrétne dopady na život ľudí.

Veľký priestor dostala aj téma postavenia žien v advokácii. Diskutovalo sa o potrebe programov pre ženy, podpore ich kariérneho rastu, férovom zastúpení vo vedení advokátskych kancelárií, ale aj o nulovej tolerancii sexuálneho obťažovania a nevhodného správania v profesii. Silno rezonovala aj otázka integrity profesie, AML a boja proti korupcii.

Výmena poznatkov o aktivitách ČAK a SAK v regiónoch

V dňoch 5. a 6. júna 2026 sa zástupcovia Slovenskej advokátskej komory **Stanislav Ďurica**, **Tomáš Illeš** a **Alica Turanová** zúčastnili na výjazdovom zasadnutí regionálnych predstaviteľov Českej advokátskej komory v Mělníku.

Prvý deň podujatia bol venovaný spoločenskému večeru, ktorý poskytol priestor na výmenu skúseností a nadväzovanie kontaktov medzi zástupcami oboch komôr.

Na druhý deň prebiehalo pracovné rokovanie, počas ktorého odzneli informácie o aktuálnych aktivitách a prioritách ČAK aj SAK. Zástupcovia SAK informovali o otvorení zrekonštruovaného sídla komory, o rozvoji regionálnych štruktúr, o projekte bezplatného právneho poradenstva pri príležitosti Dňa advokácie, ako aj o úspešnom rokovaní o výhodnejších podmienkach poistenia profesijnej zodpovednosti advokátov. Diskusia sa venovala aj organizácii vzdelávacích a spoločenských podujatí v regiónoch, možnostiam spolupráce medzi regionálnymi zástupcami ČAK a SAK, využívaniu moderných technológií pri vzdelávaní advokátov a ďalším otázkam týkajúcim sa fungovania advokátskych komôr.

Stretnutie potvrdilo význam pravidelnej spolupráce medzi Českou advokátskou komorou a Slovenskou advokátskou komorou a vytvorilo priestor na výmenu skúseností v oblasti samosprávy advokácie, vzdelávania a podpory výkonu advokátskeho povolania.

Zľava: Katarína Čechová, vedúca delegácie SAK v CCBE, Nataša Pirc Musar, prezidentka Slovenskej republiky, Roman Završek, predseda CCBE, Ondrej Laciak, člen delegácie SAK v CCBE.
Foto Michaela Chládekovej

Plenárne zasadnutie CCBE v Ľubľane

Delegácia Slovenskej advokátskej komory sa zúčastnila na plenárnom zasadnutí Rady advokátskych komôr Európy (CCBE), ktoré sa uskutočnilo 29. mája 2026 v Ľubľane. Vedúcou delegácie sa stala členka P SAK **Katarína Čechová**, ktorej túto funkciu odovzdal dlhoročný člen delegácie SAK Ondrej Laciak (fotografia hore).

S príhovorom vystúpila aj prezidentka Slovenskej republiky **Nataša Pirc Musar**. Vo svojom vystúpení pripomenula, že Európska únia patrí medzi tú menšiu skupinu obyvateľstva sveta, ktorá dnes žije v liberálnych demokraciách. O to väčšiu hodnotu má právny štát a jeho ochrana. Vyslovila sa za upevnenie spolupráce členských krajín za účelom zvýšenia akcieschopnosti EÚ a rýchlejšie rozširovanie EÚ. Zdôraznila nezastupiteľnú úlohu advokácie pri ochrane demokracie a základných ľudských práv.

Diskusie sa týkali širokej škály tém ochrany ľudských práv, Úradu pre boj proti praniu špinavých peňazí (AMLA), stanoviska CCBE k 28. režimu „EU Inc.“, ako schváleniu Sprievodcu CCBE pre advokátske komory a advokátskej kancelárie o emisiách skleníkových plynov a problematike ochrany životného prostredia. Delegácie naďalej sledujú vývoj ratifikácie Dohovoru o ochrane povolania advokáta, ktorý Slovensko podpísalo v máji.

–mch–

ČASOVÁ OS SÚDNEHO SPORU

[Text](#)[Súvisiace rozhodnutia súdov](#)[Súvisiace predpisy](#)[Časová os sporu](#)Identifikačné číslo spisu: **4223200795**[+ Otvoriť všetky](#)

2026

25. 2. NS SR Uznesenie

[3Cdo/11/2025](#)[3Cdo/11/2025 \(Zmluvy\)](#)

Z odôvodnenia: 1. Okresný súd Komárno (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) rozsudkom z 28. augusta 2023, č. k. 10C/12/2023-91 uložil žalovanej povinnosť vypratať nehnuteľnosť vedenú na LV č. XXXX pre katastrálne územie O., obec O., okres O., a to pozemok parcely registra „C“ evidovaný pod pa...

Vydal sudca: Mgr. Renáta Gavalcová**ECLI:** ECLI:SK:NSSR:2026:4223200795.2

2025

24. 9. NS SR Uznesenie

[3Cdo/11/2025](#)[3Cdo/11/2025 \(Iné\)](#)

Z odôvodnenia: 1. Okresný súd Komárno (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 28. augusta 2023 č. k. 10C/12/2023-91 uložil žalovanej povinnosť vypratať nehnuteľnosť vedenú na LV č. XXXX pre kat. úz. O., obec O., okres O., a to pozemok parcely registra „C“ evidovaný pod parcelným číslom 3228/6, zastavaná plo...

Vydal sudca: Mgr. Renáta Gavalcová**ECLI:** ECLI:SK:NSSR:2025:4223200795.1

2024

22. 8. KS NR Rozsudok

[11Co/9/2024](#)

Prepojenie všetkých rozhodnutí s rovnakým identifikačným číslom spisu (IČS).

Rýchle zobrazenie nadväzujúcich rozhodnutí bez zdĺhavého hľadania.

Prehľadne. Chronologicky. Po procesných krokoch.

NOVINKA, ktorá uľahčí prácu s judikatúrou.

Objavte novú funkciu v EPI.
www.epi.sk

Z júnových zasadnutí Predsedníctva SAK

Predsedníctvo Slovenskej advokátskej komory sa stretlo na **riadnom zasadnutí 2. júna 2026** v Bratislave, na **mimo-riadnom online zasadnutí 19. júna 2026** a na poslednom **riadnom zasadnutí** pred letom **25. júna 2026** v Bratislave.

Riadne zasadnutie P SAK 2. júna 2026

Predsedníctvo SAK vzalo na vedomie informácie ■ o **otvorení listu prvému námestníkovi generálneho prokurátora JUDr. Kanderovi** v súvislosti s výkonom obhajoby, ■ o **otvorení listu predsedovi Najvyššieho kontrolného úradu PhDr. Ing. Andrassymu, MBA** v súvislosti s rešpektovaním poskytovania právnych služieb a vnímania advokácie vo verejnom priestore, ■ o **odsúdení útokov na verejného ochrancu práv**, ■ o **stretnutí donorov na rekonštrukciu budovy SAK** a ■ o **komunikácii so Združením miest a obcí Slovenska** ohľadom iniciovania spolupráce v oblasti poskytovania bezplatného právneho poradenstva. Vybrané témy sú podrobnejšie spracované na webovej stránke komory v časti *Aktuality*, v *Bulletine slovenskej advokácie* aj v distribuovaných elektronických newsletteroch.

V rámci kontroly plnenia uznesení členovia P SAK vzali na vedomie **rekapituláciu rozhodnutí P SAK o finančných nákladoch nad rámec schváleného rozpočtu**. Nové predsedníctvo po Konferencii advokátov v roku 2025 aktívne pristúpilo k výkonu svojho mandátu, čo má dosah na rozpočet komory, a to aj vo svetle dvoch veľkých projektov – dokončenej rekonštrukcie budovy SAK a pripravovaného nového IT systému komory; Predsedníctvo SAK používa finančné prostriedky čo najefektívnejším spôsobom, ale celkové finančné prostriedky komory sú z hľadiska príjmov limitované. Je preto potrebné efektívnejšie sa rozhodovať o vynakladaní prostriedkov v časovom horizonte s cieľom zachovať finančnú stabilitu komory. Rozpočet je nastavený a odsúhlasený a ku každej položke, ktorú P SAK schváli nad jeho rámec, disponuje ekonomickou doložkou. Projekty je dobré pripravovať priebežne, ale situovať z pohľadu finančných plnení do ďalších rokov, aby sa komora nevyčerpala z hľadiska *cash flow*.

V rámci **legislatívnych aktivít** P SAK vzalo na vedomie informácie o pripomienkach k návrhu zákona o **nových psychoaktívnych látkach**, k návrhu ústavného zákona, ktorým sa mení a dopĺňa **Ústava Slovenskej republiky**, a k návrhu zákona o **obecnom zriadení**. Predsedníctvo SAK zároveň nastavilo proces tak, že **členovia legislatívnych pracovných skupín budú pripomienkovať legislatívne návrhy iba na**

pokyn predsedu alebo predsedníčky príslušnej legislatívnej pracovnej skupiny s cieľom, aby sa komora venovala iba tým aktivitám, na ktorých má záujem.

Členovia P SAK vzali na vedomie informácie o rozvoji **ekosystému SAK**. Obe aplikácie – **Moja komora** aj **centrálny register autorizácií**, ktorého funkčnosť musí byť zabezpečená do 17. augusta 2026 – sú vo vývoji. Kancelária SAK vo viacerých newsletteroch informovala advokátov o postupnom dokončovaní nového IT systému komory s plánovaným nasadením do prevádzky v júli 2026 a následným spustením modulu centrálneho registra autorizácií v auguste 2026. Advokáti boli vyzvaní, aby si overili funkčnosť svojich prístupov k unikátnym advokátskym kontám, ktoré majú zriadené v prostredí MS Office v podobe *meno.priezvisko@sak.cloud*. Sú to tie isté účty, pomocou ktorých sa zúčastnili na hlasovaní a voľbách na Konferencii advokátov 2025. Ide teda o overený a bezpečný spôsob prihlasovania, s ktorým má skúsenosti podstatná časť advokátskeho stavu. **Od momentu nasadenia nového IT systému budú tieto kontá slúžiť ako výlučný spôsob prihlasovania do privátnej zóny webovej stránky komory, v ktorej budú sústredené služby pre členov SAK. Rovnaký spôsob prihlasovania cez osobitné účty na @sak.cloud pripravuje komora aj pre advokátskych koncipientov.** Kancelária komory školiteľov požiadala, aby vyzvali svojich koncipientov na kontrolu aktuálnosti ich osobných e-mailových adries.

Členovia P SAK vzali na vedomie informáciu, že **čipovým kartám Starcos 3.7 končí certifikácia čipu k 31. decembru 2027**. Keďže je platnosť certifikátov nastavená na jeden rok, SAK ich bude vymieňať priebežne tak, aby sa nikoho táto výmena nedotkla mimo platnosti certifikátu. Advokáti budú postupne informovaní o konci platnosti certifikácie s možnosťou objednania nového preukazu, na ktorý advokát môže pred koncom platnosti certifikátu na aktuálnom preukaze typu Starcos 3.7. podať žiadosť o vydanie následného certifikátu už na nový preukaz. Takýto prechod sa týka najmä advokátov, ktorým končí platnosť certifikátu od januára 2027. Certifikát aj plastový preukaz s čipom je nákladom advokáta.

Predsedníctvo SAK 2. júna 2026 schválilo normatívne uznesenie č. 20/6/2026, ktorým sa stanovujú **podrobnosti o povinnostiach advokáta pri autorizácii zmlúv a dokumentov a o vedení centrálneho registra autorizácií** (pozri Vestník 91/2026); uznesenie prešlo posúdením rozsahu a obsahu vykonávacieho stavovského predpisu s Ministerstvom spravodlivosti SR podľa osobitného predpisu.

Členovia P SAK vzali na vedomie informácie o **činnostiach kancelárie komory po presťahovaní do rekonštruovanej budovy SAK** a na základe predložených cenových ponúk schválili **montáž tieniacich roliet na okná** na 1., 2. a 3. poschodí budovy smerujúce do ulice Kolárska.

Členovia P SAK schválili **stanoviská** s úpravami na základe diskusie vo veci žiadostí súvisiacich s výkonom advokácie a koncipientskej praxe, ktoré spadajú do pôsobnosti **pracovnej komisie pre zlučiteľnosť výkonu advokácie, resp. koncipientskej praxe s inými povolaniami**.

Predsedníctvo SAK sa priebežne venuje **príprave novej koncepcie vzdelávania advokátskych koncipientov**. Dňa 2. júna 2026 vzalo na vedomie **súhrnný materiál k rozpočtu a nákladom spojeným s prípravou reformy vzdelávania a závery z rokovania vzdelávacieho kolégia** (informácie o vykonaných činnostiach v zmysle harmonogramu činností súvisiacich s reformou vzdelávania, o stretnutiach a komunikácii s predsedami relevantných pracovných skupín, o stretnutí s členmi skúšobnej komisie a o analýze možností alternatívnych zariadení na konanie hlavných seminárov koncipientov). Vzhľadom na komplexnosť témy P SAK rozhodlo, že sa jej bude venovať na mimoriadnom zasadnutí 19. júna 2026. Predsedníctvo SAK na odporúčenie vzdelávacieho kolégia schválilo **syllaby k témam úvodného seminára cyklického vzdelávania koncipientov**, podľa ktorých sa bude postupovať od septembra 2026 po komunikácii s lektormi. Vzdelávacie kolégium sa zaoberalo požiadavkou zaradiť do programu vzdelávacích stried tému novely zákona o obchodnom registri (čo bude možné v II. polroku 2026), zámerom pripraviť návrh vzdelávacieho cyklu k rekodifikácii Občianskeho zákonníka a prípravou programu zimného seminára advokátov v decembri 2026.

Členovia P SAK schválili zriadenie **zdieľaného advokátskeho priestoru pre advokátov v meste Prešov** na adrese Hlavná 29 na účel vytvorenia zázemia najmä pre advokátov pôsobiacich mimo mesta Prešov, ktorí sa zúčastňujú na súdnych pojednávaníach a na pracovných stretnutiach v Prešove, s tým, že po uplynutí 6 mesiacov od spustenia pilotného projektu bude predsedníctvu komory predložená hodnotia-

ca správa o využívaní priestoru a o skúsenostiach členskej základne. Vzali na vedomie **informáciu zo stretnutí s advokátmi Trenčianskeho kraja**, zo stretnutí s **vedeniami Krajského súdu v Trenčíne** a **Krajskej prokuratúry v Trenčíne** a o **podujatí na úrovni košického regiónu** – bowlingovom turnaji *Advokátske kuželky* v spojení s prednáškou o AI.

Pokiaľ ide o **nastavenie cieľov činnosti SAK a posudzovanie činnosti komory z hľadiska potreby a efektivity pri napĺňaní cieľov (OKR)**, Predsedníctvo SAK konštatovalo, že viacero vecí je potrebné koordinovať aj vzhľadom na to, že komora sa paralelne venuje niekoľkým projektom, preto je potrebné mať koncentrovaný prehľad, kde sa SAK v rámci jednotlivých projektov nachádza, aby bolo možné nastaviť časovú líniu z hľadiska predikcie ekonomickej, personálnej, organizačnej a štrukturálnej a aby procesy do seba zapadali. Definovaním kritérií a nastavovaním očakávaní, ktoré sa týkajú hodnotového nastavenia vyjadreného v pozičnom dokumente, sú poverení podpredsedníčka SAK Mgr. Čižmáriková a podpredseda SAK JUDr. Ďurica. Ambíciou je mať vo vzťahu k dlhodobu bežiacim projektom projektové plánovanie a sledovať, v akom časovom bode sa SAK nachádza pri súčasnom sledovaní KPI.

V rámci rokovania o **ekonomických otázkach** P SAK rozhodlo o **doručených žiadostiach**. Už v letných mesiacoch začnú **práce na príprave rozpočtu komory na rok 2027**. Budú určené zodpovední gestori jednotlivých kapitol, ktorí zdefinujú potreby a pripraví čo najviac presných čiastkových rozpočtov nie iba odhadom, ale z pohľadu plánovania príjmov a výdavkov. Procesy bude koordinovať manažment,

Publikačná súťaž Bulletinu slovenskej advokácie pre mladých autorov do 35 rokov

Redakčná rada *Bulletinu slovenskej advokácie*
v spolupráci s Predsedníctvom Slovenskej advokátskej komory

**vyhlásila XXV. ročník
publikačnej súťaže Bulletinu slovenskej advokácie**

pre študentov právnických fakúlt, advokátskych koncipientov a mladých advokátov **do 35 rokov**.

Konkrétnu **tému si účastníci súťaže zvolia** sami. Podmienkou je aktuálnosť témy z teórie alebo praxe slovenského, európskeho alebo medzinárodného práva. Súťažný príspevok nesmie mať popisný charakter.

Príspevky v rozsahu maximálne 34 000 znakov (vrátane medzier, literatúry, CV aj textu pod čiarou) treba poslať e-mailom na adresu **ondrisova@sak.sk** alebo **darina.stracinova@sak.sk**.

Článok bude zaradený do súťaže v tom roku, v ktorom bude publikovaný. **Ak bude odsúhlasený na prelome rokov, bude automaticky zaradený do súťaže v roku 2027.**

Porota zložená z členov redakčnej rady *Bulletinu slovenskej advokácie* publikované príspevky vyhodnotí do konca decembra 2026. Pre autorov sú pripravené finančné ceny, porota má právo cenu neudelieť, resp. zvýšiť odmenu. Ceny prvým trom autorom budú odovzdané na tradičnom Novoročnom stretnutí právnikov v januári 2027.

ktorý návrhy spripomienkuje a stanoví rozpočtové limity. Návrh rozpočtu bude vychádzať z priorit, ktoré P SAK určilo na začiatku roka. Do prípravy rozpočtu budú zapojení všetci, ktorých sa činnosti týkajú (P SAK, orgány komory, kancelária SAK) tak, aby boli rozdelené úlohy a časové nastavenia.

Členovia P SAK schválili **postup** vo vzťahu k **žiadatelom o odpustenie, resp. zníženie príspevku na činnosť komory podľa § 4 ods. 2 písm. d) Uznesenia konferencie advokátov o príspevku na činnosť SAK** v nasledovnom smere:

- ak je prvá žiadosť doručená v lehote a advokát/advokátka následne doručí druhú žiadosť odvolávajúcu sa na dôvody hodné osobitného zreteľa (zdravotný stav a sociálne pomery), o žiadosti môže rozhodnúť poverená členka P SAK sama,
- ak nie je prvá žiadosť doručená v lehote, ale advokát sa v druhej žiadosti odvoláva na dôvody hodné osobitného zreteľa, P SAK bude o nej rozhodovať individuálne,
- ak seniorní advokáti podajú prvú žiadosť o odpustenie príspevku na činnosť SAK po uplynutí lehoty, P SAK príspevok neodpustí.

Členovia P SAK rozhodli, že komora **nebude** s účinnosťou od 2. júna 2026 **poskytovať vreckové členom orgánov komory na pracovné cesty v zahraničí** podľa § 14 zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách.

Predsedníctvo SAK vzalo na vedomie závery zo **stretnutia s poverenými členmi redakčnej rady Bulletinu slovenskej advokácie pre online fórum**. V diskusii sa potvrdili dohodnuté základné nastavenia rozvoja online fóra. Osobitne sa zdôraznila podpora koordinácie a spolupráce redakčnej rady s predsedami/predsedníčkami jednotlivých poradných orgánov pri publikačnej činnosti, ktorá môže mať niekoľko podob: i) konzultácia editovaných článkov s členmi pracovných skupín podľa danej právnej oblasti, ii) oslovanie členov pracovných skupín ako autorov príspevkov a iii) zámer,

aby sa pri tvorbe vybraných odborných výstupov poradných orgánov zohľadňovali aj možnosti ich publikovania v rámci online fóra. Poverení členovia redakčnej rady postupne začali pracovať na koordinácii prvých príspevkov.

Členovia P SAK vzali na vedomie **návrh postupu SAK vo vzťahu k zmenám CMP týkajúcim sa ustanovovania advokátov za opatrovníkov maloletých** a poverilo predsedu komory iniciovať rokovanie s Ministerstvom spravodlivosti SR na účel **zabezpečenia navrhovaného odmeňovania advokátov ustanovovaných za procesných opatrovníkov maloletých**. Schválili **koncept uznesenia o podrobnostiach posúdenia záväzkov spoločnosti voči tretím osobám podľa § 14 ods. 6 a § 15 ods. 4 zákona o advokácii** s poverením vykonať príslušné legislatívno-technické úpravy a test proporcionality podľa osobitného predpisu. Schválili návrh JUDr. Ing. Miroslava Gavalca, PhD. na **kandidáta na sudcu Súdneho dvora Európskej únie**.

Predsedníctvo SAK ďalej schválilo **konceptiu dlhodobého programu SAK Právo blízko teba – advokáti pre školy** ako systémovú úlohu komory a regionálnych zástupcov v zmysle koncepcie *Aktívne regióny*, najmä v časti spolupráce so školami, vzdelávacích a pro bono aktivít a zvyšovania právneho povedomia. Ustanovilo trojstupňový model zapojenia advokátov do tohto programu. Koordináciou programu, vedením centrálneho zoznamu zapojených advokátov a škôl, správou webovej podstránky programu a metodickou podporou v nadväznosti na už pripravované aktivity je poverená kancelária komory. Kontakty so základnými a strednými školami a podporu advokátov pri budovaní dlhodobějších partnerstiev budú mať na starosti regionálni zástupcovia.

Členovia P SAK vzali na vedomie správu zo **zasadnutia Odvolacej disciplinárnej komisie SAK** za účasti predsedníčky RK SAK a predsedu DK SAK, správu zo **zasadnutia**

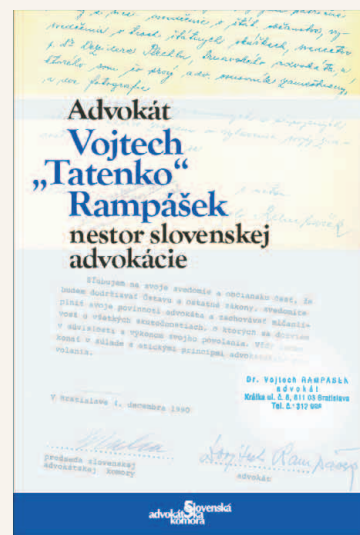
Advokát Vojtech „Tatenko“ Rampášek nestor slovenskej advokácie

Slovenská advokátska komora vydala sériu publikácií venovaných osobnostiam slovenského kultúrneho života z radov advokátov. Jednou z nich je aj kniha o bratislavskom advokátovi JUDr. Vojtechovi Rampášekovi, ktorú napísal jeho vnuk – advokát JUDr. Michal Rampášek.

Publikácia podrobne mapuje život JUDr. Vojtecha Rampášeka v tesnej väzbe na vývoj v spoločnosti a právnu úpravu výkonu advokácie. Práve zasadenie profesionálnej dráhy JUDr. Rampášeka v tomto kontexte je osobitne dôležité, pretože je zachytený pomerne dlhý a rôznorodý časový úsek 57 rokov histórie advokácie – od obdobia československej advokácie z konca 30. rokov až po znovuzrodenie slobodnej advokácie po roku 1990.

Publikácia je k dispozícii za 5 eur

Objednávky: podatelna@sak.sk

8. odborná online konferencia k pracovnému právu

22. 10. 2026

Viac informácií na:

<https://bit.ly/8okpp>

Pracovnoprávne plnenia nad rámec Zákonníka práce

Náhrady, príspevky a vplyv rekodifikácie Občianskeho zákonníka

Vypočujte si špičkových odborníkov zo Slovenskej republiky aj Českej republiky, ktorí sa s vami podelia o svoje bohaté skúsenosti z aplikačnej praxe.

Konferencia ponúkne odborný a praktický pohľad na cestovné náhrady, stravovanie, sociálny fond, sociálnu politiku zamestnávateľa, ako aj na daňové a odvodové súvislosti vysielania zamestnancov do zahraničia. Osobitná pozornosť bude venovaná aj dopadom pripravovanej rekodifikácie Občianskeho zákonníka na pracovnoprávne vzťahy a očakávaným zmenám v Zákonníku práce.

Lektori: prof. JUDr. Mgr. Andrea Olšovská, PhD., JUDr. et Mgr. Jozef Toman, PhD., prof. JUDr. Marek Švec, PhD., LL.M., doc. JUDr. Peter Mészáros, PhD., JUDr. Pavol Rak, PhD., Mgr. Ida Budayová Kuklišová, JUDr. Radoslava Lichnovská, PhD., JUDr. Jan Horecký, PhD., JUDr. Ing. Miriam Galandová, LL.M.

Nezmeškajte dôležité informácie a prihláste sa ešte dnes: <https://bit.ly/8okpp>

Wolters Kluwer

Wolters Kluwer SR s. r. o.,
Mlynské nivy 48, 821 09 Bratislava

www.odborneknihy.sk
www.wolterskluwer.sk

pracovnej komisie pre veci koncipientske a informáciu o výsledkoch **šachových podujatí na pôde SAK**, ktoré sa každý rok konajú ako sprievodné aktivity **Dňa advokácie**.

V rámci agendy medzinárodných vzťahov P SAK vzalo na vedomie informáciu o **dianí na pôde CCBE, o podpísaní Dohovoru Rady Európy o ochrane povolania advokáta zo strany Slovenskej republiky** a správy z **podujatí so zahraničným prvkom**, na ktorých sa zúčastnili zástupcovia SAK. Schválilo **kandidatúru JUDr. Čechovej na funkciu členky komisie IBA pre advokátske záležitosti** vo funkčnom období od januára 2027 do decembra 2029.

Členovia P SAK rozhodli o žiadostiach týkajúcich sa **matrých zoznamov** vedených komorou. Osobitne rozhodli o **návhu predsedníčky RK SAK na pozastavenie výkonu advokácie**. Vzali na vedomie informáciu o **stave konaní v statusových veciach**, v ktorých je komora účastníkom.

Mimoriadne zasadnutie P SAK 19. júna 2026

Program mimoriadneho zasadnutia Predsedníctva SAK bol venovaný prioritne **príprave reformy vzdelávania advokátskych koncipientov**. Boli vykonané **obhliadky siedmich alternatívnych zariadení na konanie hlavných seminárov pre oblasti západného Slovenska, stredného Slovenska a východného Slovenska** s menším počtom koncipientov v snahe usporiadať semináre interaktívnejšie a pútavejšie pre koncipientov a efektívnejšie pre ich vzdelávanie.

Členom P SAK boli predložené **porovnania a kalkulácie**, ktoré sa týkajú nákladov školiteľov aj nákladov komory v prípade realizácie reformy. Kancelária SAK vypracovala **návrh rozpočtu vzdelávania na rok 2027**, do ktorého zapracovala zmeny v organizovaní vzdelávania v súlade s dohodnutými nastaveniami.

Predsedníctvo SAK konštatovalo, že má v ekonomických detailoch a v dostatočnej miere porovnania k dispozícii podklady potrebné na **rozhodnutie o pilotnom projekte**. Momentálne je v 1. ročníku evidovaných 115 koncipientov (uvedený počet zahŕňa všetky osoby aktuálne zapísané do zoznamu advokátskych koncipientov v 1. ročníku, ktoré budú mať povinnosť absolvovať jesenné semináre) plus sú ďalšie osoby, ktorým bola uznaná iná právna prax a koncipientske semináre si musia dorobiť. Po skončení akademického roka pribudnú do zoznamu ďalšie zapísané osoby. Je potrebné prihladiť aj na geografickú skladbu, podľa predložených štatistík najviac koncipientov pôsobí v Bratislavskom kraji a v Trnavskom kraji (60 %), v Prešovskom kraji a v Košickom kraji je to momentálne 16 osôb.

Členovia P SAK po diskusii schválili **pilotné konanie hlavných seminárov koncipientov 1. ročníka v jesennom termíne v roku 2026** (v počte cca 70 koncipientov na jeden seminár) v **alternatívnych zariadeniach**. Poverili vzdelávacie kolégium v súčinnosti s kanceláriou SAK rozhodnúť o konkrétnych miestach a termínoch hlavných seminárov advo-

kátskych koncipientov 1. ročníka a pripraviť a predložiť Predsedníctvu SAK na schválenie rámcové zmluvy o spolupráci so zariadeniami so záväznými cenami minimálne na obdobie do 31. decembra 2027. **Pilotný projekt P SAK následne vyhodnotí**, a to aj na základe dotazníkov pre koncipientov a pre lektorov s cieľom zabezpečiť spätnú väzbu; spätnou väzbou bude aj skúsenosť prítomného člena P SAK. V súčasnosti prebiehajú stretnutia s lektormi.

Riadne zasadnutie P SAK 25. júna 2026

Predsedníctvo SAK na úvod zasadnutia vzalo na vedomie informáciu z **rokovania škodovej komisie** v tom smere, že Wüstenrot poisťovňa, a. s. ako hromadný poisťovateľ zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone advokácie prijala stanovisko, že pri veciach, kde je otázka sporná, t. j. čaká sa na rozhodnutie súdu vo veci samej a doteraz bola prax, že bude uhradená aspoň náhrada trov právneho zastúpenia, nebude uhrádzať ani tieto trovy. Predsedníctvo SAK preto dalo **poverenie rokovať s Wüstenrot poisťovňou, a. s. o sporných otázkach hromadnej poisťovnej zmluvy**.

V rámci **legislatívnych aktivít** Predsedníctvo SAK vzalo na vedomie informácie ■ z kolokvia **k rekodifikácii Občianskeho zákonníka**, ■ o novele **zákona o registri partnerov verejného sektora**, ■ o rozporovom konaní k pripomienkam k **návhu novely zákona o súdoch**, ■ o rozporovom konaní k pripomienkam k **návhu zákona o obecnom zriadení**, ■ o pripomienkach k **zákonu o oficiálnej štatistike** a ■ **predbežnú informáciu k návrhu vyhlášky MS SR, ktorou sa ustanovujú podrobnosti o používaní strojových prekladov na účely medzinárodnej justičnej spolupráce**.

V kontexte **vývoja v oblasti elektronizácie** P SAK vzalo na vedomie stav **prípravy Aplikácie SAK na účely UAT testovania**, stav **prípravy centrálneho registra autorizácií** a informáciu o sprístupnení **poslednej fázy migrácie dát** do nasadenia s tým že migrované dáta budú na strane SAK vyžadovať kontrolu. Predsedníctvo SAK schválilo **nákup 2 000 čipových kariet Starcos 3.7 DI** (jeden dizajn) a poverilo predsedu komory v súčinnosti s členmi P SAK poverenými dohľadom nad ekonomickými vecami schváliť **cenu pre advokátov s ohľadom na kalkuláciu presných nákladov na výrobu a distribúciu nových čipových kariet/preukazov advokátov**.

Členovia P SAK vzali na vedomie informáciu o **oznámení spoločnosti LOTOS Building s. r. o. o ukončení stavebných prác na rekonštrukcii budovy SAK**. Zhotoviteľ požiadal o prevzatie a odsúhlasenie súpisu skutočne vykonaných prác. Poverení zástupcovia SAK budú so zhotoviteľom a stavebným dozorom rokovať o rozsahu fakturovaných prác.

Predsedníctvo SAK po posúdení štyroch ponúk schválilo ponuku **Galérie mesta Bratislava na zapožičanie a umiestňovanie umeleckých diel v priestoroch budovy SAK**, na základe ktorého bude zabezpečovaná pravidelná obmena

díel, podpora moderného umenia a ich využívanie na prezentáciu komory a advokácie v spojení s umením. Vzalo na vedomie informáciu o **možnosti organizovaných sprevádzaných prehliadok v budove SAK**. S výnimkou niektorých týždňov počas letných prázdnin budú prehliadky pokračovať podľa záujmu aj v ďalších mesiacoch. Na každý termín je ponúknutá prehliadka pre 15 hostí. Informácie boli advokátom komunikované prostredníctvom webovej stránky SAK aj prostredníctvom newslettera.

Členovia P SAK schválili **stanoviská** s úpravami na základe diskusie vo veci žiadostí súvisiacich s výkonom advokácie a koncipientskej praxe, ktoré spadajú do pôsobnosti **pracovnej skupiny pre veci advokátske a pracovnej komisie pre zlučiteľnosť výkonu advokácie, resp. koncipientskej praxe s inými povolaniami**. Predsedníctvo SAK poverilo pracovnú skupinu pre veci advokátske predložiť na septembrové zasadnutie P SAK **návrh uznesenia, ktorým sa schvália pravidlá vystupovania a komunikácie advokátov vo verejnom priestore**.

Predsedníctvo SAK vzalo na vedomie informácie o **podujatiach na úrovni regiónov** (športové podujatia v rámci letného seminára advokátov, 39. tenisový turnaj *Advokáti v sieti* v Piešťanoch, stretnutie so zaslúžilými advokátmi v Košickom kraji a 1. ročník *Footgolf SAK* v Trnave).

Nastavenie cieľov činnosti komory a posudzovanie činnosti komory z hľadiska potreby a efektivity pri naplňaní cieľov (OKR) smerovalo k časovej osi činnosti externého dodávateľa s náhľadom aktuálne realizovaných fáz *Aplikácie SAK* a budúceho registra autorizácií.

V rámci rokovania o **ekonomických otázkach** P SAK rozhodlo o **doručených žiadostiach** a vzalo na vedomie zoznam advokátov, ktorí k 31. máju 2026 **nezaplatili príspevok na činnosť SAK a príspevok do sociálneho fondu**.

V rámci mediálneho reportu Predsedníctvo SAK vzalo na vedomie informáciu o **postupnom rozbiehaní činnosti členov redakčnej rady BSA poverených rozvojom online fóra** a o **prácach na webovej stránke SAK podľa nových vizuálov**. Projekt zatiaľ napreduje podľa harmonogramu

s predpokladom jeho dodržania. Nasadenie novej webovej stránky nebude brániť jej postupnému dolaďovaniu vrátane štruktúry a dizajnových prvkov.

Predsedníctvo SAK s účinnosťou od 1. júla 2026 zvolilo **Mgr. Vladimíra Kordoša, LL.M. za člena Predsedníctva Rozhodcovského súdu SAK** a zároveň **za jeho predsedu**. Dalo poverenie na pokračovanie v **rozvoji spolupráce na projekte zameranom na šírenie povedomia o Charte základných práv EÚ** prostredníctvom vzdelávacích a informačných nástrojov vypracovaných agentúrou FRA.

Členovia P SAK vzali na vedomie ■ informáciu o **úvodnom hybridnom seminári v rámci štruktúry Ženy v SAK**, ■ správu z **Košických dní trestného práva**, ■ správu o podujatí **Baničov patent – ocenenie pre najinovatívnejších učiteľov Trnavskej župy** a ■ správu o podujatí **Maticy slovenskej pri príležitosti 165. výročia Memoranda národa slovenského a 200. výročia narodenia Viliama Paulinyho-Tótha**.

V rámci referovania o **pôsobení komory na medzinárodných fórach** členovia P SAK vzali na vedomie informácie o **spoločnom stretnutí orgánov Slovenskej advokátskej komory a Českej advokátskej komory** a správy z **podujatí so zahraničným prvkom**, na ktorých sa zúčastnili zástupcovia SAK. Členovia P SAK súhlasili so **zámerom zapojiť sa do projektu o aplikácii Charty základných práv EÚ v spolupráci s Nadáciou európskych advokátov ako partner projektu** s počtom maximálne 8 účastníkov za SAK s minimalizáciou nákladov pre SAK bez usporiadania prezenčného podujatia. Venovali sa aj **schválenému zámeru organizácie regionálnej konferencie pre slovenských, českých a rakúskych advokátov** v Bratislave na jeseň 2026.

Predsedníctvo SAK rozhodlo o žiadostiach týkajúcich sa **matričných zoznamov** vedených komorou. Osobitne rozhodlo po **posúdení kritérií o nepozastavení výkonu advokácie podľa § 8 ods. 2 písm. b) zákona o advokácii** a o podanej námietke predsedníčky Odvolacej disciplinárnej komisie SAK. Vzalo na vedomie informáciu o **stave konaní v statúsových veciach**, v ktorých je komora účastníkom.

-km-

Publikačná súťaž Bulletinu slovenskej advokácie pre autorov nad 35 rokov

Redakčná rada Bulletinu slovenskej advokácie dáva do pozornosti **novú vekovú kategóriu v Publikačnej súťaži** od roku 2026 – **nad 35 rokov**. Víťazný príspevok bude ocenený plakétou na Novoročnom stretnutí právnikov v januári 2027.

Už teraz nám môžete zasielať Vaše články na adresu **ondrisova@sak.sk; darina.stracinova@sak.sk**. Pokyny pre autorov príspevkov sú v každom čísle Bulletinu slovenskej advokácie.

Tradičné rokovanie zástupcov ČAK a SAK

Česká advokátska komora a Slovenská advokátska komora majú za sebou ďalšie spoločné rokovanie, ktoré sa uskutočnilo v **Karlových Varoch** **15. júna 2026** a poskytlo príležitosť viesť odbornú debatu o aktuálnych témach.

Delegácie vedené **Monikou Novotnou**, predsedníčkou ČAK, a predsedom SAK **Tomášom Kamencom** mali možnosť vzájomne sa podrobne oboznámiť s najzásadnejšími otvorenými témami oboch komôr.

Rokovaniu dominovali téma ochrany dôvernosti komunikácie advokáta a klienta a ďalšie témy ohrozujúce nezávislosť advokácie. V prípade Českej republiky ide o navrhnutú novelu zákona o odčerpávaní majetku a najmä o navrhovanú legislatívu v oblasti AML (tzv. zákon o ekonomickej ochrane štátu). ČAK upozorňuje, že zákon otvára dvere k nebezpečnému prelamovaniu advokátskej mlčanlivosti a dokonca k možnosti priamych zásahov štátu voči advokátom cez pozastavovanie ich činnosti alebo ich vyčiarkovanie zo zoznamu advokátov. „Nezávislosť advokácie predstavuje základnú inštitucionálnu záruku ochrany práv občanů. Jakmile stát získá možnost rozhodovat o tom, kdo může, nebo nemůže vykonávat advokacii, dostává se do ohrožení samotná podstata

práva každého člověka na spravedlivý proces,“ upozorňuje Česká advokátska komora.

Slovenská advokátska komora rovnako upozorňovala na viaceré parciálne otázky naprieč jednotlivými oblasťami práva (v oblasti správneho i trestného práva), kde opakovane dochádza k porušovaniu práva na ochranu informácií, ktoré sa týkajú poskytovania právnych služieb klientom.

V závere rokovania prijali komory spoločné vyhlásenie k ochrane slobodnej a nezávislej advokácie v Českej republike i v Slovenskej republike a k dôležitosti ochrany dôvernosti komunikácie klienta s advokátom:

„Česká advokátska komora a Slovenská advokátska komora sa vzájomne podporujú vo všetkých aktivitách zameraných na ochranu slobodnej a nezávislej advokácie v oboch republikách. Len advokácia skutočne nezávislá od štátnej moci a vykonávaná v rámci slobodných samosprávnych organizácií, umožňuje účinnú ochranu základných práv a slobôd. Akékoľ-

Účastníci stretnutia ČAK a SAK v Karlových Varoch

*Predsedička ČAK Monika Novotná
a predseda SAK Tomáš Kamenec*

vek návrhy, aby o pozastavení výkonu advokácie, vyčiarknutí zo zoznamu advokátov či iných zásahoch do výkonu advokácie mohol rozhodovať štátny orgán, je preto potrebné odmietnuť ako absolútne neakceptovateľné.

Predstavitelia ČAK a SAK zdôrazňujú, že dôležitou podmienkou účinného poskytovania právnej pomoci je dôsledné rešpektovanie práva klienta na dôvernosť komunikácie s jeho advokátom vo všetkých oblastiach práva.

Predstavitelia ČAK a SAK opäťovne zdôrazňujú význam týchto tém pre ochranu práv, ktoré v rozličných kontextoch rezonujú v oboch krajinách. V tejto súvislosti obe komory pozitívne hodnotia, že tak Česká, ako aj Slovenská republika podpísali dôležitý Dohovor Rady Európy o povolani advokáta. Obe komory vyzývajú na pokračovanie procesu ratifikácie na domácej i európskej úrovni a rešpektovanie všetkých princípov zakotvených v dohovore."

–PK–

Foto Vladislav Zigo

Pýta(j)te sa predsedníctva

Za akých podmienok a či vôbec je advokát oprávnený vykonávať tzv. advokátsku úschovu peňažných prostriedkov, prípadne listín, alebo iného majetku klienta?

Aké minimálne procesné a dokumentačné štandardy SAK pri tejto činnosti odporúča?

Legálna definícia právnych služieb obsiahnutá v § 1 ods. 2 zákona o advokácii (napriek demonštratívne výpočtu vyjadrenému zákonodarcom slovom „najmä“) explicitne neradí medzi právne služby advokátsku úschovu. Medzi právne služby zákon radí správu majetku klienta.

Správa majetku klienta je právnu službou, ktorá je odplatná a vzťahujú sa na ňu pravidlá odmeňovania stanovené advokátskymi predpismi, pričom túto odplatu je možné určiť dohodou s klientom. Právna úprava teda nevylučuje, aby advokát v rámci výkonu povolania uzatvoril s klientom zmluvu o úschove podľa Občianskeho alebo Obchodného zákonníka, na základe ktorej potom preberá zmluvnú zodpovednosť. Takáto zmluva však nevylučuje také právne účinky ako úradná úschova. Uvedenému názoru svedčí aj § 11 ods. 3 Advokátskeho poriadku.

Vzhľadom na povinnosť advokáta chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a postupovať s odbornou starostlivosťou (§ 18 ods. 1, ods. 2 zákona o advokácii) komora odporúča vždy starostlivo posúdiť potenciálnu možnosť vzniku konfliktu záujmov podľa § 21 zákona o advokácii.

Podľa § 11 ods. 1 Advokátskeho poriadku je advokát povinný viesť úplnú a presnú evidenciu finančných prostriedkov prevzatých v súvislosti s poskytovaním právnych služieb a finančné prostriedky klienta a iných osôb zreteľne odlíšiť.

Predsedička SAK preto považuje za podstatné najmä oddeliť prostriedky klientov od vlastných prostriedkov advokáta alebo advokátskej kancelárie, samostatne evidovať jednotlivé úschovy, zabezpečiť identifikovateľnosť pohybov na účte a nakladať s prostriedkami výlučne podľa dohodnutých podmienok úschovy.

Nie je rozhodujúce, či sú prostriedky vedené na osobitnom účte advokáta alebo na účte advokátskej kancelárie; podstatné je ich riadne oddelenie a evidencia. Náklady s tým spojené, spôsob úročenia finančných prostriedkov a odmena za úschovu sú vecou dojednávania medzi klientom a advokátom v zmluve o úschove. Advokát vykonávajúci úschovu je povinnou osobou podľa zákona č. 297/2008 Z. z. o ochrane pred legalizáciou príjmov z trestnej činnosti a financovaním terorizmu a je povinný vykonať primerané opatrenia starostlivosti vo vzťahu ku klientovi.

Šachové podujatia na pôde SAK

Slovenská advokátska komora od roku 2008 organizuje šachový turnaj **Advokát Chess Open** pre všetky právnické profesie ako súčasť Dňa advokácie. V roku 2026 sa konal jeho 17. ročník. Do portfólia podujatí od roku 2015 pribudol **medzištátny zápas** medzi tímami **Slovenskej advokátskej komory a Českej advokátskej komory**, ktorý sa koná každoročne striedavo na pôde ČAK alebo SAK. V roku 2026 sa uskutočnil v poradí 11. ročník.

Dňa 28. mája 2026 sa uskutočnil **XI. medzištátny zápas advokátov** medzi družstvami **Slovenskej advokátskej komory** a **Českej advokátskej komory**. Súťažili šesťčlenné reprezentačné družstvá zložené z advokátov a advokátskych koncipientov registrovaných v zoznamoch SAK a ČAK.

Za SAK nastúpili **IM Peter Petrán** (kapitán), **IM Igor Gažík**, **Peter Staríček**, **Ivan Syrový**, **Marek Tauber**, **Andrea Briestenská** a **Ivan Pecník**.

Za ČAK nastúpili **Michal Vávra** (kapitán), **Jan Příborský**, **Pavel Lev**, **Martin Šenkýř**, **WIM Kristýna Novosadová**, **Petr Vaněk**, **Stanislav Sochor** a **Jan Navrátil**.

Medzištátny zápas otvorila a šachové tímy privítala podpredsedníčka SAK **Alexandra Čižmáriková** vo vynovenej zasadačke rekonštruovanej budovy komory na 5. poschodí s optimálnymi podmienkami pre šachové umenie. Poukázala na to, že šach pripomína potrebu síce bojovať tvrdo a neúprosne, ale pri príprave pozície treba vedieť, kedy ustúpiť.

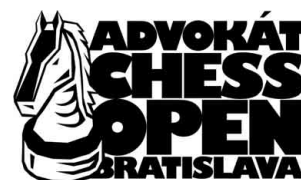
Slovenský tím (fotografia dole) v bojovnom zápase zvíťazil v pomere 7 : 5 so skóre 20 : 16 po troch víťazstvách, jednej remíze a dvoch prehrách. Slovenský advokát **Peter Staríček** sa stal najúspešnejším hráčom XI. medzištátneho zápasu, keď v šiestich partiách získal 5,5 bodu.

Putovný pohár emeritného predsedu Slovenskej advokátskej komory **Antona Blahu** tak naďalej zostáva v Bratislave.

V dňoch 29. – 30. mája 2026 sa konal **XVII. ročník šachového turnaja právnických povolání Advokát Chess Open 2026**. Právo účasti na turnaji majú advokáti, prokurátori, sudcovia, notári, exekútori, advokátski koncipienti, čakatelia na výkon ostatných právnických povolaní, kolegovia z právnickej akademickej obce a študenti právnických fakúlt, podnikoví právnici a pozvaní hostia – registrovaní aj neregistrovaní šachisti.

Slovenský tím na medzištátnom zápase medzi SAK a ČAK, zľava: **Peter Staríček**, **Ivan Syrový**, **IM Igor Gažík**, **IM Peter Petrán**, **Andrea Briestenská**, **Marek Tauber** a **Ivan Pecník**

Ročník	Dátum	Miesto konania	Víťaz	Celkové skóre SAK : ČAK
1.	16. 4. 2015	Bratislava	SAK	1 : 0
2.	3. 11. 2016	Brno	SAK	2 : 0
3.	20. 4. 2017	Bratislava	ČAK	2 : 1
4.	8. 11. 2018	Brno	SAK	3 : 1
5.	4. 4. 2019	Bratislava	ČAK	3 : 2
V roku 2020 sa turnaj kvôli opatreniam spojeným s ochorením Covid19 nekonal.				
6.	11. 11. 2021	Brno	SAK	4 : 2
7.	21. 4. 2022	Bratislava	remíza	4,5 : 2,5
8.	9. 11. 2023	Brno	ČAK	4,5 : 3,5
9.	11. 4. 2024	Bratislava	ČAK	4,5 : 4,5
10.	6. 11. 2025	Brno	SAK	5,5 : 4,5
11.	28. 5. 2026	Bratislava	SAK	6,5 : 4,5

Tradícia medzištátnych zápasov advokátov medzi družstvami SAK a ČAK vstúpila do druhého desaťročia

Z celkového počtu prihlásených 38 účastníkov zo 4 štátov (Slovensko, Česká republika, Maďarsko a Chorvátsko) bolo 12 advokátov, 3 sudcovia, 1 prokurátor, 14 zástupcov iných právnických profesií, 3 študenti a 5 hostí (fotografia dole).

Turnaj otvoril a jeho účastníkom sa prihovril predseda Slovenskej advokátskej komory **Tomáš Kamenec**.

S úvodnou prednáškou (v poradí už desiatykrát) na zaujímavú tému *Podiel hudby na poľudštení spoločnosti* vystúpil **prof. JUDr. Marek Števček, DrSc.**, rektor Univerzity Komenského v Bratislave. Slovenská advokátska komora si veľmi váži jeho priazeň a dlhodobú aktívnu akademickú podporu šachových podujatí organizovaných na pôde komory, preto mu symbolicky aj pri príležitosti jeho životného jubilea odovzdala osobitnú šachovú trofej.

Putovný pohár a medaily pre víťazov medzištátného zápasu

Víťazom turnaja sa stal právnik NBS s pozastaveným výkonom advokácie **Mario Castiglione**. Na druhom mieste sa umiestnil advokát **Peter Stariček**, ktorý získal cenu aj pre najlepšieho šachistu – advokáta aktívne vykonávajúceho advokáciu. Tretie miesto obsadil český advokát **Pavel Lev**. S ocenením najlepšia šachistka – právnička odišla česká advokátka **WIM Kristýna Novosadová**, cenu pre najlepšieho šachistu – študenta práva si odniesol **Ján Jakub Ferencák**. Ocenenie pre najlepšieho neregistrovaného hráča získal advokát **Juraj Gallo**.

Šachové podujatia sa konali v zrekonštruovanej budove Slovenskej advokátskej komory, ktorá na účastníkov urobila veľmi dobrý dojem. Tešíme sa na rok 2027!

–km–
Foto KM

DO VAŠEJ KNIŽNICE

Benefitné rozhodnutia v trestnom konaní

ROMŽA, S. – ROMŽOVÁ, D. – PRIŠČÁK, D.: **Benefitné rozhodnutia v trestnom konaní**.
Praha: Nakladatelství Leges, s. r. o. 2025, 180 s.
ISBN 978-80-7502-854-9

Od roku 2020 sú predmetom akademických diskusií, všeobecných polemík aj verejného diskurzu otázky spojené s existenciou odklonov v trestnom procese, ale najmä s pôsobením osôb spolupracujúcich s orgánmi činnými v trestnom konaní vrátane obvinených či podozrivých.

Prvý komplexný náhľad na problematiku predmetných úľav v trestnom procese v rámci restoratívnej justície (ako opozita k dovtedy výhradne aplikovanej represívnej justícii) poskytuje monografia autorského kolektívu pod vedením advokáta **prof. JUDr. Sergeja Romžu, PhD.** z Právnickej fakulty Univerzity Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach.

Publikácia je systematicky členená na Úvod, päť kapitol, Záver a Zoznam použitej literatúry.

V **Úvode** autori poznamenali, že už do nových trestných kódexov (č. 300/2005 Z. z. a č. 301/2005 Z. z.) boli inkorporované inštitúty benefitného charakteru ako dočasné odloženie vznesenia obvinenia, zastavenie trestného stíhania spolupracujúceho obvineného, podmienené zastavenie trestného stíhania spolupracujúceho obvineného či prerušenie trestného stíhania. Až novelizácia Trestného poriadku prijatá pod č. 40/2024 Z. z. však zaviedla legálnu definíciu spolupracujúcej osoby a podozrivej osoby, ako aj benefitov týmto osobám poskytovaných.

Kapitola **Pojem, význam a miesto rozhodnutí v trestnom konaní** približuje tieto individuálne právne akty orgánov činných v trestnom konaní, pričom benefitné rozhodnutia medzi takéto akty zaraďuje *expressis verbis* Trestný poriadok. Autori tieto rozhodnutia klasifikujú podľa rôznych kritérií na konštitutívne a deklaratórne, meritórne a nemeritórne ako aj retributívne a restoratívne. Práve restoratívne (odklonové) rozhodnutia predstavujú *raison d'être* publikácie, rozdeľujú sa pritom na benefitné (dočasné odloženie vznesenia obvinenia, zastavenie či dočasné zastavenie trestného stíhania spolupracujúceho obvineného i prerušenie trestného stíhania spolupracujúceho obvineného) a nebenefitné (zmier, podmienené zastavenie trestného stíhania i dohoda o vine a treste). V texte sú odlíšené základné zásady trestného konania od hlavných základov tohto konania, pričom za abso-

lútne hlavnou zásadou trestného procesu je považované stíhanie len zo zákonných dôvodov.

V kapitole **Medzinárodné a ústavné limity rozhodnutí v trestnom konaní** sú bližšie popísané multilaterálne a pluri-laterálne zmluvy, ktorými je v oblasti ľudských práv (súvisiacich aj s trestným procesom) Slovenská republika viazaná. Rímsky dohovor z roku 1950 pritom k základným zárukám spravodlivého konania zaradil spravodlivosť prerokovania veci a verejnosť i rýchlosť súdneho procesu. Vo svojej aplikáčnej praxi Ústavný súd SR zdôraznil nutnosť dodržiavania princípov legality, legitimacy, proporcionality, právnej istoty ako aj ochrany ľudských práv a základných slobôd.

Kapitola **Benefitné rozhodnutia a ich miesto v systéme trestného konania** sa už priamo venuje jednotlivým druhom týchto procesných úkonov orgánov činných v trestnom konaní. Autori zdôraznili, že restoratívny model spravodlivosti je motivovaný snahou zvýšiť efektivitu prevencie, s čím sa napriek niektorým polemikám možno stotožniť. Zákondarca pritom zákonom č. 40/2024 Z. z. do Trestného poriadku inkorporoval legálnu definíciu benefitu, teda výhody spolupracujúcej osoby. Okrem už vyššie taxatívne vymenovaných procesných benefitných rozhodnutí k výhodám patria aj neprocesné benefitné rozhodnutia ako mimoriadne zníženie trestu pod zákonom ustanovenú dolnú hranicu trestnej sadzby (moderácia trestu) či iné výhody (procesný postup, iné konanie či opomenutie orgánov alebo osôb konaj podľa zákona, napr. nevznesenie obvinenia za trestný čin napriek splneniu podmienok na takéto rozhodnutie). Z trestnoprávnej praxe boli do textu monografie zahrnuté aj existencia neprípustných benefitov (nezákonných či zatajených t. j. neoznámených benefitov), podkvalifikácia skutkov, motivácia kajúcnikov i konkurencia benefitných rozhodnutí.

Najrozsiahlejšia kapitola **Subjekty benefitných rozhodnutí** sa týka okruhu osôb, ktoré sa v prednaznačenej tematike s predmetnými aktmi v praxi stretávajú. Z orgánov činných v trestnom konaní nim patria iba tie, ktoré spolupracujúcim osobám poskytnú, sľúbia, navrhnu alebo inak zabezpečia benefit. Autori sa venujú najmä spolupracujúcim oso-

bám, pričom zdôrazňujú, že inštitút korunného svedka pochádza z anglo-americkej právnej oblasti a súvisí s ideou tzv. dohodnutej spravodlivosti. Spolupracujúcou osobou je však aj podozrivý či obvinený v inej trestnej veci, ako je kauza, na ktorej objasňovaní spolupracuje. V zmysle novely Trestného poriadku účinnnej 15. marca 2024 je však potrebné rozlišovať medzi pojmami *podozrivý* a *spolupracujúci podozrivý*, ktorého postavenie dostalo legálnu definíciu. Ďalej je podrobne rozoberaná akademická i praktická polemika ohľadom práv a povinností podozrivých, ako aj ich právneho postavenia. Pri spolupracujúcom obvinenom sa zvýraznila skutočnosť, že tento získava svoj status až akceptáciou spolupráce s orgánmi činnými v trestnom konaní zo strany kompetentného procesného orgánu. V rámci hodnotení výpovedí spolupracujúcich osôb bolo poukázané na nutnosť ich posudzovania z hľadiska hodnovernosti oveľa starostlivejšie vzhľadom na aplikačnú prax a to mimoriadne kriticky. Ich výpoveď by pritom bez ďalších podporných dôkazov proti obvinenému nemala byť jediným usvedčujúcim dôkazom svedčiacim o vine obvineného. Európsky súd pre ľudské práva zdôraznil potrebu posudzovať i procesné výhody, ktoré sú spolupracujúcim osobám v súhrne za spoluprácu poskytované. Pri posudzovaní hodnovernosti svedeckých výpovedí autori spomenuli aj čoraz viac v Európe presadzovanú doktrínu RAVEN.

Záverečná kapitola **Dokumentácia benefitných rozhodnutí** sa zaoberá zaznamenávaním výsledkov procesných postupov polície, prokuratúry a súdov pri vydávaní predmetných aktov, ako aj postupov predchádzajúcim ich vydaniu. V danom prípade nejde o rozhodnutia v trestnom konaní, iba o dokumentačné záznamy s významom pre ďalší priebeh trestného konania. Podľa autorov stav právnej neistoty spolupracujúcej osoby vytvorený právnou nezáväznosťou sľúbených benefítov vytvára stav absolútnej závislosti tejto osoby od orgánov činných v trestnom konaní a jej podriadenosti týmto orgánom.

Záver obsahuje niektoré návrhy autorského kolektívu na zmenu aktuálnej právnej úpravy, pričom medzi navrhované ustanovenia *de lege ferenda* bolo z perspektívneho hľadiska vhodne zaradené napríklad aj vytvorenie registra sľúbených a poskytnutých benefítov. Práve snaha o vytvorenie budúcich riešení problematiky benefitných rozhodnutí na základe aplikačnej praxe zvyšuje hodnotu tejto publikácie, a to aj s poukazom na aktuálny návrh novely trestných kódexov schválených vládou Slovenskej republiky 8. mája 2026, ktorý výrazne redukuje benefity poskytované v trestnom procese.

JUDr. PhDr. Rudolf Manik, PhD., MBA, MHA
advokát

Dobrovoľné dražby pri výkone záložného práva alebo v konkurze

Online dražby (aukcie) pri predaji majetku v konkurze

drazby@drazobnik.sk
055 671 0001

www.drazobnik.sk

www.onlinedrazby.sk

Pokyny pre autorov príspevkov

1. Rukopis treba zaslať do redakcie (ondrisova@sak.sk) v elektronickej podobe (Word). V správe treba uviesť meno a priezvisko autora (autorov) vrátane akademických a vedecko-pedagogických titulov.
2. **Odborný a vedecký článok svojím obsahom musí byť prínosom k riešeniu aktuálnych problémov právnej vedy a praxe. Príspevok nesmie byť publikovaný v inom periodiku.**
3. Titulok príspevku (aj v anglickom jazyku) má byť krátky, vecný, výstižný. Text je vhodné členiť medzititulkami. K textu je potrebné pripojiť abstrakt (v rozsahu do 600 znakov vrátane medzier), v ktorom autor zhrnie problém a svoje závery, ako aj kľúčové slová (3 až 5) v slovenskom a anglickom jazyku.
4. Autor uvedie **stručnú informáciu o svojom aktuálnom odbornom pôsobení** (CV) v rozsahu do 500 znakov vrátane medzier. Pripojí tiež **fotografiu s rozmermi minimálne 290 × 343 pixelov**.
5. **Maximálny odporúčaný rozsah odborného a vedeckého článku je 34 000 znakov vrátane medzier.** K článku treba pripojiť zoznam použitej literatúry (bibliografia) v abecednom usporiadaní. Rozsah poznámok pod čiarou k článku nesmie prekročiť 25 % rozsahu textu. **Maximálny odporúčaný rozsah recenzie, poznámky, správy z podujatia, úvahy na aktuálnu tému a pod. je 4 500 znakov vrátane medzier.** K recenzii je potrebné dodať sken obálky knihy, pričom od jej vydania by mal uplynúť **maximálne 1 rok**.
6. **Autor je povinný riadne označovať citované alebo parafrázované zdroje použité pri písaní príspevku vo forme poznámky pod čiarou.** Poznámky v texte sa označujú číslom bez zátvorky a bez bodky. Pri citovaní treba uvádzať bibliografické údaje podľa nasledovnej schémy:
Priezvisko1, M. Priezvisko2, M.: Názov diela. Prípadný podtitul.
Miesto vydania: Vydavateľ, ROK, s. XY
Priezvisko1, M. Priezvisko2, M.: Názov článku.
Online. Dostupné na: URL/URI. [Dátum zobrazenia].
7. Ak autor použil pri písaní príspevku **nástroje umelej inteligencie [UI]**, netreba ich citovať ani uvádzať v texte, len ak bol nástroj UI použitý výlučne na formálnu úpravu textu.
Použitie UI na preklad textu je potrebné v poznámke označiť zdrojom pôvodného textu podľa citačnej normy (pozri vyššie) a informáciou „*Preložené nástrojom [NÁZOV NÁSTROJA]*.“
Pri použití nástrojov UI pri tvorbe príspevku je potrebné na záver príspevku uviesť do poznámky pod čiarou informáciu „*Pri príprave tohto príspevku boli použité nástroje UI [ZOZNAM NÁSTROJOV] na účel [DÔVOD]*“. Za *správnosť výslednej podoby textu zodpovedá autor/autorka*.“
V prípade citovania alebo parafrázovania výstupov UI treba uviesť bibliografický odkaz v štruktúre [UI Názov dodaný autorom textu], rok, Online. In: NÁZOV SLUŽBY. Verzia. Dostupné na: Služba/Distribútor. URL/URI. Dátum zobrazenia. Poznámka. (Poznámka v tomto prípade obsahuje informáciu, na akú činnosť bola UI použitá/zadaná).
8. **Všetky odborné príspevky sú povinne recenzované.** Recenzentov určuje redakčná rada v počte zodpovedajúcom povahe príspevku. Vedecký príspevok posudzujú vždy najmenej dvaja recenzenti. Posudzovatelia **postupujú objektívne a nestranne na základe vopred stanovených hodnotiacich kritérií**.
9. Recenzné konanie sa riadi princípmi **anonymného, objektívneho posudzovania** príspevkov, rešpektu k názorom autorov a takej pomoci autorom, ktorá umožní publikovanie príspevkov po ich úprave, prepracovaní alebo doplnení.
10. Recenzenti predložia recenzné posudky redakčnej rade v lehote, ktorá zodpovedá zložitosti posudzovaného textu, alebo v rovnakej lehote navrhnu jeho úpravu, prepracovanie alebo doplnenie.
11. Požiadavky na úpravu, prepracovanie alebo doplnenie príspevku sa autorom zasielajú výlučne v mene redakčnej rady. Po úprave redakčná rada posúdi, do akej miery autor splnil určené požiadavky a podľa výsledku rozhodne o prijatí príspevku na publikovanie alebo o jeho odmietnutí. Vyhradzuje si tiež právo uverejniť svoj kolektívny názor k publikovanému príspevku.
12. **Uverejnené príspevky sú honorované.** O výške autorského honoráru rozhoduje redakčná rada na základe výsledkov recenzného konania.
13. Redakcia si po schválení príspevku vyhradzuje právo vykonať v rukopise potrebné stylistické, jazykové a technické úpravy. Pred publikovaním dostane autor svoj príspevok na odsúhlasenie redakčných zásahov a na prípadné doplnenie a aktualizáciu. Autorizovaný príspevok sa uverejní bez ďalších redakčných zásahov.
14. Príspevok bude uverejnený na základe písomného súhlasu autora na osobitnom redakčnom formulári *Návratka*.

Autorská licencia

Zaslaný rukopis je slovesným autorským dielom osoby, ktorá ho vytvorila („autor“). Osoba, ktorá rukopis do redakcie zaslala, ubezpečuje vydavateľa, že je autorom zaslaného rukopisu, respektíve je nositeľom práv, ktoré ju podľa platných právnych predpisov oprávňujú udeliť vydavateľovi súhlas na použitie diela v nižšie uvedenom rozsahu a/alebo autor v danom prípade koná v mene a na účet svojho zamestnávateľa.

Autor zaslaním rukopisu vydavateľovi udeľuje vydavateľovi súhlas použiť rukopis („licencia“), a to na všetky spôsoby jeho použitia známe k momentu jeho zaslania redakcii (najmä § 19 ods. 4 zákona č. 185/2015 Z. z. v platnom znení, autorský zákon) a bez vecného alebo územného obmedzenia licencie a po dobu trvania majetkových práv k takémuto predmetu ochrany (§ 32 autorského zákona).

Autor poskytuje vydavateľovi licenciu bezodplatne a ako nevýhradnú. Vydavateľ je oprávnený udeliť súhlas tretej osobe na použitie rukopisu v rozsahu udelennej licencie („sublicencia“).

Vydavateľ aj autor sú oprávnení požiadať druhú stranu o vydanie písomného potvrdenia o uzavretí licenčnej zmluvy podľa § 65 ods. 4 autorského zákona. Ak strana toto právo neuplatní v lehote 15 dní od uzavretia licenčnej zmluvy, nárok na vydanie tohto potvrdenia zaniká. Ak právo uplatnené bolo a strana potvrdenie nevydá do 15 dní od doručenia žiadosti na vydanie potvrdenia, platí, že k uzavretiu zmluvy nedošlo. Vydavateľ a autor sa zároveň dohodli, že autor nie je oprávnený udelenú licenciu jednostranne vypovedať alebo od licencie odstúpiť.

Author Guidelines

1. Submit your manuscript to the publisher in MS Word file format by e-mail (ondrisova@sak.sk). As the author(s), provide your first name(s) and last name(s) including academic degrees, titles or any other academic ranks.
2. **Your research article must in terms of its contents contribute to solving current issues in legal theory and practice. The article cannot have been previously published in any other journal.**
3. Publication title (also in English) should be concise and informative. It is recommended to divide the text into sections and subsections with subheadings. A concise abstract is required (maximum of 600 characters including spaces) that briefly summarizes the problem and the author's/authors' conclusions as well as keywords (3 – 5) both in Slovak and in English.
4. As the author, **briefly inform of your current academic work (CV)** (maximum of 500 characters including spaces). Also provide your **photograph using a resolution of at least 290 × 343 pixels**.
5. **The maximum recommended length of the research article is 34 000 characters** including spaces. The article must include a list of references (bibliography) in alphabetical order. There is a footnote limit; footnotes shall not exceed 25 % of the text length. **The maximum recommended length of a book review, commentary, event report, reflection on a current topic or current trend etc. is 4 500 characters** including spaces. A scan of the book cover must be provided with a book review on condition that **no more than one year** has passed since the book was published.
6. **The author is required to properly cite or paraphrase sources used while writing the article in the form of footnotes.** Notes in the text should be assigned sequential numbers without parentheses or periods. When citing, bibliographic data should be provided in the following format:

Last Name1, M. Last Name2, M.: Work Title. Or Subtitle.
Place of Issue: Publisher, YEAR, p. XY.

Last Name1, M. Last Name2, M.: Publication Title. Online.
Available on: URL/URI. [Date accessed].
7. If the author used any **artificial intelligence tools [AI]** when writing the article, there is no need to cite or mention them in the text if the AI tool was used exclusively for formal text editing. The use of AI for the text translation must be indicated in a note with the source of the original text according to the citation norm (see above) and with the information "*Translated by [TOOL SPECIFICATION].*"
When using AI tools to write the article, it is necessary to include the following information in a footnote at the end of the article: "*AI tools [LIST OF TOOLS] were used to write this article for the purposes of [REASON]. The author is responsible for the accuracy of the final text.*"
When citing or paraphrasing AI outputs, a bibliographic reference must be provided in the following format: *[AI Title provided by the author of the text], Year, Online. In: SERVICE NAME. Version. Available on: Service/Distributor. URL/URI. Date accessed. Note.* (In this case, the note shall include information what activity AI was used for/assignment.)
8. **All articles must be peer-reviewed.** Peer-reviewers are appointed by the Reviewing Committee; their number shall depend on the nature of the article, however, there shall always be at least two peer-reviewers to evaluate and validate each article. Peer-reviewers **act objectively and impartially on the basis of pre-defined evaluation criteria.**
9. The peer-review process strictly follows the principles of **anonymous, objective evaluation and validation** of articles, respect for the authors' opinions and such assistance to the authors that will enable the publication of articles after their revision, modification or after adding missing information or content.
10. Peer-reviewers shall submit their peer-reviews to the Reviewing Committee within a period of time corresponding to the complexity of the text under review, or they shall within the same period of time propose revision or modification of the text or any information or content to be added to the original text.
11. Requests for modification, rewriting or for adding any missing information or content shall be sent to the authors exclusively on behalf of the Reviewing Committee. The Reviewing Committee will then evaluate to what extent the author has met the specified requirements and, based on the result, it will decide whether to accept the article for publication or reject it. It also reserves the right to publish its collective opinion on the published article.
12. **The authors whose articles were published will be remunerated.** The body that decides about the amount of the author's remuneration is the Reviewing Committee on the basis of the results of the peer-review process.
13. Once the article is approved for publication purposes the Editorial Board reserves the right to edit and proofread the manuscript and make necessary stylistic, language and technical corrections. Just before publication, the author will receive his/her article to approve editorial changes and to add any missing information or content or update the article. Once approved by the author, the article will be published without any subsequent proofreading or editorial changes.
14. Articles are published on the basis of the authors' written consent given in a separate *Proof Correction Form*.

Author's Licence

The manuscript is the verbal work of the person who created it (the "author"). The person who submitted the manuscript to the Editorial Board assures the publisher that he/she is the author of the manuscript or that he/she holds the rights which under applicable legal rules authorise him/her to give his/her consent to the publisher to use the article to the extent specified below and/or that the author is acting on behalf of and for the account of his/her employer in the respective case.

By sending the manuscript to the publisher, the author gives his/her consent to the publisher to use the manuscript (the "licence") in all ways known at the time of its submission to the Editorial Board [in particular Sec. 19(4) of Act No. 185/2015 Coll. as amended (Copyright Act)] and without any material or territorial restrictions on the licence and for the time the economic rights to such subject matter of protection exist (Sec. 32 of the Copyright Act).

The author grants the licence to the publisher free of charge and on a non-exclusive basis. The publisher may give its consent to a third party to use the manuscript within the scope of the licence granted (the "sublicence").

Both the publisher and the author may request the other party to issue a written confirmation that the Licence Agreement was entered into under Sec. 65(4) of the Copyright Act. If either party does not exercise this right within 15 days after the date of the Licence Agreement, the right to issue this confirmation no longer exist. If the right has been exercised and either party fails to issue the confirmation within 15 days after having received the request for confirmation, the Licence Agreement shall be deemed not to have been made. The publisher and the author also agree that the author may not unilaterally revoke the licence.

Bulletin slovenskej advokácie

CENNÍK INZERCIE platný od 1. 1. 2026

Charakteristika

Bulletin slovenskej advokácie je **recenzovaný vedecký časopis** vydávaný Slovenskou advokátskou komorou.

Periodicita: dvojmesačník (6 čísel ročne)

Formát: A4 (210 × 297 mm)

Rozsah: 64 – 96 strán + obálka

Podklady inzerátov

v elektronickej podobe musia byť definitívne spracované pre tlač vo formátoch EPS, PDF, JPG, TIF... a spĺňať **technické parametre:** nedegradované fotografie s rozlíšením cca 300 dpi, farebnosť CMYK, texty v krivkách. Pri osobitnej požiadavke na vernosť reprodukcie musí inzerent dodať nátláčok. Materiál na vkladanie inzerciu si zabezpečí inzerent a doručí ho na adresu, ktorú mu oznámi redakcia. Inzerent zodpovedá za obsah inzerátu i za kvalitu podkladov.

Ceny inzercie

Vnútorne strany

– vid' obrazové schémy

2./3. strana obálky – 600 eur

rozmery: 210 × 297 mm

(+ 3 mm dookola na orez)

Farebnosť inzerátu nerozhoduje.

4. strana obálky – 1 200 eur

rozmery: 210 × 297 mm

(+ 3 mm dookola na orez)

Farebnosť inzerátu nerozhoduje.

Vkladaná inzercia – 0,10 eura/ks

Ide o distribúciu inzerentom dodaných tlačovín spolu s bulletinom.

Maximálna veľkosť je A4.

Špeciálny inzerát – 12 eur

Výlučne pre advokátov a advokátske kancelárie, ktorého

účelom je ponuka práce pre koncipienta/koncipientku, má jednotnú úpravu a rozmer štvrtiny strany (kvadrant).

Inzerát pre koncipientov/ky,

ak si hľadajú prácu v AK

– **zadarmo**

Riadková inzercia

sa neuverejňuje.

Zľavy z opakovania

Ceny sú uvedené bez DPH 23 %

a sú zmluvné, pre množstevné

zľavy sa informujte na:

ondrisova@sak.sk

02 204 227 28.

Osmína strany
83 x 58 mm (š x v)

čb 30 eur
cmyk 60 eur

Štvrtina strany
– kvadrant
83 x 123 mm
(š x v)

čb 60 eur
cmyk 120 eur

Štvrtina strany – vodorovný pás
174 x 58 mm (š x v)

čb 60 eur
cmyk 120 eur

Vodorovná
polovica strany
spadavka
210 x 145 mm
(š x v)

+3 mm dookola na orez

čb 120 eur
cmyk 240 eur

Vodorovná
polovica strany
zrkadlo
174 x 123 mm
(š x v)

čb 120 eur
cmyk 240 eur

Zvislá
polovica strany
zrkadlo
83 x 254 mm
(š x v)

čb 120 eur
cmyk 240 eur

Zvislá
polovica strany
spadavka
101 x 297 mm
(š x v)

+3 mm dookola na orez

čb 120 eur
cmyk 240 eur

Celá strana
zrkadlo
174 x 254 mm
(š x v)

čb 240 eur
cmyk 480 eur

Celá strana
spadavka
210 x 297 mm
(š x v)

+3 mm dookola na orez

čb 240 eur
cmyk 480 eur

bulletin slovenskej advokácie